

# Urantia-kirjan ihmiskäsitys

Uskontotieteen pro gradu –tutkielma  
Humanistinen tiedekunta  
Jyri Härkönen  
15.4.2005

HELSINGIN YLIOPISTO – HELSINGFORS UNIVERSITET

Tiedekunta/Osasto – Fakultet/Sektion <b>Humanistinen tiedekunta</b>		Laitos – Institution <b>Uskontotieteen laitos</b>	
Tekijä – Författare <b>Jyri Härkönen</b>			
Työn nimi – Arbetets title <b>Urantia-kirjan ihmiskäsitys</b>			
Oppiaine – Läroämne <b>Uskontotiede</b>			
Työn laji – Arbetets art <b>pro gradu -tutkielma</b>		Aika – Datum <b>huhtikuu 2005</b>	Sivumäärä – Sidoantal <b>111</b>
Tiivistelmä – Referat  <p>Urantia-kirja on arvoituksellinen yli 2000-sivuinen uskonnollinen kirja, jonka ensimmäinen painos ilmestyi Yhdysvalloissa vuonna 1955. Viimeisten 50 vuoden aikana tieteen, filosofian ja uskonnon synteetiksi kutsuttu Urantia-kirja on kiehtonut ihmisiä yhä enenevässä määrin: Urantia-kirjan englanninkielistä laitosta on myyty noin 500,000 kappaletta, ja se on käännetty kymmenelle kielelle. Urantia-kirjan suomennos valmistui vuonna 1993, ja Suomessa kirjaa onkin myyty eniten maailmassa suhteessa asukasluukuun. Kukaan henkilö ei ole ilmottautunut Urantia-kirjan kirjoittajiksi, ja Urantia-kirjan syntyyn johtaneen prosessin yksityiskohdistakin tiesivät vain ne harvat ja nyt jo edesmenneet henkilöt, joilla oli keskeinen osuus tämän prosessin loppuunsaattamisessa. Koska Urantia-kirja ei ole yleisesti tunnettu teos, ja siitä on tehty vain pari akateemista tutkimusta, päätin panostaa aineiston esittelyyn kirjoittamalla laajasti sekä Urantia-kirjan historiasta että Urantia-kirjan olemuksesta, jota tarkastelen työssäni kristillistä taustaa vasten.</p> <p>Varsinainen analyysini perustuu Urantia-kirjan ihmiskäsitykseen eli Urantia-kirjasta välittyvään käsitykseen ihmisestä, jonka pyrin tavoittamaan Urantia-kirjan elektroniseen versioon kohdistettujen sanahakujen avulla. Urantia-kirjassa ei kerrota keskitetysti ihmiskäsitykseen liittyvistä osatekijöistä tai näiden keskinäisistä suhteista, joten ontologisen ratkaisun tekeminen on käytännön välttämättömyys. Lähtöoletukseni siitä että Urantia-kirjan ihmiskäsitys selviää keskittymällä ruumiin, mielen, persoonallisuuden, Ajatuksensuuntaajan ja sielun tarkasteluun, perustuu toisaalta myös Urantia-kirjan lukijoiden keskuudessa vallitsevaan yleiseen mielipiteeseen. Lauri Rauhalan ihmiskäsityksen teorian monopluralistinen malli sopii hyvin Urantia-kirjasta välittyvään holistisen mutta monikoosteisen ihmiskäsityksen tavoittamiseen. Lähdeaineistoani tulkitsen ja koostan käyttämällä apunani systemaattisen analyysin (kvalitatiivisen sisällönanalyysin) menetelmää, jonka periaatteita noudattaen analysoin ja syntetisoin sanahauilla saamiani irrallisia tekstikappaleita.</p> <p>Esittelen omina kappaleinaan Urantia-kirjasta välittyvän informaation ruumiista, mielestä, persoonallisuudesta, Ajatuksensuuntaajasta ja sielusta, minkä jälkeen esitän näiden ihmisen osatekijöiden muodostavan kokonaisen ihmisen. Loppuyhteenvedossa tarkastelen miten ja missä järjestyksessä ihmisen osatekijät saadaan, sekä havainnollistan ihmisen osatekijöiden keskinäisiä toiminnallisia suhteita. Lopuksi esitän vielä Urantia-kirjan ihmiskäsityksen osatekijät Lauri Rauhalan määrittelemän neljän olemassaolon perusmuodon avulla, jotka ovat kehollisuus, tajunnallisuus, situationaalisuus ja kuolemattomuus.</p>			
Avainsanat – Nyckelord <b>Urantia-kirja, ihmiskäsitys, Urantia, systemaattinen analyysi</b>			
Säilytyspaikka – Förvaringställe			
Muita tietoja			

## **KIITOKSET**

Haluan erityisesti kiittää seuraavia henkilöitä, joilta olen saanut joko apua lähdeaineiston kokoamisessa tai kirjallisia kommentteja koskien graduni sisältöä ja ilmiä:

Kari Haavisto

Helinä Harju

Helena Juola

Seppo Kanerva

Leena Kari

Tapani Kuningas

Kari Kuosmanen

Pekka Nurmela

Joel Rehnström

Satu Sihvo

Kristiina Siikala

Stefan Tallqvist

Matti Tossavainen

Teemu Vesala

Lisäksi haluan kiittää lukuisista suullisista kommentteista, joita olen saanut monessa eri yhteydessä. Kiitoksia myös koko Helsingin englanninkielisen opintoryhmän porukalle kannustuksesta ja mukavista hetkistä Urantia-kirjan parissa.

## SISÄLLYSLUETTELO

1. JOHDANTO.....	6
1.1. Tutkimuksen aihepiiri .....	7
1.2. Aikaisempi tutkimus .....	9
1.3. Tutkimustehtävä.....	12
2. URANTIA-KIRJAN HISTORIA .....	14
2.1. Urantia-kirjan synnyn historia .....	14
2.1.1. Valmistavat kontaktit 1908–1925 .....	14
2.1.2. Urantia-kirjan lukujen saamisen prosessi 1925–1942.....	18
2.1.3. Valmistautuminen Urantia-kirjan julkaisuun 1942–1955.....	21
2.1.4. Miksi Urantia-kirjaan on tehty muutoksia ensimmäisen painoksen jälkeen?.....	24
2.2. Urantia-kirjan historia Suomessa .....	29
3. ONKO URANTIA-KIRJA OLEMUKSELTAAN KRISTILLINEN?.....	32
3.1. Kristillisten teologiiden myönteisiä ja neutraaleja kannanottoja koskien Urantia-kirjan sisältöä.....	32
3.2. Kristillisten teologiiden kielteisiä kannanottoja koskien Urantia-kirjan sisältöä.....	36
3.3. Mitä Urantia-kirjassa sanotaan kristinuskosta?.....	37
4. TEOREETTINEN VIITEKEHYS .....	40
4.1. Systemaattinen analyysi hermeneuttisena tutkimusmenetelmänä ja teoriana .....	40
4.1.1. Systemaattisen analyysin historia .....	40
4.1.2. Systemaattisen analyysin esittely.....	42
4.1.3. Systemaattinen analyysi käytännössä.....	45
4.1.4. Hypoteesit / Ontologiset ratkaisut osana tutkimusta.....	48
4.2. Lauri Rauhalan ihmiskäsityksen teoria .....	50
4.3. Aineiston keruu ja käsittely.....	53
4.4. Miten löysin Urantia-kirjan .....	54
5. IHMISEN RUUMIS JA IHMISEN SYNTYHISTORIA .....	55
5.1. Ihmisen syntyyn johtanut biologisen evoluution kulku.....	55
5.2. Ihmisruumiin olemus ja elämä.....	60

6. IHMISEN MIELI .....	62
6.1. Mistä ihmisen mieli on peräisin?.....	62
6.2. Minkälainen ihmismieli on olemukseltaan.....	65
6.3. Ihmismielen maanpäällinen tehtävä .....	68
7. PERSONALLISUUS .....	71
7.1. Mitä persoonallisuudella tarkoitetaan? .....	71
7.2. Mistä persoonallisuus on lähtöisin?.....	73
7.3. Miten persoonallisuus ilmenee käytännössä? .....	75
7.4. Milloin ja miten persoonattomasta ”ihmisestä” tulee persoonallinen ihminen?.....	77
7.5. Persoonallisuuden elämä ja olemassaolo .....	80
8. AJATUKSENSUUNTAAJA.....	81
8.1. Ajatuksensuuntaaja on elävä yhteys Jumalan ja ihmisen välillä.....	81
8.2. Minkälaisia Ajatuksensuuntaajat ovat olemukseltaan?.....	83
8.3. Ajatuksensuuntaajan suhde ihmiseen.....	86
8.4. Ajatuksensuuntaajan käytännön työskentelystä ihmisessä .....	89
8.5. Ajatuksensuuntaajan tulevaisuus.....	93
9. IHMISEN SIELU .....	95
9.1. Sielun syntymä ja kasvuprosessi.....	95
9.2. Sielun olemuksesta ja funktiosta .....	96
9.3. Sielun kuolemanjälkeisestä elämästä .....	99
10. LOPPUYHTEENVETO .....	100
10.1. Ihmisyyden saavuttaminen ajan suhteen .....	100
10.2. Miten ihmisen osatekijät muodostavat holistisen kokonaisuuden .....	101
10.2.1. Kuva: Ihmisen osatekijöiden väliset toiminnalliset suhteet .....	103
10.3. Urantia-kirjan ihmiskäsitys Lauri Rauhalan ihmiskäsityksen teorian valossa .....	104
10.3.1. Kuva: Urantia-kirjan ihmiskäsitys Rauhalan ihmiskäsityksen teoriaa mukaillen .....	105
10.4. Pohdintaa Urantia-kirjaan perustuvasta jatkotutkimuksesta.....	105
LÄHTEET JA KIRJALLISUUS .....	106

## 1. JOHDANTO

”Eri puolilla maailmaa ihmiset ovat kerran toisensa jälkeen todenneet, miten syvällisesti kirja on vaikuttanut ja muuttanut heidän elämäänsä -- innoittanut ja kannustanut heitä yltämään uusille hengellisen kasvun ja kohentuneen elämän tasoille. Kun muistetaan, että lähes jokainen sukupolvi tuottaa joukon ihmisiä, jotka esiintyvät "uuden ilmoituksen" tuojina, on yllättävää, että Urantia-kirja ei puhu uuden järjestäytyneen uskonnon perustamisen puolesta. Sen näkemys rakentuu menneisyyden ja nykyisyyden uskonnolliselle perinnölle, ja se rohkaisee uskon ja kanssaihmiesten palvelemiseen pohjautuvaa omakohtaista ja elävää uskontoa.”<sup>1</sup>

Urantia-kirjan sanotaan olevan taivaallisten olentojen ilmoitus<sup>2</sup> maailmallemme: Urantialle<sup>3</sup>, ja sen erityispiirteenä mainitaan usein tieteen, filosofian ja uskonnon integroiminen selkeäksi kokonaisuudeksi.<sup>4</sup> Kukaan henkilö ei ole ilmoittautunut Urantia-kirjan kirjoittajaksi, ja nykyään kaikki Urantia-kirjan lukujen ilmaantumiseen liittyvässä prosessissa mukana olleet henkilöt ovat jo haudan levossa. Urantia-kirjan lähes 50 vuoden iästä huolimatta sen sanoma kiehtoo ihmisiä nykyäänkin, ja Urantia-liike lisää jatkuvasti kannatustaan. Urantia-kirjan alkuperäistä englanninkielistä laitosta on myyty tai levitetty maailmalla yli 500,000 kappaletta, ja lisäksi Urantia-kirja on käännetty, ja luettavissa myös internetissä<sup>5</sup>, ranskaksi, suomeksi, espanjaksi, venäjäksi, hollanniksi, koreaksi ja portugaliksi.<sup>6</sup> Urantia-kirjan lukijakuntaa voi kenties parhaiten kartoittaa kansallisten Urantia-seurojen (lukijajärjestöjen) perusteella, joita löytyy kaikkialta maailmasta, vaikkakin Aasiasta ja Afrikasta vain muutamia.<sup>7</sup> Kansainvälisellä Urantia-yhdistyksellä<sup>8</sup> (Urantia-seurojen kattoyhdistyksellä) oli vuonna 2002 rekisterissään noin 1150 jäsentä,

<sup>1</sup> URANTIA-KIRJA, (<http://justice.urantia.org/~finland/esittely.html#urantia-kirja> 21.4.2004)

<sup>2</sup> Vaikka Urantia-kirjassa sanotaankin sen olevan ilmoitus ihmiskunnalle (The Urantia Book 1955, 1008), teksti sisältää myös huomattavan määrän ihmisperäistä aineistoa. Urantia-kirjan mukaan ilmoituksenantajien oli annettava aina etusija olemassa olevalle ihmisperäiselle aineistolle ennen turvautumista puhtaaseen ilmoitukseen (The Urantia Book 1955, 16). Urantia-kirjassa itsessään kerrotaan tästä ihmisperäisen materiaalin käytöstä (The Urantia Book 1955, 17, 1343), ja lisätietoa aiheesta löytyy seuraavista lähteistä: Seppo Kanerva: Urantia-kirjan ihmisperäinen aineisto, Heijaste 2/2001 & Matthew Block 1994, A Bibliographic Essay on Some Human Sources for Materials Used in The Urantia Book, (<http://urantiabook.org/archive/history/doc217.htm> 30.5.2004) & Matthew Block 2001, A Source Study of "Instruction for Teachers and Believers"

([http://urantiabook.org/sources/weatherhead\\_block\\_commentary.htm](http://urantiabook.org/sources/weatherhead_block_commentary.htm) 30.5.2004)

<sup>3</sup> Urantia-nimeä on yritetty yhdistää mm. kreikkalaisen mytologian astronomian muusa Uraniaan ja Urartun kadonneeseen sivilisaatioon, mutta toistaiseksi tämä on näyttänyt jäävän arvailun asteelle.

<sup>4</sup> A Brief Description of The Urantia Book... (<http://www.urantia.org/about.html#Description> , 26.4.2004)

<sup>5</sup> Urantia-kirjan englanninkielistä tekstiä ja kaikkia käännöksiä pääsee lukemaan Urantia Foundationin sivuilla (<http://www.urantia.org> , 27.4.2004)

<sup>6</sup> Suullinen keskustelu Urantia Foundationin trustee Seppo Kanervan kanssa, helmikuussa 2004.

<sup>7</sup> INTERNATIONAL URANTIA ASSOCIATION, (<http://www.urantia.org/iaa/contacts.html> , 26.4.2004)

<sup>8</sup> The International Urantia Association (IUA) was inaugurated to work in a complementary capacity with Urantia Foundation, the publisher of *The Urantia Book*, for the purpose of fostering the in-depth study of *The Urantia Book* and the orderly dissemination of its teachings. It is a Urantia Book reader membership, task-oriented, social, and service organization... ([www.urantia.org/iaa/overview.html](http://www.urantia.org/iaa/overview.html) 2.5.2004)

joista yli puolet asui USA:n ulkopuolella<sup>9</sup> ja 70 kuului Suomen Urantia-seuraan.<sup>10</sup>

Pro gradu tutkielmani Urantia-kirjan ihmiskäsityksestä on tietääkseni ensimmäinen Urantia-kirjaan perustuva akateeminen tutkielma Suomessa. Koska työni on keskustelun avaus aiheeseen, panostan myös Urantia-kirjan ja -liikkeen historiasta kertoviin osuuksiin, jotta tulevat tutkijat pääsisivät toivottavasti helpommin selville sekä olennaisista painetuista lähteistä että kattavista Urantia-liikkeen historiasta kertovien artikkelien www-arkistoista. Urantia-liikkeen nuoruudesta ja pienuudesta johtuen suuret ja kurinalaisesti kirjoitetut painetut lähteet ovat hyvin harvinaisia. Lyhyet historialliset artikkelit ovat toistaiseksi välttämättömiä tiedon lähteitä, ja niiden löytäminen, puhumattakaan läpikäymisestä, on hyvin työlästä ilman Urantia-liikkeen sisältä saatavaa apua. Hieman kärjistäen voisi sanoa, että Urantia-kirjasta ja -liikkeestä olisi käytännössä mahdotonta tehdä reaaliaikaista tutkimusta ilman Urantia-kirjan hakukoneella varustettua CD-versiota ja kiinteää nettiyhteyttä, koska Urantia-kirjan historiaa koskevat artikkelit löytyvät parhaiten juuri erinäisiltä www-sivustoilta.

### 1.1. Tutkimuksen aihepiiri

Tutkielmani tarkoituksena on tarkastella Urantia-kirjasta hahmottuvaa käsitystä ihmisestä eli Urantia-kirjan ihmiskäsitystä. Urantia-kirja on arvoituksellisissa olosuhteissa ilmaantunut kirja, joka julkaistiin englanninkielisenä, Chicagossa, vuonna 1955. Urantia-kirja on oletettavasti käännetty vuoteen 2010 mennessä useimmille maailman valtakielistä<sup>11</sup>, ja vuoteen 2030 mennessä kirja on suunniteltu käännettäväksi 60 kielelle, jolloin 80 % maailman ihmisistä voisi lukea sen omalla äidinkielellään.<sup>12</sup> Urantia-kirjan suomennos saatiin valmiiksi vuonna 1993, ja se oli järjestyksessä toinen Urantia-kirjan käännös. Suomessa on myyty kansankielistä Urantia-kirjaa eniten maailmassa suhteessa

<sup>9</sup> VIIMEISINTÄ IUA:STA – MISSÄ MENNÄÄN?, URANTIAN NEWS 2/2002 ([http://justice.urantia.org/~finland/news\\_2002\\_2.html](http://justice.urantia.org/~finland/news_2002_2.html) , 1.5.2004)

<sup>10</sup> Sähköpostiviesti Kristina Siikalalta (Saatu 3.5.2004). Kristina Siikala kuului Suomen Urantia-seuran hallitukseen vuonna 2002. Suomen Urantia-seuran kotisivusto löytyy osoitteesta <http://www.urantia.fi> (3.6.2004)

<sup>11</sup> Suullinen keskustelu Urantia Foundationin trustee Seppo Kanervan kanssa, helmikuussa 2004. Käännöksiä on tähän mennessä painettu tai saatu painokuntoon ranskaksi, suomeksi, espanjaksi, venäjäksi, hollanniksi, koreaksi ja portugaliksi. Lisäksi Urantia-kirjan saksan- ja italiankielinen käännös tulevat painokuntoon tai painoon tänä vuonna.

<sup>12</sup> Georges Michelson-Dupont, HELSINGIN-PUHE, 7.8.1998

asukaslukuun.<sup>13</sup> Vuoteen 2002 mennessä suomenkielistä kirjaa oli myyty tai levitetty noin 5700 kappaletta.<sup>14</sup>

Urantia-kirja on mittava (2097-sivuinen) uskonnollinen teos, jonka neljässä osassa kerrotaan maailmankaikkeuden olemuksesta, maapallon historiasta ja Jeesuksen elämästä.<sup>15</sup> Erityisen mielenkiintoiseksi olen havainnut Urantia-kirjan kuvauksen ihmisyyksilöstä, jonka kerrotaan syntyvän likipitäen eläimenä ja saavuttavan hiljalleen ajan kanssa todellisen ihmisyytensä. Tämä myös ihmisen tahdosta riippuvainen inhimillistymisen prosessi on ihmiseksi syntymisen tarkoitus, mikä on selkeästi havaittavissa Urantia-kirjan tavassa suhtautua ihmiseen. Aiheen valinnassa minua kannusti Sari Kerkelän seminaariesitelmä, *MINUUDEN MERKITYS URANTIA-LIIKKEESSÄ*, Helsingin yliopiston uskontotieteen laitoksella vuonna 1999, josta saatoin lukea: ”Urantia-liikkeen vahvuutena pidän erityisesti sen käsitystä minuudesta”.<sup>16</sup>

Tutkielmani analyysin pääasiallisena lähteenä on Urantia-kirja, jonka elektroninen versio mahdollistaa sanahakujen avulla koko mittavan aineiston läpikäymisen. Urantia-kirjan ihmiskäsitys ei paljastu kokonaisuudessaan mistään yksittäisestä Urantia-kirjan kappaleesta, vaan sen vivahteikkuutta on haettava myös sellaisista kirjan kohdista, joissa ihmiskäsitys esiintyy piilomerkityksessä opetuksen tai havaittavissa olevien ihmistä koskevien lähtöoletusten muodossa. Aiheen laajuuden tähden tulen käymään läpi kirjoituksiani Urantia-kirjan pitkäaikaisten lukijoiden<sup>17</sup> kanssa, jotka kenties osaavat kertoa kirjoitelmani puutteista tai väärintulkintoista. Aion pyytää mahdollisiin korjausehdotuksiin aina perustelut Urantia-kirjan lainauksilla, jotten eksyisi analyysin kohteestani.

Urantia-kirjaan lähes yksinomaisesti perustuva ihmiskäsityksen tutkimus on perusteltua aineiston laajuuden lisäksi myös siksi, että Urantia-kirja on kiistatta Urantia-liikkeen yksinomainen uskonnollinen auktoriteetti. Urantia-säätiö<sup>18</sup> (Urantia Foundation) on ainoa ennen Urantia-kirjan julkaisulupaa perustettu Urantia-liikkeeseen kuuluva järjestö, ja sen tehtävänä on säilyttää, suojella, julkaista ja kääntää Urantia-kirjan väärentämätöntä

<sup>13</sup> Suullinen keskustelu Urantia Foundationin trustee Seppo Kanervan kanssa, helmikuussa 2004

<sup>14</sup> Saatavilla olevat käännökset, URANTIAN-NEWS 2/2001 ([http://justice.urantia.org/~finland/news\\_2001\\_2.html](http://justice.urantia.org/~finland/news_2001_2.html) , 21.4.2004)

<sup>15</sup> Detailed Description of The Urantia Book, (<http://www.urantia.org/detail.html> , 21.4.2004)

<sup>16</sup> Kerkelä 1999, 3

<sup>17</sup> Urantia-kirjan lukijoista on harhaanjohtavaa käyttää mitään uskonnolliseen ryhmään viittaavaa nimitystä, kuten vaikkapa ”urantialaiset”.

<sup>18</sup> Urantia-säätiön (Urantia Foundationin) verkkosivut löytyvät osoitteesta <http://www.urantia.org> (3.6.2004)



tekstiä.<sup>19</sup> “Urantia-säätiö on ei-kaupallinen, sivistystyötä tekevä säätiö, jonka toimintaa ohjaa säätiöjulistus.”<sup>20</sup> ”Säätiön tehtävänä on myös valvoa URANTIA-nimen ja kolmen samankeskisen ympyräsymbolin käyttöä. Säätiö antaa lisenssin URANTIA-nimen ja symbolin käyttöön URANTIA-järjestöille ja pystyy käyttöoikeuden myös peruuttamaan.”<sup>21</sup>

Urantia-kirjan alkuperän arvoituksellisuuteen on olemassa kaksi merkittävää syytä: Ilmoituksenantajat eivät halunneet kenenkään ihmisen nimeä liitettävän Urantia-kirjaan, eivätkä Urantia-kirjan lukujen vastaanottajat (kontaktikomission jäsenet) halunneet erityisesti spekuloida Urantia-kirjan lukujen ilmaantumiseen liittyviä teknisiä yksityiskohtia, koska heillä ei olisi ollut juurikaan lisättävää Urantia-kirjan sivuilla löytyviin kuvauksiin tapahtumasta.<sup>22</sup> <sup>23</sup> Urantia-kirjan alkuperästä liiallisesti kiinnostuneita henkilöitä kehoitetaan yleensä ensin ottamaan selvää kirjan sisällöstä: ”Remember: You could appreciate a good poem – even if you did not know the author. Likewise, you could enjoy a symphony even if you were ignorant of the composer.”<sup>24</sup>

## 1.2. Aikaisempi tutkimus

Urantia-kirjasta on nähtävästi tehty vain kaksi aikaisempaa akateemista tutkimusta:<sup>25</sup> Jacques Rheamen Ottawan yliopistossa vuonna 1983 hyväksytty väitöskirja: *An Analysis of a Revealed Text: The Urantia Book*. ja Jim Millsin Floridan yliopistossa vuonna 1985 hyväksytty väitöskirja: *Emerging Finite Aspects in the Concept of God*.<sup>26</sup>

---

<sup>19</sup> Kendall 2000, The Golden Years

<sup>20</sup> URANTIA-SÄÄTIÖ, (<http://justice.urantia.org/~finland/esittely.html> 21.4.2004)

<sup>21</sup> URANTIA-ORGANISAATIO, 4-6, Heijaste 4/1994

<sup>22</sup> Urantia-liikkeen historiaa : William S. Sadler, 8. Heijaste 4/2000

<sup>23</sup> Urantia-kirjassa kerrotaan Urantia-lukujen ilmaantumiseen liittyvistä yksityiskohdista esim. sivuilla 865, 1208, 1209 ja 1258.

<sup>24</sup> Reason For Silence Respecting Details Of The Origin Of The Urantia Book, (<http://www.urantia.org/pub/ahotum.html> 21.4.2004)

<sup>25</sup> David Kantorin ylläpitämä Urantia Book Fellowshipin verkkosivusto: *Historic Timeline of Events in the Urantia Community: Index to historic documents according to date* ([http://urantiabook.org/archive/history/h\\_timlin\\_index.htm](http://urantiabook.org/archive/history/h_timlin_index.htm) , 13.4.2004) sisältää vain nämä kaksi mainintaa Urantia-kirjaan perustuvista akateemisista tutkimuksista. Tämä www-sivusto oli lisäksi ainoa kirjallinen lähde, jossa olen löytänyt maininnan Jim Millsin väitöskirjasta.

<sup>26</sup> Kantor, ([http://urantiabook.org/archive/history/h\\_timlin\\_6.htm](http://urantiabook.org/archive/history/h_timlin_6.htm) , 13.4.2004)

Tohtori Jacques Rheamen 715-sivuinen väitöskirja saa Tohtori William S. Sadlerin<sup>27</sup> nykyään ainoalta elossa olevalta kollegalta<sup>28</sup>, tohtori Meredith J. Sprungerilta, tuomion: “Dr. Rheame’s analysis can be classified among the many reductionistic, “nothing but,” studies of spiritual truth in the past”. Tohtori Rheamen johtopäätös Urantia-kirjasta on, että se on Tohtori William S. Sadlerin kirjoittama ja perustuu edellä mainitun tietämykseen ja mielikuvitukseen.<sup>29</sup> Tohtori Rheamen johtopäätökset poikkeavat merkittävästi oman tutkimukseni Urantia-kirjan syntyhistoriaan liittyvistä lähtöoletuksista.

Tohtori Jim Millsin väitöskirja: *Emerging Finite Aspects in the Concept of God* ei liity pro gradu tutkielmaani Urantia-kirjan ihmiskäsityksestä, mutta kyseisen väitöskirjan oletettu Urantia-kirjan historiaa käsittelevä osuus olisi ollut mielenkiintoista luettavaa. Jim Millsin ensi käden kokemus Urantia-liikkeen parissa alkoi jo vuonna 1951, ja hän toimi useita vuosia Urantia Brotherhoodin<sup>30</sup> presidenttinä.<sup>31</sup> Vuonna 1985, nyt jo edesmennyt, Jim Mills oli yksi USA:n vanhimmista tohtoriksi väitelleistä henkilöistä.<sup>32</sup> Kyselyni koskien hänen väitöskirjaansa eivät valitettavasti ole tuottaneet tulosta lukuun ottamatta erästä lyhyttä selontekoa<sup>33</sup>, jonka David Kantor<sup>34</sup> uskoi liittyvän Millsin väitöskirjaan.

Vaikka Urantia-kirjan sisällöstä ei ole kirjoitettu sellaista kirjaa, jonka katsoisin olevan avuksi tutkimuksessani Urantia-kirjan ihmiskäsityksestä, Urantia-kirjan ja -liikkeen historiasta on kirjoitettu kolme kirjaa, joista kaksi on mielestäni huomion arvoista.<sup>35</sup> Larry Mullinsin vuonna 2000 painettu kirja *A HISTORY of the URANTIA PAPERS* ja Martin Gardnerin vuonna 1995 julkaistu kirja *URANTIA: THE GREAT CULT MYSTERY*.

Larry Mullins on kirjoittanut kirjansa, *A HISTORY of the URANTIA PAPERS*, yhdessä tohtori Meredith J. Sprungerin kanssa, ja hän on tehnyt kurinalaista työtä käyttäen

<sup>27</sup> Tohtori William S. Sadler (1875-1969) oli merkittävässä roolissa Urantia-kirjan saamiseen liittyvässä prosessissa.

<sup>28</sup> Mullins 2000, kirjan kansilehti

<sup>29</sup> Sprunger, Preparing for Scholarly Evaluation of The Urantia Book 7/20/84, (<http://www.urantia-book.org/archive/readers/doc590.html> , 21.2.2004)

<sup>30</sup> Urantia Brotherhood oli vuoteen 1989 saakka Urantia Foundationin lisensoima ja erityisesti Urantia-kirjan lukijoiden tarpeita huomioiva järjestö.

<sup>31</sup> Moyer 2000, ([http://www.world-destiny.org/16\\_wilfred.html](http://www.world-destiny.org/16_wilfred.html) , 13.4.2004)

<sup>32</sup> Suullinen keskustelu Urantia Foundationin trustee Seppo Kanervan kanssa, helmikuussa 2004

<sup>33</sup> James C. Mills, Transcendence, Immanence and Surrogacy in Hierarchical Ontology: A Speculative Exercise, The University of West Florida. (<http://urantia-book.org/archive/readers/doc178.htm> 13.4.2004)

<sup>34</sup> Sähköpostiviesti David Kantorilta (Saatu 29.3.2004). David Kantor on nykyisen The Urantia Book Fellowshipin (ent. Urantia Brotherhood) huomattava jäsen.

<sup>35</sup> Matthew Rapaport arvioi artikkelissaan: Gardner, Moyer, and Mullins: Three Histories of the Urantia Book ([http://www.urantia-book.org/archive/history/Rapaport\\_UHHistory.htm](http://www.urantia-book.org/archive/history/Rapaport_UHHistory.htm) 13.4.2004) kolmea Urantia-kirjan historiasta kertovaa kirjaa, joista en pidä huomion arvoisena Moyerin kirjaa. Gardnerilla ja Mullinsilla on mielestäni kirjoissaan selkeä lähestymistapa, mutta Moyerin kirja kertoo eniten hänen omista ajatuksistaan.

lähdeaineistonaan ensisijaisesti niitä tekstejä, joita Urantia-kirjan syntyyn intiimisti liittyneet henkilöt ovat kirjoittaneet. Mullins kiinnittää kirjassaan erityistä huomiota siihen Urantia-kirjan ensimmäistä, vuoden 1955, painosta edeltäneeseen yli 40 vuoden ajanjaksoon, jonka aikana Urantia-kirjaan johtanut ilmoitusprosessi toteutettiin. Oman tutkielmani Urantia-kirjan ja -liikkeen historiaa käsittelevä kuvaukseni tulee perustumaan dispositioltaan Mullinsin kirjaan, sekä suuressa määrin hänen käyttämäänsä lähdeaineistoon, joka löytyy lähes kokonaan Urantia Book Fellowshipin verkkosivuston historiaa käsittelevällä osiolla.<sup>36</sup>

Martin Gardnerin kirja *URANTIA: THE GREAT CULT MYSTERY* on lyhyesti sanottuna skeptikon reduktionistinen pyrkimys paljastaa Urantia-kirjan arvoituksellisen alkuperän takana oleva huijaus. Urantia-kirjan lukijoiden keskuudessa Gardnerin kirja on saanut lähes poikkeuksetta tyrmäävän vastaanoton. Eräs pitkän kirja-arvostelun kirjoittanut Urantia-kirjan lukija on tiivistänyt Gardnerin kirjasta näin: ”For the most part, it’s an unfocused, scatter-gun approach to a serious critique of The Urantia Book. In short it’s a mess.”<sup>37</sup>

Martin Gardnerin kiinnostus Urantia-kirjaa kohtaan heräsi siitä, kun hän kuuli väitteen Urantia-liikkeen adventistivaikutteista. Seitsemännen päivän adventismin historiasta kiinnostuneena ja kerran itseäänkin adventistina pitäneenä Gardner päätti ottaa tarkemmin selvää Urantia-kirjasta ja -liikkeestä. Gardner oli erityisen kiinnostunut Urantia-kirjan laajasta tieteellisestä aineistosta, sekä Tohtori William S. Sadlerin ja nukkuvan subjektin<sup>38</sup> olemuksesta ja persoonasta.<sup>39</sup>

Gardner onnistuu kirjansa historiaa käsittelevissä luvuissa tuomaan paikoittain esille mielenkiintoista taustatietoa tohtori Sadlerin elämästä ja ihmiskontakteista, sekä Urantia-liikkeestä. Valitettavasti Gardnerin tekemät tulkinnat keräämästään vähintäänkin tyydyttävästä historiallisesta aineistosta ovat usein väkinäiseltä vaikuttavia analogioita, välinpitämättömyydestä kertovia hätäisiä johtopäätöksiä ja suoranaisia väärinymmärryksiä.

<sup>36</sup> Fellowshipin Urantia-kirjan ja -liikkeen historian arkisto ([http://www.urantiabook.org/index\\_history.htm](http://www.urantiabook.org/index_history.htm) , 28.4.2004)

<sup>37</sup> Norm Du Val, A Review of Martin Gardner’s book, “Urantia”, The Great Cult Mystery” 6/10/95, (<http://www.geocities.com/~nduval/mgreview.html> , 17.4.2004)

<sup>38</sup> Nukkuvu subjekti (sleeping subject) oli se tuntematon kontaktihenkilö, jonka kautta ilmoituksenantajat puhuivat kontaktikomisssiolle, ja jonka ajatuksensuuntaaja osallistui jollakin tavalla (subjektin itse ollessa täysin tiedottomana) Urantia-lukujen ilmaantumiseen. Urantia-kirjassa kerrotaan tarkemmin tästä tapahtumasta esimerkiksi sivulla 865, 1208-1209 ja 1258.

<sup>39</sup> Gardner 1994, 181, 407

Gardnerin valikointi erityisesti kirjallisissa Urantia-kirjan ja -liikkeen historiaa käsittelevissä lähteissä on silmiinpistävä, eikä hän myöskään peittele epäkunnioitustaan tutkimuskohdettaan kohtaan.

Gardner arvelee, että Urantia-kirjaan johtanut projekti lähti liikkeelle erään kontaktikomissioon kuuluvan henkilön, Wilfred C. Kelloggin, sivupersonien (secondary personalities) alustamana, jotka olisivat olleet erityisesti vastuussa Urantia-kirjan ”fantastisesta” kosmologiasta. Myöhemmin Kontaktikomission ja Foorumin jäsenet olisivat innostuneet tästä alustuksesta ja alkaneet tuottaa lisää tekstiä erinäisiä teoksia plagioiden, joista yhdessä alustuksen kanssa olisi lopulta tullut Urantia-kirjan lukuja. William S. Sadlerilla oli Gardnerin mielestä rooli lähinnä toisten kirjoittamien tekstien editoijana, ja hän epäilee Sadlerin myöhemmin syrjäyttäneen Kelloggin Urantia-kirjaan johtaneen projektin keulahahmona.<sup>40</sup>

### 1.3. Tutkimustehtävä

Ilman selkeätä alustavaa näkökulmaa Urantia-kirjan ihmiskäsityksestä, melkein 2200-sivuisen Urantia-kirjan läpikäyminen tuntuisi jokseenkin toivottomalta. Siksi olen ottanut lähtöoletukseksi Urantia-kirjan ihmiskäsityksen tutkimukseen näkemyksen siitä, että Urantia-kirjan ihmiskäsitys selviää parhaiten kiinnittämällä huomiota ihmiseen liittyvien eri osatekijöiden historiaan, nykyisyyteen ja päämäärään, sekä näiden osatekijöiden muodostamaan holistiseen kokonaisuuteen. Urantia-kirjasta näyttäisi paljastuvan viisi erillistä, ja jokaisen ihmisen yksilölliseen olemukseen kuuluvaa osatekijää: **ruumis, mieli, sielu, persoonallisuus ja Ajatuksensuuntaaja**. Nämä viisi ihmisen osatekijää ovat Urantia-kirjan lukijoiden keskuudessa yleisesti tunnettuja, ja niiden voi todeta muodostavan ihmisen perusolemuksen myös erään Urantia-kirjan kappaleen avulla:

---

<sup>40</sup> Gardner 1994, 365

Nämä universaalisen todellisuuden ominaisuudet ilmenevät urantialaisen ihmisen kokemuksessa seuraavilla tasoilla:

1. Ruumis. Ihmisen materiaalinen eli fyysinen organismi. Elävä sähkö-kemiallinen mekanismi, joka on luonteeltaan ja alkuperältään eläimellinen.
  2. Mieli. Ihmisorganismien ajatteleva, havainnoiva ja tunteva mekanismi. Koko tietoinen ja tiedostamaton kokemus. Älytoiminta, johon liittyy tunne-elämä ja joka ulottuu palvonnan ja viisauden kautta ylös hengelliselle tasolle.
  3. Henki. Se jumalallinen henki, joka sijaitsee ihmismielessä \_\_ Ajatuksensuuntaaja. Tämä kuolematon henki on esipersonallinen \_\_ se ei ole persoonallisuus, vaikka sen tavoitteena onkin muodostua osaksi eloonjäävän luodun persoonallisuutta.
  4. Sielu. Ihmisen sielu on kokemuseräisesti hankittu. Kun kuolevainen luotu päättää "noudattaa taivaassa olevan Isän tahtoa", ihmisessä olevasta hengestä tulee samalla ihmisen kokemukseen kuuluvan uuden realiteetin isä. Kuolevainen ja materiaalinen mieli on tämän saman kehkeytyvän realiteetin äiti. Tämän uuden realiteetin substanssi ei ole aineellista eikä hengellistä \_\_ se on morontiaalista. Tämä on se kehkeytyvä ja kuolematon sielu, jonka on määrä voittaa ruumiillinen kuolema ja aloittaa nousu Paratiisiin.
- Persoonallisuus. Kuolevaisen ihmisen persoonallisuus ei ole ruumista, mieltä eikä henkeä. Se ei liioin ole sielu. Persoonallisuus on yksi ja ainoa muuttumaton realiteetti muutoin aina muuttuvassa luodun kokemuksessa, ja se yhdistää kaikki muut yksilöllisyyteen liittyvät tekijät. Persoonallisuus on ainutlaatuinen lahja, jonka Universaalinen Isä antaa eläville ja toisiinsa liittyville aineen, mielen ja hengen energioille, ja se joka jää eloon yhdessä morontiaalisen sielun eloonjäämisen kanssa.<sup>41</sup>

Lauri Rauhalan kirjassa, *Ihmisen ykseys ja moninaisuus*, esitelty ihmiskäsityksen teoria ja ihmiskäsityksen monopluralistinen malli näyttäisivät soveltuvan hyvin Urantia-kirjan holistisen, mutta osatekijöiltään moninaisen ihmisen kokoonpanon tavoittamiseen. Tavoitteenani on analyysissäni esitellä ensin jokainen ihmisen olemuksen osatekijä mahdollisimman tarkasti, ja tämän jälkeen osoittaa niiden yhteisvaikutus holistisen ihmisen muodostamisessa.

Lähdeaineistoni (Urantia-kirjan) analyysin suoritan käyttämällä apuna systemaattisen analyysin (kvalitatiivisen sisällönanalyysin) menetelmää, jonka avulla pyrin jäsentelemään ja tulkitsemaan aineistoani. Koska Urantia-kirjassa ei kerrota ihmisen perusolemukseen kuuluvista osatekijöistä keskitetysti, aineiston keräämisen pääasiallinen tapa tulee olemaan Urantia-kirjan CD-versioon kohdistuneet sanahaut, joiden avulla pyrin tavoittamaan ihmisen osatekijöitä koskevan olennaisen aineiston.

---

<sup>41</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 Finnish 1997, 8

## 2. URANTIA-KIRJAN HISTORIA

### 2.1. Urantia-kirjan synnyn historia

#### 2.1.1. Valmistavat kontaktit 1908 – 1925

Vuonna 1908<sup>42</sup> amerikkalaisen psykiatrian isäksikin<sup>43</sup> kutsuttu tohtori William S. Sadler<sup>44</sup> (1875-1969) ja hänen vaimonsa tohtori Lena C. Sadler (ent. Kellogg 1875-1939) asuivat väliaikaisessa asunnossa Chicagon esikaupunkialueella. Eräänä kesäiltana heidän ovelleen koputti alakerran rouva, joka saattoi olla Lena Sadlerin potilas.<sup>45</sup> Tämä meille tuntematon alakerran naapuri oli huolestunut miehestään, joka oli vaipunut syvään uneen, kuorsasi omituisesti, eikä herännyt millään ilveellä. Tohtorit pukivat päälle aamutakkinsa ja kävelivät naapurin kotiin, jossa he havaitsivat nukkuvan keski-ikää lähestyvän ja keskikokoisen miehen.<sup>46</sup>

Nukkua mies hengitti epäsäännöllisesti ja oli myös huolestuttavan pitkiä aikoja hengittämättä. Tohtorit yrittivät tuloksetta herättää miestä syvästä unestaan, ja olivat yllättyneitä havaitessaan miehen pulssiin täysin normaaliksi. Noin tunnin päästä mies tuli tajuihinsa heittelehdittyään ensin kiivaasti vuoteellaan, ja hämmästelttyään ensin vierailta hän totesi voivansa hyvin, eikä muistanut nähneensä mitään unia. Seuraavana aamuna tohtori William Sadler teki miehelle terveystarkastuksen ja havaitsi tämän vakaan<sup>47</sup>, järkevän ja asiallisen (no-nonsense) liikemiehen olevan loistavassa fyysisessä kunnossa.<sup>48</sup>

<sup>42</sup> Kuvatussta nukkuvan subjektin ensikohtaamisen ajankohdasta ei ole varmuutta, mutta sen on arvioitu tapahtuneen vuosien 1905 ja 1911 välillä. Monia keskenään ristiriitaisia lähteitä vertaillen Larry Mullins on päättänyt ehdottamaan ensikohtaamisen ajankohdaksi vuotta 1908, ja perustellut kantansa kirjansa *A HISTORY of the URANTIA PAPERS* sivuilla 43-46

<sup>43</sup> Meredith Sprunger's Notes on the Origin of the Urantia Book : Personal Account of Finding The Urantia Book (<http://www.urantiabook.org/archive/sfj/historicity.htm> , 4.5.2004)

<sup>44</sup> William Sadler oli nuorena miehenä huomionarvoinen henkilö seitsemännen päivän adventistina, mutta hän alkoi myöhemmin epäillä liikkeen ”profeetan” (Ellen G. Whiten) sanomien autenttisuutta. William Sadler erosi liikkeestä vuonna 1906 – Hieman sen jälkeen, kun hän oli vastannut Ellen G. Whitelle tällä viestillä: ([http://www.urantiabook.org/archive/history/sadler\\_white\\_letter\\_1906.htm](http://www.urantiabook.org/archive/history/sadler_white_letter_1906.htm) , 5.5.2004)

<sup>45</sup> Kantor, Vuosi 1911: ([http://www.urantiabook.org/archive/history/h\\_timlin\\_2.htm](http://www.urantiabook.org/archive/history/h_timlin_2.htm) , 4.5.2004)

<sup>46</sup> Sherman 1976, (<http://www.urantiabook.org/archive/history/pipeline.htm> , 4.5.2004)

<sup>47</sup> Bill Sadler 1962, How The Urantia Book Came Into Existence (<http://www.urantiabook.org/archive/history/wssjr1.htm> 4.5.2004)

<sup>48</sup> Sherman 1976, (<http://www.urantiabook.org/archive/history/pipeline.htm> , 4.5.2004)

Tohtori William Sadler päätti ottaa miehen tarkkailuunsa, ja kesän aikana sama selittämätön ilmiö toistuikin monta kertaa. Sadler ei löytänyt mitään erityistä syytä tähän ”unihäiriöön”, ja kun hän perheineen muutti uuteen asuntoon<sup>49</sup>, päättivät naapuritkin muuttaa heidän lähistölleen: samaan kortteliin.<sup>50</sup>

Eräänä yönä tohtorit istuivat jälleen kerran tämän niin kutsutun nukkuvan subjektin vuoteella tarkkailemassa ilmiötä. Silloin Lena Sadler havaitsi miehen kostuttavan huuliaan ja päätti kysyä tältä jotakin. Molempien hämmästykseksi nukkuvan subjektin suu liikkui ja hänen kauttaan puhui vierailevaksi opiskelijaksi esittäytyvä olento, joka alkoi kertoa tohtoreista uusilta ja vierailta tuntuvista asioista. Tohtori William Sadler arveli ilmiön johtuvan nukkuvan subjektin alitajunnan oikuista, ja päätti muutamien yöllisten kontaktien jälkeen hypnotisoida miehen, mutta ei saanut häntä hypnoosissakaan muistamaan mitään niistä asioista, joita tähän mennessä monet eri olennoiksi esittäytyneet puhujat olivat kertoilleet.<sup>51</sup>

William Sadler tuli entistä hämmentyneemmäksi ja kutsui yöllisiin tilaisuuksiin tohtoreita, tiedemiehiä ja ystäviä, joihin kuului myös kokeneita spiritististen huijausten paljastajia, kuten Howard Thurston, Sir Hubert Wilkins<sup>52</sup> ja joidenkin lähteiden mukaan jopa taikuri Houdini. Näistä kutsuvieraistakaan ei ollut apua kontaktien mysteerin ratkaisemisessa, mutta osallistujat alkoivat vähitellen kiinnostua tapahtumasta enemmänkin ja odotella seuraavaa kontaktitilaisuutta ylös kirjoitettujen kysymysten kanssa. William Sadler kuvaili saatuja vastauksia yllättäviksi ja stimuloiviksi, ja kontaktitilaisuuksissa oli mukana myös pikakirjoittaja, joka kirjoitti ylös käydyt keskustelut.<sup>53</sup>

Tämän kysymysten ja kokeiden ajanjakson huipentumana William Sadler opetteli omissa oloissaan ulkoa 52 kysymystä, joilla hän ajatteli viimeistään paljastavansa kontakti-ilmiön taustalla olevan huijauksen. William Sadlerin hämmästykseksi seuraavan kontaktitilaisuuden loppupuolella Voimalliseksi Sanansaattajaksi<sup>54</sup> ilmoittautunut olento huomautti, että hän oli saanut luvan vastata 46:een niistä 52:sta kysymyksestä, joita tohtori oli pitänyt mielessään. Samassa yhteydessä tämä Voimallinen Sanansaattaja haastoi

<sup>49</sup> Tämä uusi asunto ei vielä ollut Sadlerien lopullinen asunto (Diversey Parkway 533, Chicago), jonne Sadlerit muuttivat vuonna 1922.

<sup>50</sup> Sherman 1976, (<http://www.urantiabook.org/archive/history/pipeline.htm>), 4.5.2004)

<sup>51</sup> Sherman 1976, (<http://www.urantiabook.org/archive/history/pipeline.htm>), 4.5.2004)

<sup>52</sup> Mullins 2000, 51

<sup>53</sup> Sherman 1976, (<http://www.urantiabook.org/archive/history/pipeline.htm>), 4.5.2004)

<sup>54</sup> Bill Sadler 1962, How The Urantia Book Came Into Existence (<http://www.urantiabook.org/archive/history/wssjr1.htm>), 4.5.2004)

kontaktitilaisuuteen osallistuneen ihmisryhmän sanoen: ”Jospa tietäisitte, minkä kanssa olette tekemisissä, ette kyselisi noin tyhjänpäiväisiä kysymyksiä, vaan esittäisitte pikemminkin kysymyksiä, jotka saattaisivat kirvoittaa koko ihmiskunnan kannalta verratonta arvoa omaavia vastauksia.”<sup>55 56</sup>

Ennen tätä haastetta yli 10 vuotta oli kulunut ja yli 100<sup>57</sup> erillistä kontaktitilaisuutta oli jo takanapäin. William Sadler kertoo, että näinä ”varhaisina vuosina näkymättömät ystävämme suorittivat kontaktihenkilön perusteellista testausta, hioivat yhteydenpitotekniikkaa ja valikoivat kontaktikomission jäseniä...Tämä kokemus oli kaikkineen laajamittaista ja kitsastelematonta valmentavaa koulutusta kosmologiamme, teologiamme ja filosofiamme laajenemiseen, siitä nyt puhumattakaan, että sen mukana tuli uusia ideoita ja käsityksiä suuresta määrästä paljon maallisempia ja arkipäiväisempiä asioita”.<sup>58</sup>

Hieman tämän haasteen saamisen jälkeen, joulukuussa vuonna 1924<sup>59</sup> Sadlerien uudella asunnolla (Diversey Parkway 533, Chicago) William Sadler avasi mentaalihygienian ja psyykkisten ilmiöiden luentonsa eräässä tilaisuudessa kertomalla, että ”Yhtä tai kahta tapausta lukuun ottamatta kaikki tutkimani psyykkiset ilmiöt ovat osoittautuneet joko tietoiseksi tai tiedostamattomaksi petkutukseksi; mukana on myös erikoistapauksia, jolloin suorittaja on oman alitajuisen mielensä harhojen uhri.” Tuolloin eräs vieraista keskeytti hänet sanoen: ”Tohtori, jos olette olleet yhteydessä johonkin, jota ette kyennynt ratkaisemaan, siitä olisi mielenkiintoista tietää. Kertokaa siitä lisää.”<sup>60</sup> Ryhmä kiinnostui niin paljon Lena Sadlerin noutamista kontaktitilaisuuksien muistiinpanoista, että William Sadler päätti kertoa heille Voimallisen Sanansaattajan hiljattain antamasta haasteesta, ja kehotti heitä saapumaan paikalle seuraavana sunnuntaina syvällisten Jumalaa ja universumia koskevien kysymysten kanssa. Sadlerien ei tarvinnut pettyä, sillä seuraavana sunnuntaina tämä myöhemmin Foorumiksi kutsuttu ryhmä saapui tilaisuuteen mukanaan

<sup>55</sup> Urantia-liikkeen historiaa : William S. Sadler, 5,4. Heijaste 4/2000

<sup>56</sup> Sherman 1976, (<http://www.urantiabook.org/archive/history/pipeline.htm> , 4.5.2004)

<sup>57</sup> Arvioni yli 100:sta kontaktitilaisuudesta perustuu William S. Sadlerin kirjan *The Mind at Mischief* liitteeseen (s. 382-384), jossa Sadler arvioi osallistuneensa kirjoittamisen ajankohtana noin 250:een kontaktitilaisuuteen. Kirja on painettu vuonna 1929 ja liite on luettavissa myös osoitteessa: ([http://www.urantiabook.org/archive/history/m\\_at\\_m.htm](http://www.urantiabook.org/archive/history/m_at_m.htm) , 5.5.2004)

<sup>58</sup> Urantia-liikkeen historiaa : William S. Sadler, 5. Heijaste 4/2000

<sup>59</sup> Mullins 2000, 66

<sup>60</sup> Urantia-liikkeen historiaa : William S. Sadler, 5,4. Heijaste 4/2000



sadoittain<sup>61</sup> kysymyksiä, jotka luokiteltiin, jäseneltiin ja valmisteltiin esitettäväksi seuraavassa kontaktitilaisuudessa.<sup>62</sup>

Parin viikon päästä nukkuvan subjektin vaimo soitti hätäntyneenä ja pyysi kontaktiryhmän, josta pian muotoutui kontaktikomissio<sup>63</sup>, paikalle katsomaan jotakin erityistä. Paikalle saavuttuaan Sadlerit (ja kenties muutama muukin kontaktiryhmän vakiojäsen) löysivät 472 sivua käsinkirjoitettua tekstiä pöydältä ja miehen sikeästä unesta. William Sadler katsoi tekstiä ja havaitsi siinä vastatun kaikkiin niihin kysymyksiin, joita Foorumin jäsenet olivat keksineet kysyä: Teksti käsitteli Universaalista Isää, Korkeinta Olentoa, Keskus- ja Superuniversumia sekä Paratiisin Saarta.<sup>64</sup>

Herätessään nukkuva subjekti oli aivan yhtä yllätynyt kuin kaikki muutkin tästä ilmestyksestä, joka oli ensimmäinen laatuaan. William Sadler testasi miehen molempien käsien väsymystilan, mutta ei havainnut minkäänlaisia merkkejä siitä, että mies olisi kirjoittanut sen yön aikana. Kun Foorumille luettiin kirjoituskoneella kirjoitettu jäljennös käsinkirjoitetusta tekstistä, innostus oli tavaton ja tuhansiin uusiin kysymyksiin tuli hieman myöhemmin monia uusia käsinkirjoitettuja tekstejä vastauksina.<sup>65</sup> Tässä vaiheessa kysymysten esittämisen luonne ilmeisesti muuttui, ja tämä tammikuussa 1925 ilmestynyt ensimmäinen Urantia-kirjan teksti<sup>66</sup> merkitsi alustavien kontaktien päättymistä.

Syyskuussa vuonna 1925, ilmoituksenantajat kehottivat tekemään Foorumista suljettu ryhmä, ”jonka jokaista jäsentä vaadittiin allekirjoittamaan vaitiololupaus ja puhumaan luvuista [saadusta tekstistä] ja kaikista niihin liittyvistä asioista vain Foorumin jäsenten kanssa”<sup>67</sup> Tänä järjestäytymisen ajankohtana Foorumin peruskirjajäsenten lukumäärä oli 30, ja uusia jäseniä otettiin Foorumiin tästä lähtien vasta sen jälkeen, kun heitä oli haastateltu ja he suostuivat allekirjoittamaan vaitiololupauksen.<sup>68</sup>

<sup>61</sup> Kendall 1996, The Plan For The Urantia Book Revelation: Development Of The Urantia Papers ([http://www.urantiabook.org/archive/history/carolyns\\_revelation\\_plan.htm](http://www.urantiabook.org/archive/history/carolyns_revelation_plan.htm) 5.5.2004)

<sup>62</sup> Sherman 1976, (<http://www.urantiabook.org/archive/history/pipeline.htm> , 4.5.2004)

<sup>63</sup> Kun Foorumista tuli suljettu ryhmä vuonna 1925, myös kontaktiryhmä vakiinnettiin niin, että vain 6 henkilön kontaktikomissio oli tekemisissä käsinkirjoitettujen lukujen kanssa tai läsnä suullisissa kontakteissa. Kontaktikomission jäsenet olivat myös ainoat Urantia-kirjan syntyä todistamassa olleet henkilöt, jotka tiesivät nukkuvan subjektin henkilöllisyyden. (Mullins 2000, 77)

<sup>64</sup> Sherman 1976, (<http://www.urantiabook.org/archive/history/pipeline.htm> , 4.5.2004)

<sup>65</sup> Sherman 1976, (<http://www.urantiabook.org/archive/history/pipeline.htm> , 4.5.2004)

<sup>66</sup> Mullins 2000, 75

<sup>67</sup> Urantia-liikkeen historiaa : William S. Sadler, 6. Heijaste 4/2000

<sup>68</sup> Meredith Sprunger’s Notes on the Origin of the Urantia Book : The Chicago Story (<http://www.urantiabook.org/archive/sfj/historicity.htm> , 5.5.2004)

Päätän valmistavien kontaktien tarkastelun Urantia-kirjan lukujen saamisen aikaisemmasta ajankohdasta huolimatta vasta vuoden 1925 syyskuuhun, jolloin Foorumi ja kontaktikomissio saivat varmuudella lopullisen muotonsa. Tämän ajanjakson käsittelyn lopuksi on hyvä myös todeta, ettei nukkuvan subjektin avulla puhuvista olennoista yksikään esittäytynyt kuolleeksi maapallon ihmiseksi, ja tällainen kuolleiden kanssa kommunikointi on Urantia-kirjan mukaan itse asiassa mahdotontakin.<sup>69</sup>

### 2.1.2. Urantia-kirjan lukujen saamisen prosessi 1925 - 1942

Ensimmäisen Urantia-kirjan tekstin ilmaantumisesta alkaen ja koko kyseessä olevan ajanjakson loppuun saakka Kontaktikomission ja Foorumin toiminnot pysyivät lukujen saamisen osalta samankaltaisena.<sup>70</sup> Kaikki paitsi Urantia-kirjan viimeinen eli neljäs osa saatiin samalla tavalla. Foorumi kokoontui sunnuntaisin Sadlerien asunnolla, jolloin William Sadler, ja myöhemmin Bill Sadler, luki luvun tai osan tekstistä, joka oli mahdollisesti saatu tai täydentynyt edellisenä kokoontumiskertana esitettyjen kysymysten pohjalta.<sup>71</sup>

Foorumin jäsenet, joita osallistui tällä melkein 20 vuoden aikavälillä yhteensä 486 kyseiseen prosessiin<sup>72</sup>, kirjoittivat luetun tekstin lopussa olevien temaattisten suositusten ohjailemina<sup>73</sup> uusia kysymyksiä, joita kerättiin jonkinlaiseen koriin tai akvaariomaljaan huoneen laidalla. Kontaktikomission jäsenet luokittelivat kysymykset, sekä poistivat mahdolliset kaksoiskappaleet, minkä jälkeen kysymykset jätettiin johonkin tiettyyn paikkaan, josta ne katosivat<sup>74</sup> samalla kun Urantia-kirjan teksti sai täydennystä niiden pohjalta.<sup>75</sup>

<sup>69</sup> “3. Vainajien henget eivät palaa pitämään yhteyttä perheisiinsä tai entisiin ystäviinsä elävien joukossa.” (The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 Finnish 1997, 1680)

<sup>70</sup> Urantia-liikkeen historiaa : William S. Sadler, 6. Heijaste 4/2000

<sup>71</sup> Mullins 2000, 76

<sup>72</sup> Urantia-liikkeen historiaa : William S. Sadler, 6. Heijaste 4/2000

<sup>73</sup> Bill Sadler 1962, How The Urantia Book Came Into Existence (<http://www.urantiabook.org/archive/history/wssjr1.htm> 4.5.2004)

<sup>74</sup> Urantia-liikkeen historiaa : William S. Sadler, 6. Heijaste 4/2000

<sup>75</sup> Mullins 2000, 77

Kysymyksiin vastauksina tulleet käsinkirjoitetut tekstit hävisivät aina sen jälkeen, kun ne oli jäljennetty kirjoituskoneella ja suljettu erääseen kassakaappiin.<sup>76</sup> Vastauksena tulleet tekstit ”yhdistettiin seuraavaan lukuun tai alkuperäiseen lukuun tehtiin muutoksia. Tällä tavalla [esimerkiksi] yksi Jumalaa käsittelevä luku kasvoi viideksi luvuksi Jumalasta – kirjan viideksi ensimmäiseksi luvuksi.”<sup>77</sup> Näin kierros tuli täyteen ja Foorumille saatettiin lukea taas osa koneella kirjoitetusta tekstistä seuraavalla kokoontumiskerralla.

Kuusijäseninen Kontaktikomisio oli ainoa ryhmä, joka oli tekemisissä lukujen kanssa muutenkin kuin vain sunnuntaisilla kuuntelu- ja kyselyosuuksilla. Kontaktikomisioon kuuluivat William S. Sadler (1875-1969), Lena C. Sadler (1875-1939), Wilfred C. Kellogg (1876-1956), Anna B. Kellogg (1877-1960), Emma Louise ”Christy” Christensen (1890-1982) sekä William ”Bill” Sadler jr. (1907-1963).<sup>78</sup> Kontaktikomisio jäsenet olivat kaikkien edellä mainittujen Urantia-lukujen saamiseen liittyvien toimenpiteiden<sup>79</sup> lisäksi läsnä jonkinlaisissa puhekontakteissa, ja he saivat myös kirjallisia, lähinnä heille tarkoitettuja, hallinnollisia viestejä tai menettelyohjeita, jotka oli pääasiassa tarkoitettu tuhottavaksi Urantia-kirjan painamisen ajankohtana.<sup>80 81</sup>

Larry Mullins uskoo, että myöhemmissä puhekontakteissa ilmoituksenantajat eivät enää olisi käyttäneet nukkuvan subjektin äänihuulia puheen aikaansaamiseksi, koska Kontaktikomisio olisi jo tässä vaiheessa kyennyt vastaanottamaan ruumiista vapautunutta (disembodied) puhetta ilman liiallista stressiä. Puhekontakteissa oli aina läsnä vähintään kaksi kontaktikomisio jäsentä ja täysin tiedottomassa tilassa oleva nukkuvu subjekti.<sup>82</sup> Kontaktikomisio jäsenet ”eivät voineet koskaan aloittaa kontaktikokemusta tai omasta puolestaan lisätä kontaktin todennäköisyyttä... Heillä oli aktiiviset osansa, mutta heidän tekemisensä olivat ihmismäisiä ja tavallisia, eivät mystisiä.”<sup>83</sup> Tohtori William Sadler kertoo myös, että Urantia-kirjan ”luvut julkaistiin juuri sellaisina, jollaisina ne

---

<sup>76</sup> Mullins 2000, 77

<sup>77</sup> Kulieke 1992, 20

<sup>78</sup> Kantor, ([http://www.urantiabook.org/archive/history/h\\_timlin\\_index.htm](http://www.urantiabook.org/archive/history/h_timlin_index.htm) , 4.5.2004)

<sup>79</sup> Kontaktikomisio jäsenten tehtäviin kuului lisäksi antaa Foorumin jäsenille mahdollisuus perehtyä jo ääneen luettuihin lukuihin tai osioihin. Näitä ”vanhoja” lukuja tai osioita Foorumin jäsenet saattoivat lukea yhden kerrallaan Sadlerien asunnolla ilman mahdollisuutta muistiinpanoihin tai kysymysten esittämiseen (Kulieke 1992, 25).

<sup>80</sup> Urantia-liikkeen historiaa : William S. Sadler, 8-9. Heijaste 4/2000

<sup>81</sup> Mullins 2000, 56, 79

<sup>82</sup> Mullins 2000, 78-80

<sup>83</sup> Kulieke 1992, 18

vastaanotimme. Kontaktikomisioilaisilla ei ollut mitään toimituksellisia valtuuksia. Tehtävämme rajoittui oikeinkirjoitukseen, isojen kirjainten käyttöön ja välimerkkeihin.”<sup>84</sup>

Alustava kysymysten ja vastausten prosessi tapahtui vuosien 1925 - 1929 aikana, jonka päätteeksi saatiin kokoon 57 lukua.<sup>85</sup> Oletan, että tänä viiden vuoden aikana läpikäyty materiaali olisi ollut se 472-sivuinen käsinkirjoitettu teksti, joka saatiin ensimmäisenä kirjallisena vastauksena Foorumin esittämiin kysymyksiin vuonna 1925, ja joka tällä aikavälillä laajeni huomattavasti esitettyjen kysymysten pohjalta. Vuonna 1929 näytti siltä, että tämä projekti läheni loppuaan, ja Foorumi sai Kontaktikomission välityksellä viestin, jossa sanottiin: ”Ymmärryksenne on lisääntynyt aineiston lukemisella ja tutkimisella, ja voitte nyt esittää älykkäämpiä kysymyksiä. Aiomme käydä kirjan läpi uudelleen”<sup>86</sup> Näin ilmoituksenantajat sitoutuivat laventamaan ilmoitusta ja laajentamaan Urantia-kirjan osien I-III ensimmäistä luonnosta uusien kysymysten pohjalta.<sup>87 88</sup>

Vuosien 1929 – 1935 aikana Foorumille luettiin uudelleen Urantia-kirjan osien I-III ensimmäinen luonnos, ja he jättivät vanhaan tapaan kirjallisia kysymyksiä kuulemastaan tilaisuuksien päätteeksi. Tällä aikavälillä ensimmäisen luonnoksen 57 lukua laajenivat niiksi 118 luvuksi, joista tuli Urantia-kirjan kolmen ensimmäisen osan lukujen lopullinen muoto.<sup>89</sup> Tämän uudelleen tapahtuneen aineiston läpikäymisen päätteeksi Urantia-kirjan IV osa ilmaantui hieman poikkeavalla tavalla. Jeesuksen elämästä ja opetuksista kertova osa saatiin vuonna 1935 kokonaisuudessaan, käsinkirjoitettuna ja ilman Foorumin esittämiä alustavia kysymyksiä. Poikkeavasta alkuperästään huolimatta IV osa käsiteltiin kuitenkin täysin samalla tavalla kuin kaikki muutkin Urantia-kirjan osat.<sup>90</sup> Urantia-kirja oli tämän ajanjakson päätteeksi, vuonna 1935, loppuhiontaa vaille valmis.<sup>91</sup>

Vuosien 1935 – 1942 aikana Foorumi kävi vielä kerran Urantia-kirjan luvut läpi, kun he saivat kuulla, että ” ”ilmoituksenantajakomissio” olisi mielissään, jos kävisimme luvut vielä kertaalleen läpi ja esittäisimme lisää kysymyksiä ”käsitteiden selventämiseksi” ja

<sup>84</sup> Urantia-liikkeen historiaa : William S. Sadler, 10. Heijaste 4/2000

<sup>85</sup> Mullins 2000, 113

<sup>86</sup> Kulieke 1992, 22

<sup>87</sup> Urantia-liikkeen historiaa : William S. Sadler, 8. Heijaste 4/2000

<sup>88</sup> Kulieke 1992, 22

<sup>89</sup> Larry Mullins epäilee, että Urantia-kirjan III osan viimeinen luku (luku 119) olisi tullut vasta IV osan yhteydessä, ja siksi puhun tässä vaiheessa vain 118 luvusta. (Mullins 2000, 114)

<sup>90</sup> Mullins 2000, 117-119

<sup>91</sup> Urantia-kirjan kaksi ensimmäistä osaa on päivätty vuodelle 1934 (The Urantia Book 1955, 354, 648) ja Urantia-kirjan kolmas osa on päivätty vuodelle 1935 (The Urantia Book 1955, 1319). Urantia-kirjan neljättä osaa ei ole päivätty.

”monitulkintaisuuksien poistamiseksi”... Kyseisenä aikana uutta informaatiota saatiin varsin vähän: Yhteenkään lukuun ei tehty kuin vähäisiä muutoksia. Jotakin aineistoa lisättiin, jotakin poistettiin, mutta tekstiä tarkistettiin tai laajennettiin vain vähäisessä määrin.” Kulieken mukaan näkymättömät ilmoituksenantajat tarkkailivat Urantia-kirjaan johtaneen prosessin aikana myös Foorumin jäsenten reaktioita luettuun tekstiin, ja tekstiä saatettiin muuttella myös niiden perusteella. Joitakin osia tekstistä saatettiin poistaa myös sen takia, että Foorumin jäsenistä suurin osa ei niitä ymmärtänyt.<sup>92</sup>

Vuonna 1939 aloitettiin opintoryhmä, joka ”omistautuisi vakavaan ja järjestelmälliseen Urantia-lukujen opiskeluun”. Kaksi tai kolme vuotta aikaisemmin alkunsa saaneesta epävirallisesta keskiviikkoillan opintoryhmästä haluttiin tehdä tässä vaiheessa virallisempi, ja kun asiasta ilmoitettiin Foorumille, löytyi tasan 70 henkilöä, jotka halusivat siihen silloin liittyä. Tähän ryhmään, joka tunnettiin nimellä ”Seitsemänkymmentä”, kuului vuosien 1939 - 1956 aikana kaikkiaan 107 opiskelijaa, jotka osallistuivat Urantia-lukujen opiskeluun sekä keskiviikkoisin että Foorumin tilaisuuksissa sunnuntaisin.<sup>93</sup> Toisen maailmansodan aikana Urantia-kirja sai myös esipuheen<sup>94</sup>, sekä sisällysluettelon Bill Sadlerin toimesta, jota pidetään Urantia-kirjan ainoana ihmisperäisenä tuotoksena.<sup>95</sup> Vuonna 1941 tehtiin sopimus koskien Urantia-kirjan ladontaa<sup>96</sup>, ja vuonna 1942 Foorumin toiminnallinen osuus loppui tämän kolmannen Urantia-lukujen läpikäymisen päätteeksi, kun he saivat viestin, että uusia kysymyksiä ei enää otettaisi vastaan. Urantia-kirjan teksti jäädytettiin, ja luvut olivat nyt käytännössä julkaisemista vaille valmiit.<sup>97</sup>

### 2.1.3. Valmistautuminen Urantia-kirjan julkaisuun 1942 – 1955

Vuonna 1942 Urantia-kirjan julkaisuun johtanut tapahtumasarja oli jo täydessä vauhdissa. Huolellisesti valmisteltu Urantia-kirjan teksti vietiin nyt julkaisijalle (R.R. Donelley &

<sup>92</sup> Kulieke 1992, 22

<sup>93</sup> Urantia-liikkeen historiaa : William S. Sadler, 9. Heijaste 4/2000

<sup>94</sup> Tohtori Sadler oli poikansa Bill Sadlerin kanssa aikeissa valmistella Urantia-kirjaan esipuhetta.

Ilmoituksenantajat kuitenkin käskivät heidän lopettaa ja kertoivat itse valmistelevänsä esipuheen sopivana ajankohtana. Ilmoituksenantajat eivät hyväksyneet minkäänlaisia ihmisperäisiä muutoksia tai lisäyksiä Urantia-kirjan sisältöön. (Mullins 2000, 127-128).

<sup>95</sup> Mullins 2000, 127-128

<sup>96</sup> Kendall 2000, 11

<sup>97</sup> Mullins 2000, 122

Sons), jonka toimesta melkein 2200 konekirjoitussivua sisältävä teksti piti jäljentää (eli kirjoittaa kokonaan uudelleen) monotyypilatomakoneella. Urantia-kirjan tekstistä tehtiin muotit painolaattojen valmistusta varten, ja muoteista tulostettiin paperille vedos ja luovutettiin asiakkaalle, luultavasti Kontaktikomission edustaja Wilfred C. Kelloggille<sup>98</sup> hyväksyntää varten. Varsinaisten painolaattojen valmistaminen mahdollistui vasta siinä vaiheessa, kun asiakas oli hyväksynyt lopullisen vedoksen, ja Larry Mullins uskoo Christyn ja Marian Rowleyn<sup>99</sup> olleen päävastuussa vedoksen vertaamisesta alkuperäiseen tekstiin. Toisen maailmansodan aikana (eli viimeistään vuonna 1945) julkaisija sai asiakkaalta lopullisen hyväksynnän, jolloin painolaatat valmistettiin ja Kontaktikomissio tuhosi<sup>100</sup> Urantia-kirjan alkuperäisen tekstin: jäljelle jäivät vain painolaatat ja hyväksytty julkaisijan vedos.<sup>101</sup>

Urantia-kirjan painolaattojen valmistumisen jälkeen entiset Foorumin jäsenet (ja Seitsemänkymmentä) saattoivat lukea Urantia-kirjaa vedoksista, ja jatkaa nyt epämuodollista virheiden etsintää Urantia-kirjan tekstistä. Urantia-kirjasta löydettiin virheitä<sup>102</sup> ennen julkaisun ajankohtaa (vuotta 1955), mutta ne eivät ilmeisesti olleet vaaraksi Urantia-kirjan integriteetille.<sup>103</sup> Kontaktikomission jäsenillä ei välttämättä ollut oikeuksiakaan tehdä painolaattoihin niitä ilmiä koskevia muutoksia, joita heillä oli lupa tehdä Urantia-kirjan alkuperäiseen konekirjoitettuun tekstiin, sillä mikään lähde ei kerro julkaisijan tiloissa säilytettyihin painolaattoihin kajotun ennen Urantia-kirjan julkaisemista. Lisäksi muutosten tekeminen tässä vaiheessa olisi ollut uskaliaasta, kun alkuperäistä tekstiä ei enää ollut olemassa.<sup>104</sup>

Tammikuussa 1950 painolaattojen materiaaliselle perustalle perustettiin yleishyödyllinen (non-profit) Urantia Foundation, jonka tarkoituksena on lyhyesti sanoen Urantia-kirjan alkuperäisen tekstin suojeleminen ja julkaiseminen. Urantia Foundation ja sen johtokunnan jäsenet (trusteet) ottivat välittömästi vastuun Urantia-kirjan tekstistä, mutta heillä ei Mullinsin mukaan ollut oikeuksia tehdä ilmiä koskevia muutoksia Urantia-kirjan

<sup>98</sup> Bill Sadler 1962, How The Urantia Book Came Into Existence (<http://www.urantiabook.org/archive/history/wssjr1.htm> 4.5.2004)

<sup>99</sup> Marian Rowleyta pidettiin Diversey Parkway 533:n parhaana oikolukijana (Mullins 2000, 143)

<sup>100</sup> Kontaktikomissio tuhosi alkuperäisen tekstin luultavasti ilmoituksenantajien käskystä (Mullins 2000, 276)

<sup>101</sup> Mullins 2000, 140-143

<sup>102</sup> Kendall 1996, The Plan For The Urantia Book Revelation: Development Of The Urantia Papers ([http://www.urantiabook.org/archive/history/carolyns\\_revelation\\_plan.htm](http://www.urantiabook.org/archive/history/carolyns_revelation_plan.htm) 5.5.2004)

<sup>103</sup> Mullins 2000, 145

<sup>104</sup> Mullins 2000, 143, 146, 172, 276, 300

tekstiin, eivätkä ilmoituksenantajat ilmeisesti olleet yhteydessä Urantia Foundationiin muuten kuin Kontaktikomission välityksellä.<sup>105 106</sup>

Vuonna 1951 näytti ilmeiseltä, että julkaisemisen ajankohta olisi lähellä. Tämän vuoden marraskuussa ilmoituksenantajilta tuli viesti, jossa kerrottiin ilmoituksenantajien komission saaneen seuraajakseen keskiväliolentojen komission, ja että Urantia-kirjaa valmisteltiin luovutettavaksi lopullisesti ihmisten valvontaan. Vuonna 1952 Kontaktikomission jäsenet saivat kuulla oletetusti toiseksi viimeisen viestinsä, jossa heitä kehoitettiin ryhtymään Urantia-kirjan julkaisuun, mikäli he eivät saisi uutta viestiä 1.1.1955 mennessä. Vuodesta 1952 eteenpäin Urantia Foundation, Seitsemänkymmentä ja entinen Foorumi olivat pitkälti omillaan, eikä ilmoituksenantajilta tullut mitään viestiä määräaikaan mennessä.<sup>107 108</sup>

Määräajan umpeuduttua Urantia Foundationin johtokunnan jäsenet, joista 3 kuului Kontaktikomissioon<sup>109</sup>, saattoivat nyt perustaa jo vuosia sitten suunnittelemansa Urantia-kirjan vapaaehtoisen lukijajärjestön, ja he perustivat sen omissa nimissään – eivät siis Urantia Foundationin johtokunnan jäseninä. ”Ryhmä kirjan opetuksiin uskovia ja sen levittämisestä kiinnostuneita henkilöitä kokoontui 2.1.1955 Chicagoon ja pani täytäntöön...Urantia-veljeskunnan (Urantia Brotherhood)”<sup>110</sup>, ja ryhmän Seitsemänkymmentä jäsenistä 36 valittiin Urantia Brotherhoodin komiteoihin.<sup>111</sup> Urantia Brotherhoodista oli tarkoitus tulla täysin Urantia Säätiöstä erillinen ja kirkkoontumaton<sup>112</sup>, demokratian periaatteella toimiva järjestö, joka vaalisi Urantia-kirjan opetusten sosiaalistamista.<sup>113</sup> Urantia Brotherhoodin presidentiksi valittu Bill Sadler kuvaili oletetusti Urantia Brotherhoodin tarkoitusta seuraavasti:

We must create an organization whose major purpose is to prevent other organizations and, therefore, the most benign. Create an organization which will organize the least and thereby prevent all other organizations... That is the purpose of organization just as it is the purpose of government to prevent governing... It is in spirit an organization to prevent organizations, and to allow as much liberty as possible.<sup>114</sup>

<sup>105</sup> Mullins 2000, 149, 178, 287

<sup>106</sup> Marian Rowley 1960, History of the Urantia movement  
([http://www.urantiabook.org/archive/history/marians\\_history\\_draft.htm](http://www.urantiabook.org/archive/history/marians_history_draft.htm) 24.5.2004)

<sup>107</sup> Mullins 2000, 173-175

<sup>108</sup> Kulieke 1992, 33

<sup>109</sup> Mullins 2000, 255

<sup>110</sup> Urantia-liikkeen historiaa : William S. Sadler, 10. Heijaste 4/2000

<sup>111</sup> Mullins 2000, 175

<sup>112</sup> Marian Rowley 1960, History of the Urantia movement  
([http://www.urantiabook.org/archive/history/marians\\_history\\_draft.htm](http://www.urantiabook.org/archive/history/marians_history_draft.htm) 24.5.2004)

<sup>113</sup> Kendall 2000, 11, 23

<sup>114</sup> Bill Sadler 1955, Some problems confronting a new religious organization  
(<http://www.urantiabook.org/archive/history/doc332.htm> 26.5.2004)

Vuoden 1955 helmikuussa Urantia Foundationin johtokunnan jäsenet julistivat tarkoituksensa julkaista Urantia-kirja, ja pian noin 10 vuotta vanhat painolaatat pyyhittiin pölystä ja Crawfordsvillen painokoneet pääsivät vauhtiin.<sup>115</sup> Urantia-kirja julkaistiin kansainvälisellä tekijänoikeudella suojattuna lokakuun 12 päivänä vuonna 1955.<sup>116</sup> Hieman Urantia-kirjan julkaisemisen jälkeen, Kontaktikomissio sai ilmeisesti tehtävästään vapautuneelta keskiväliolentojen komissiolta viimeisen koruttoman viestin: ”Olette nyt omillanne.”, johon William Sadlerin sanotaan todenneen surullisena: ”He eivät edes hyvästelleet.”<sup>117</sup>

Tämä viimeinen viesti päätti yli 40 vuotta kestäneet kontaktit, ja (ainoastaan) nukkuvan subjektin välityksellä tapahtunut yhteydenpito lakkasi täysin. Urantia-kirjasta oli tullut ihmiskunnan omaisuutta, ja Kontaktikomission aika oli lopullisesti ohi. Nyt Urantia-kirja oli kaikkien ihmisten saatavilla, Urantia-kirjan tekstiä oli suojelemassa ja käännättämässä Urantia Foundation, ja lisäksi halukkaat saattoivat liittyä lukijajärjestö Urantia Brotherhoodiin. Urantia-liikkeeseen ei tästä eteenpäin enää kuulunut erityisiä ihmisiä, erityisiä organisaatioita tai erityisiä apokryfisiä tekstejä: Urantia-kirja oli ainoa tämän pitkän prosessin todellinen hedelmä, jonka levittämisessä ”neuvottiin välttämään kaikkia pyrkimyksiä saada kirjalle välitöntä ja näyttävää huomiota.”<sup>118</sup>

#### 2.1.4. Miksi Urantia-kirjaan on tehty muutoksia ensimmäisen painoksen jälkeen?

Ennen Urantia-kirjan julkaisemista vuonna 1955 oli painolaattojen toisen maailmansodan aikaisista hyväksytyistä vedoksista löytynyt lähinnä pieniä ja tahattomia virheitä, jotka lienevät ilmaantuneet niissä lukuisissa käsittelyissä, joiden kautta alkuperäiset käsikirjoitetut tekstit lopulta päätyivät niiksi painolaatoiksi, joista kirja painettiin.<sup>119</sup> Muutamat myöhemmin havaitut toimitukselliset virheet eivät ilmeisesti olleet kontaktikomission jäsenten tiedossa ennen Urantia Foundationin perustamista vuonna

---

<sup>115</sup> Mullins 2000, 176

<sup>116</sup> Mullins 2000, 180

<sup>117</sup> Mullins 2000, 183

<sup>118</sup> Urantia-liikkeen historiaa : William S. Sadler, 11. Heijaste 4/2000

<sup>119</sup> Mullins 2000, 275



1950<sup>120</sup>, vaan niitä löydettiin pikemminkin vasta kirjan julkaisemisen jälkeen. Vuonna 1959 tohtori William Sadlerin vastauksesta<sup>121</sup> pastori Adamsin kirjeeseen käy ilmi, että Sadler on yhtä mieltä muutamasta Adamsin löytämästä Urantia-kirjan virheistä, mutta ei anna ymmärtää voivansa mennä muuttamaan Urantia-kirjan tekstiä nyt, kun yhteyttä ilmoituksenantajiin ei enää ollut.<sup>122</sup> Mullins ei myöskään usko tohtori Sadlerin olleen tietoinen hieman myöhemmin Urantia-kirjaan tehdyistä muutoksista.<sup>123</sup>

Vuonna 1967 kaikki entiset kontaktikomission jäsenet olivat Emma L. Christenseniä (Christy) ja William Sadleria lukuun ottamatta kuolleet, ja 92-vuotiaan Sadlerin kunto oli jo heikko. Christy oli nyt käytännössä yksin Urantia-liikkeen ”johtohahmo”, ja häneltä odotettiin viisaita neuvoja ja päätöksiä sekä Urantia-liikkeen tulevaisuuden että niiden virheiden osalta, joita Urantia-kirjasta oli sekä ennen julkaisua että sen jälkeen löydetty. Nyt kun Urantia-kirjan toisen painatuksen ajankohta oli lähellä, Urantia Foundationin piti ottaa jollakin tavalla huomioon ja käsitellä Urantia-kirjasta löydetty virheet. Jotkut ajattelevat, että tässä vaiheessa Christy olisi yksinäisenä ja stressaantuneena alkanut kuulla ääniä, jotka antoivat hänelle hänen kipeästi kaipaamiaan neuvoja. Christy saattoi kuvitella, että ilmoituksenantajat olisivat palanneet auttamaan ja lohduttamaan häntä raskaan vastuun ja vaikeiden ratkaisujen kanssa, ja että hänet oli valittu tekemään Urantia-kirjasta se ”täydellinen” kirja, joka sen kuului olla?<sup>124</sup>

James C. Mills, joka seurasi Emma Christenseniä Urantia Foundationin johtokunnan jäsenenä vuonna 1971, oli kenties kuullut huhun, että Urantia-kirjan painolaatat olivat vuoteen 1967 mennessä vanhentuneet painotekniikan kehittymisen myötä ja että painolaatat piti korvata uusilla ennen seuraavaa painosta. Urantia-kirjan toinen painos ilmeisesti suojattiin tekijänoikeudella vuonna 1967, mutta se pääsi painoon vasta vuoden 1968 puolella. Yllättävää tässä viiveessä oli ainoastaan se, että Urantia-kirjan toinen painos, kuten myös myöhemmät kolme painosta, painettiin alkuperäisillä painolaatoilla<sup>125</sup>, mutta toista painosta otettaessa 48 painolaattaa oli muuteltu tavalla, joka

<sup>120</sup> Mullins 2000, 277

<sup>121</sup> William Sadlerin ja pastori Adamsin kirjeet toisilleen ovat luettavissa Mullinsin kirjasta: (Mullins 2000, 323-329)

<sup>122</sup> Mullins 2000, 120, 194

<sup>123</sup> Mullins 2000, 293

<sup>124</sup> Mullins 2000, 194, 203, 204

<sup>125</sup> Mullins on kirjansa sivuilla 226-231 vertaillut Urantia-kirjan ensimmäisen ja toisen painoksen painojälkeä, ja havainnut esimerkiksi samoja hieman viallisia kirjaimia muuttelemattomilla sivuilla. Toisen painoksen muunnelluilla sivuilla nämä pienet viat eivät enää ymmärrettävästikään täsmää ensimmäisen painoksen vastaaviin, mikä näyttäisi kertovan kokonaisten painolaattojen uusimisesta. Mullins on myös

vaikutti tarkoitukselliselta ”virheiden” korjailulta. Myös Urantia-kirjan kolmas, vuoden 1971, painos oli erityisen korjailun kohteena, mutta myöhemmissä painoksissa muutokset ovat olleet ilmeisesti suhteellisen vähälukuisia ja vähämerkityksisiä.<sup>126</sup>

Mitä oikein oli tapahtunut? Carolyn Kendallin mukaan Urantia Foundationin johtokunnan jäsenet eivät olleet (ainakaan kollektiivina) muuttelemassa tekstiä, mikä onkin järkeenkäypää, sillä heidän tehtävänsä oli suojella Urantia-kirjan tekstin loukkaamattomuutta.<sup>127 128</sup> Osa Urantia Foundationin johtokunnan tuolloisista jäsenistä ei edes tiennyt tehdyistä muutoksista, koska muutokset ilmeisesti tehtiin salassa ja ilman minkäänlaisia alaviitteitä. Mullins uskoo, että Christy toimi omavaltaisesti muutosten tekijänä, ja että hänen auktoriteettiaan entisenä kontaktikomission jäsenenä ei ilmeisesti uskallettu kyseenalaistaa silloinkaan, kun hän toimi ennemminkin kuulemiensa äänten ohjailemina kuin Urantia Foundationin johtokunnan jäsenenä. Christy saattoi uskoutua henkilöille, joiden hän oletti luottavan kuulemiensa viestien autenttisuuteen. Luotettujen ryhmään lienee kuulunut johtokunnan jäsen Thomas Kendall, joka tiesi tehdyistä muutoksista ainakin jotain, kun taas johtokunnan saman aikakauden jäsen James C. Mills ei tiennyt muutoksista juuri mitään edes vuonna 1991.<sup>129</sup>

Vuonna 1981 James Johnson lähetti kirjeen joko Urantia Foundationille tai johtokunnan emeritus-jäsenelle Emma Christensenille. Kirjeessään hän muun muassa luetteloi joitakin Urantia-kirjan tekstissä havaitsemiaan virheitä. Christy vastasi<sup>130</sup> Johnsonille käyden läpi yksitellen Johnsonin virrehavainnot, ja totesi ainakin parissa kohdassa Johnsonin olevan oikeassa. Christy muistutti kuitenkin kirjeessään Johnsonia, että heidän tehtävänä oli säilyttää Urantia-kirjan teksti loukkaamattomana, eikä Urantia-ilmoitusta voisi kirjoittaa uusiksi. Siitä huolimatta ja Johnsonin suureksi hämmästykseksi Christy oli kirjoittanut käsin viestin loppuun huomautuksen: ”(suom.) P.S. Emme saaneet kirjelappuasi ajoissa tehdäksimme muutoksia Urantia-kirjan Seitsemänten Painokseen, mutta tarpeelliset muutokset toteutetaan Kahdeksannessa.”. Christy kuitenkin kuoli vuotta myöhemmin, eikä kirjeessä ”luvattuja” muutoksia koskaan toteutettu. Hieman lohdullista tässä oli ainakin se,

---

haastatellut eläkkeellä olevia R.R. Donelley & Sons:n työntekijöitä, jotka ovat päätelleet painojäljestä, että Urantia-kirjan ensimmäinen ja toinen painos on painettu samalla M-1000 koneella. (Mullins 2000, 209)

<sup>126</sup> Mullins 2000, 209, 277, 210, 193, 152

<sup>127</sup> Kendall 1996, The Plan For The Urantia Book Revelation: Development Of The Urantia Papers ([http://www.urantiabook.org/archive/history/carolyns\\_revelation\\_plan.htm](http://www.urantiabook.org/archive/history/carolyns_revelation_plan.htm) 5.5.2004)

<sup>128</sup> Mullins 2000, 196

<sup>129</sup> Mullins 2000, 199, 211, 205

<sup>130</sup> Osa Christyn J. J. Johnsonille lähettämästä hämmästyttävästä viestistä on nähtävissä osoitteessa: ([http://www.urantiabook.org/archive/originals/christy\\_jj\\_letter.pdf](http://www.urantiabook.org/archive/originals/christy_jj_letter.pdf) 1.6.2004)

että Christyn korjausehdotus nimelle ”Tenskwatawa” olisi ollut edelleen virheellinen.<sup>131</sup>  
 Vuonna 1988 Johnson sai Urantia Foundationin hallinnolliselta avustajalta Scott M. Forsytheltä kirjeen, jossa esitettiin syy Christyn korjausehdotusten sivuuttamiselle:

A copy of your exchange of correspondence with Christy over the matter of page 1319 will be shared with the Trustees. However, as you are well aware, Christy’s relationship to the text of The URANTIA Book was unique. It should be appreciated that the correspondence between Christy and you was of a personal nature and should not be assumed to be the official position of the Board of Trustees. It is quite probable that the current Board of Trustees do not feel that they have the same relationship with the text of the book that was enjoyed by Christy. In other words, the Trustees may not feel they can exercise the same latitude that was available to Christy in these matters.<sup>132</sup>

Christyn kuoleman jälkeen Urantia-kirjaan on tehty lähinnä kosmeettisia muutoksia, ja oletetusti Christynkin tekemistä muutoksista vain 15 muutti olennaisesti jonkin yksittäisen lauseen sisältöä.<sup>133</sup>

Tehdyt muutokset ovat Mullinsin mielestä pieniä, ja Urantia-kirjan teksti on edelleen hyvin lähellä alkuperäistä vuoden 1955 tekstiä. Kuitenkin se että muutoksia on tehty, ja erityisesti muutosten tekotapa on häirinnyt monia Urantia-kirjan lukijoita. Urantia Foundation kertoi tehdyistä muutoksista vasta vuonna 1994, mutta muutoksia ei edelleenkään luetella Urantia-kirjassa, eikä Urantia Foundation ole ilmeisesti missään vaiheessa kertonut virallista kantaansa tehtyjen muutosten perusteista.<sup>134</sup> Johtokunnan jäsen Seppo Kanerva suostui kuitenkin kertomaan sähköpostitse oman näkemyksensä ja mielipiteensä koskien Urantia-kirjaan tehtyjä muutoksia. Päätän tämän aiheen tarkastelun hänen alla olevaan kirjoitukseensa:

### **URANTIA-KIRJAN TEKSTIIN TEHDYT MUUTOKSET**

#### **Miten ja miksi muutoksia on tehty?**

*Urantia-kirjan* tekstiin tehdyt vähäiset toimitukselliset muutokset ovat jatkuvasti suuren intohimon kohteena, ja Urantia-säätiötä vastaan esitetään niiden johdosta jos jonkinmoisia syytöksiä. Säätiön johtokunnassa ei ole yli kahteenkymmeneen vuoteen ollut enää ketään, joka olisi voinut tosiasiapohjaisesti vastata näihin syytöksiin tai esittää perusteluja sille, miksi nykyisen johtokunnan edeltäjät eli alkuaikojen johtajat ovat tehneet nämä vähäiset toimitukselliset korjaukset.

<sup>131</sup> Mullins 2000, 204-207

<sup>132</sup> Mullins 2000, 330

<sup>133</sup> Larry Mullins on löytänyt 15 Urantia-kirjaan tehtyä muutosta, joissa hänen mielestään on käytetty huomattavia toimituksellisia vapauksia (Mullins 2000, 152-157). Nämä muutokset ovat löydettävissä Merritt Hornin Urantia-kirjan muutoksia käsittelevästä artikkelista numeroilla 1, 10, 13, 14, 15, 16, 17, 28, 36, 37, 42, 67, 70, 105 ja 119 (Horn 2000, Computer Analysis of Printings of The Urantia Book: Publisher’s Changes, 1955-1999, ([http://urantiabook.org/archive/studyaids/mh\\_change\\_notes\\_part\\_1.htm#PI](http://urantiabook.org/archive/studyaids/mh_change_notes_part_1.htm#PI) 1.6.2004)

<sup>134</sup> Mullins 2000, 157, 275, 218

*Urantia-kirja* itse opettaa, että mitään, mihin ihmiskäsi on koskenut, ei voi pitää erheettömänä. Tämä koskee myös itse *Urantia-kirjaa*. Vaikka sen teksti onkin ilmoituksenantajain laatima, kaikki toimenpiteet sen saattamiseksi kirjan muotoon olivat ihmiskäden ja -mielen työtä. Kun kirjaa ryhdyttiin kirjoittamaan puhtaaksi ja sittemmin latomaan, ilmoituksenantajilta saatiin lupa tehdä tekstiin teknisluontoisia korjauksia eli korjata oikeinkirjoitus- ja välimerkkivirheet yms. Kun kirja vuonna 1955 saatiin painokoneista, saatiin ”legendan” mukaan samalla ilmoituksenantajilta viesti, jonka mukaan painetussa tekstissä oli virheitä. Virheitä ei kuitenkaan yksilöity eikä osoitettu. Kirjan ensimmäiset lukijat, jotka valtaosaltaan olivat foorumilaisia ja kontaktikomission jäseniä, ryhtyivät välittömästi etsimään virheitä ja ilmoittamaan niistä Urantia-säätiölle. Virheiden olemassaolo ei ollut millään muotoa salaisuus.

On mielestäni erehdys pitää kirjan ensimmäistä painosta ilmoituksenantajilta saatuna väärentämättömänä ilmoituksena. Monen muutoksiin intohimoisesti suhtautuvan mielestä kuitenkin ensimmäinen painos vain on autenttinen ilmoitus. Ensimmäiseen painokseen suhtaudutaan ikään kuin se olisi pyhä kirja. Ensimmäinen painos oli kuitenkin ihmiskäden ja -mielen aikaansaannos. Jos ilmoitusta merkitään kirjaimella A, ensimmäinen painos oli A-. Emme voi tietää säätiön tuolloisten johtohenkilöiden aivoituksia, mutta on perusteltua olettaa heidän halunneen painetun kirjan olevan A eikä A-. Täydellisyydenkaipuuhan on kirjan opetusten mukaan olennainen inhimillinen piirre.

Lähes kaikki havaitut muutokset on tehty toiseen painokseen. Kontaktikomission viimeisen jäsenen Emma L. Christensenin kuoleman jälkeen muutoksia ei ole lukuisista pyynnöistä huolimatta enää tehty, ellei lukuun oteta ’hesitate’-sanana korjauksia 11:nnessä painoksessa ja korjauksia, jotka johtuvat Amerikan englannin ortografiassa tapahtuneista muutoksista. Teknisluontoisten virheiden korjaamisen lisäksi kirjan toiseen painokseen tehtiin myös alun toistakymmentä substanssiin käyvää muutosta. Meidän, jotka emme olleet silloin mukana, on mahdotonta tietää, perustuivatko korjaukset siihen, että alkuperäinen, luultavasti käsin kirjoitettu teksti oli ladottu tai kirjoitettu puhtaaksi virheellisesti. Tällaisten tapausten lisäksi on kiistattomasti tehty myös korjauksia — jokainen selvästikin varovaisuutta osoittaen — jotka perustuvat inhimilliseen harkintaan. Muutokset ovat selkeitä virheiden korjauksia: Jos jokin kansanheimo siirtyy Aasiasta Amerikkaan, se vaeltaa tietenkin itään eikä länteen. Jos käsin kirjoitetussa tekstissä esiintyy kreikan kielen gamma-kirjain (γ), ja puhtaaksikirjoittaja tai latoja on tulkinnut sen virheellisesti varsin samannäköiseksi Y-kirjaimeksi, on mielestäni perusteltua korjata tämä latinalainen Y kreikkalaiseksi gammaksi. Ellei niin tehdä, suhtaudutaan virheisiin ikään kuin ne olisivat pyhiä ja koskemattomia.

Tekstiin tehdyt muutokset alkoivat paljastua vasta 90-luvun alussa, kun kirjan teksti saatiin skannatuksi elektroniseen muotoon, ja näin eri painoksia pystyttiin vertailemaan koneellisesti. Kun elektronisesta tekstistä laadittiin hakemistoa varten koneellisesti luettelo kaikista kirjassa esiintyvistä sanoista, paljastui viimeinenkin oikeinkirjoitusvirhe: ’hesitate’ oli liki neljänkymmenen vuoden ajan välttynyt lukijoiden tarkalta silmältä; vasta tietokone paljasti tämän väärin kirjoitetun ’hesitate’-sanana. Heti kun elektronisesti työstetty täydellinen luettelo vuoden 1955 jälkeen tehdyistä korjauksista oli olemassa, se julkaistiin ja on pyynnöstä saatavilla Urantia-säätiöstä. Siitä ei kuitenkaan ole tehty kirjan liitettä, eikä muutoksia ole merkitty alaviitteinkään.

### **Mitä muutoksille pitäisi tehdä?**

Muutoksille ei mielestäni välttämättä tarvitse tehdä mitään. Urantia-säätiö julkaisi pari vuotta sitten uudelleen vuoden 1955 painoksen niitä varten, joiden mielestä vain ensimmäinen painos on autenttinen ilmoitus. Muutosten merkitsemistä alaviittein on harkittu epävirallisesti useaan otteeseen, mutta joka kerta on päädytty toteamaan, että alaviitteet eivät ole osa ilmoitusta, joten niitä ei pidä liittää tekstiin. Kaikenlaisiin selventäviin alaviitteisiin on perinteisesti ja alusta alkaen suhtauduttu torjuvasti. Asiaa on kuitenkin syytä harkita jokaisen painoksen kohdalla uudelleen. Jos alaviitteissä tehdään täysin selväksi, että ne eivät kuulu ilmoitukseen, alaviitteet saattaisivat olla perusteltuja. Jokainen lukija voisi silloin itse päätellä, ovatko muutokset perusteltuja.

Seppo Kanerva

Helsinki, 30.6.2004<sup>135</sup>

<sup>135</sup> Sähköpostiviesti Urantia Foundationin johtokunnan jäsen Seppo Kanervalta (Saatu 30.6.2004).

## 2.2. Urantia-kirjan historia Suomessa

Kun kirja vuonna 1955 julkaistiin, arvelimme kovasti, mikä mahtaisi olla kieli, jolle se ensimmäisenä käännettään. Olisiko se espanja, saksa tai venäjä? Kukaan ei osannut edes kuvitella, että se käännettäisiin ensin ranskaksi ja sitten suomeksi. Mutta niin vain kävi, että Suomi oli se maa ja se kansa, joka hyväksyi tämän sanoman. Siemen kylvettiin vuonna 1965, ja oli tarpeeksi valmiutta, ja sivistystaso oli riittävän korkea; englanninpuhujiakin riitti. – Patricia Mundelius 1993.<sup>136</sup>

Urantia-kirja tuli ensimmäisen kerran huomioiduksi<sup>137</sup> Suomessa vuonna 1962 perustetussa Interplanetistit ry:ssä, jonka tarkoituksena oli tutkia ja levittää tietoa lentävistä lautasista. Yhdistykseen kuului noin parisataa jäsentä vuonna 1965, jolloin amerikkansuomalainen ufoharrastaja Margit Lilius Mustapa esitteli Urantia-kirjan jossakin interplanetistien tilaisuudessa. Moni interplanetisti kiinnostui Urantia-kirjasta heti, koska se sisälsi mm. kiinnostavaa tietoa maailmankaikkeuden rakenteesta ja elämästä toisilla planeetoilla, vaikka Mustapan omat kirjat ja kontaktikokemukset eivät ilmeisesti saaneetkaan kovin suurta suosiota. Urantia-kirja sai pian interplanetistien keskuudessa niin paljon huomiota, että kysymys Urantia-kirjan tekstin kääntämisestä tuli ajankohtaiseksi. Urantia-kirjassa ei kuitenkaan kerrottu mitään ufoista, ja näin ollen sen suomentaminen ei varsinaisesti kuulunut yhdistyksen tehtäviin. Suomenkielisen käännöstoiminnan alkuunpanijoiksi ja vetäjiksi löytyi interplanetistien keskuudesta Joel Rehnström ja Aili Nurmiaho, ja ilman Rehnströmin sitkeyttä Urantia-kirjaa ei ehkä olisi vieläkään suomennettu.<sup>138 139 140 141</sup> Joel Rehnström on kommentoinut ”tavattomasta kiinnostuksestaan” Urantia-kirjaa kohtaan:

Kun meillä siihen asti oli lähinnä teosofipohjainen maailmankatsomus, oli suuri ja vapauttava muutos tajuta, että pääsemme irti sidonnaisuudesta maapalloon, ei niinkään kehittämällä itseämme, vaan suostumalla henkilökohtaiseen jumalasuhteeseen – suostumalla sydämessämme Universaalisen Isän tahtoon, suostumalla kumppanuuteen Ajatuksensuuntaajan kanssa.<sup>142</sup>

”Vuonna 1968 sana pantiin kiertämään ja ilmoitus lehteen.”<sup>143</sup> Yli 2000-sivuisen Urantia-kirjan käännettämiseen ei ollut varoja, mutta innostuneita harrastelija-kääntäjiä alkoi löytyä sitäkin enemmän. Interplanetistien kokoustoiloissa esiteltiin Urantia-kirjaa, keskusteltiin

<sup>136</sup> Patricia Mundeliuksen haastattelu kesäpäivillä 12.6.1993, 8. Heijaste 3/1993

<sup>137</sup> Margit Mustapa ei kuulemma ollut aivan ensimmäinen, joka toi Urantia-kirjan Suomeen. Vasta hänen kauttaan Urantia-kirja tosin tuli laajalti huomioiduksi. (Perustuen suulliseen keskusteluun Joel Rehnströmin kanssa lokakuussa 2003)

<sup>138</sup> Kuinka Urantia-kirja tuli Suomeen?: Joel Rehnström, 5. Heijaste 1/1985

<sup>139</sup> Urantia-liikkeen alkutaival Suomessa: Helinä Harju, 2. Heijaste 2/1993

<sup>140</sup> URANTIA-kirja ja Suomen URANTIA-seura (r.y.): Tapani Kuningas, 4. Ultra 7-8/1989

<sup>141</sup> URANTIA ja Ultra : Joel Rehnström, 10. Ultra 1/2002

<sup>142</sup> Kuinka Urantia-kirja tuli Suomeen?: Joel Rehnström, 6. Heijaste 1/1985

<sup>143</sup> Urantia-liikkeen alkutaival Suomessa: Helinä Harju, 2. Heijaste 2/1993

Urantia-kirjan sisällöstä ja luettiin muutamia jo suomennettuja osia tekstistä. Urantia-kirjan melkein 200 luvusta valmistui useamman kääntäjän yhteistyönä noin yksi luku kuukaudessa, ja käännöstyön lomassa mielenkiinto lentäviä lautasia kohtaan sammui siinä määrin, että Interplanetaristit ry. ”vaipui vähitellen uneen”.<sup>144</sup> Urantia-kirjan käännösryhmä solmi käännössopimuksen Urantia Foundationin kanssa vuonna 1970, ja työtahtia nopeutettiin entisestään Rehnströmin organisoidessa väkeä ja Nurmiahon pitäessä huolta usean eri kääntäjän käännösten yhtenäisyydestä. Käännöstyön taustalla toimi jo varhaisesta vaiheesta lähtien tukiryhmä, jonka jäsenet levittivät tietoa Urantia-kirjasta lähinnä rajatiedosta kiinnostuneiden keskuudessa. Urantia-kirja alkoi kuitenkin saada varsinaista julkisuutta kyseisen ryhmän keskuudessa Ultra-lehden myötä, jossa se on ollut vuodesta 1975 lähtien esillä keskimäärin kerran vuodessa.<sup>145 146 147</sup>

Hyvän yhteishengen ja innostuksen sävyttämä käännöstyö saatiin vuonna 1975 päätökseen. Tämän ensimmäisen käännösmonisteverSION tekemiseen osallistui 20-25 henkilöä, mutta hyvästä yrityksestä ja hurskaasta uskosta huolimatta käännöksestä ei tullut tyyllisesti kovinkaan yhtenäistä: Kun Urantia Foundationin edustajat tulivat Suomeen, todettiin varsin pian, ettei käännös ollut painokelpoinen. Lisse Gullichsen ja Aili Nurmiaho ryhtyivät vuonna 1976 parantelemaan käännöstä, ja Urantia-kirjan opiskelu jatkui Helsingissä, Pauligin huvilalla, samalla kun tieto Urantia kirjasta ja sen saama kannatus lisääntyivät. Vuodesta 1979 alkaen Urantia Foundationin johtohenkilöt alkoivat vieraila Suomessa myös hieman epämuodollisemmissa tilaisuuksissa, jolloin moni Urantia-kirjan lukija tutustui heihin ensimmäistä kertaa.<sup>148 149</sup>

Vuonna 1980 Urantia-kirjan korjailtu käännös oli valmis, ja Rehnström otti yhteyttä kielenkääntäjä Seppo Kanervaan, joka oli liittynyt Urantia-ryhmään vuonna 1977<sup>150</sup>, ja pyysi Kanervaa tarkastamaan tämän toisen käännösversion. Kanerva joutui harmikseen toteamaan lausunnossaan Urantia Foundationille, ettei tämäkään käännös ollut painokuntoinen, ja niinpä vuonna 1984 Rehnström pyysi Kanervaa tekemään uuden käännöksen, johon tämä hetken harkittuaan suostuikin. Kanerva arvioi, että käännöstyöhön

<sup>144</sup> Kuinka Urantia-kirja tuli Suomeen?: Joel Rehnström, 6. Heijaste 1/1985

<sup>145</sup> URANTIA ja Ultra : Joel Rehnström, 10. Ultra 1/2002

<sup>146</sup> Ultran aihe-hakemisto: URANTIA KIRJA : Ufoajassa ja Ultrassa olleet URANTIAA käsittelevät artikkelit, uutiset ja lukijakirjeet, (<http://www.ultra-lehti.com/hakemistot/hak-urantia.html> 2.6.2004)

<sup>147</sup> Urantia-liikkeen alkutaival Suomessa: Helinä Harju, 2. Heijaste 2/1993

<sup>148</sup> URANTIA-kirja ja Suomen URANTIA-seura (r.y.) : Tapani Kuningas, 4. Ultra 7-8/1989

<sup>149</sup> Urantia-liikkeen alkutaival Suomessa: Helinä Harju, 2. Heijaste 2/1993

<sup>150</sup> URANTIA-kirja ja Suomen URANTIA-seura (r.y.) : Tapani Kuningas, 6. Ultra 7-8/1989

kuluisi suunnilleen neljä vuotta, ja Rehnström kokosi tukiryhmän, jonka tarkoituksena oli avustaa Kanervaa taloudellisesti tässä edesottamuksessa.<sup>151 152</sup>

Kanervan vielä suomentaessa Urantia-kirjaa tapahtui Suomen Urantia-liikkeessä muutakin mielenkiintoista. Vuonna 1985 Urantia-tukiryhmä perusti Heijaste-nimisen lehden, jonka tarkoituksena oli tiedottaa käännöksen edistymisestä, sekä ”kannustaa Urantia-kirjan tutkimiseen ja näkemysten avartamiseen sekä sisäisessä että toisten kanssa tapahtuvassa vuorovaikutuksessa”<sup>153</sup> Hieman Heijasteen perustamisen jälkeen keskustelu Suomen Urantia-seuran perustamisesta virisi, mutta hankkeelle saatiin suostumus vasta joulukuussa vuonna 1987. Marja Olamo lähti ajamaan seuran perustamisen hanketta vuonna 1988, ja yhteisymmärrys Urantia Foundationin kanssa saavutettiin vuoden 1989 alussa. Näin Suomen Urantia-seura, joka oli tuolloin ensimmäinen USA:n ulkopuolinen Urantia-seura, perustettiin Pauligin huvilalla 11.2.1989 ja asetettiin virkaansa Pieksämäellä 3.6.1989 yli 100 suomalaisen ja lähes 20 amerikkalaisen ja ranskalaisen vieraan läsnä ollessa.<sup>154</sup> Suomen Urantia-seuran perustamisen myötä Heijastetta alkoi laatia seuran julkaisukomitea, ja sen sisältö ja koko kasvoivat: Heijasteesta kehkeytyi seuran äänenkannattaja, ja ilmainen jäsenetu.<sup>155</sup>

Vuonna 1989 Kanervankin Urantia-kirjan käännös oli jo valmis luovutettavaksi Toronton yliopiston suomen ja ruotsin kielen professori Börje Vähämäelle. Kanerva kuvasi yhteistyötä professorin kanssa hyväksi, ja vuonna 1992 hän saikin käännöksensä professorilta takaisin hyväksyttynä, mistä alkoi välitön tekstin painokuntoon saattaminen. Suomenkielinen Urantia-kirja pääsi painoon 23.3.1993, ja yli kahdenkymmenen vuoden odotus oli viimein ohi! Kanerva panosti käännöksessään erityisesti käännöstarkkuuteen, minkä takia hän joutui monesti käyttämään vaikeasti ymmärrettäviä sivistyssanoja ja lauserakenteita.<sup>156 157 158</sup> On kuitenkin selvää, että ilman hänen asiantuntevan ja antaumuksellisen työnsä tulosta minäkään en olisi nyt kirjoittamassa Urantia-kirjaan perustuvaa pro-gradu tutkielmaani.

<sup>151</sup> Urantia-liikkeen alkutaival Suomessa: Helinä Harju, 3. Heijaste 2/1993

<sup>152</sup> Seppo Kanerva – Urantia-kirjan suomentaja: Helinä Harju, 15. Heijaste 3/1993

<sup>153</sup> Heijaste – saammeko esittäytyä: Aarno Peltokoski, 2. Heijaste 1/1985

<sup>154</sup> URANTIA-kirja ja Suomen URANTIA-seura (r.y.): Tapani Kuningas, 6. Ultra 7-8/1989

<sup>155</sup> Urantia-liikkeen alkutaival Suomessa: Helinä Harju, 3-4. Heijaste 2/1993

<sup>156</sup> Urantia-kirja sai kääntäjän tekemään täyskäännöksen: Liisa Joensuu, 4. Ultra 12/1993

<sup>157</sup> Seppo Kanerva – Urantia-kirjan suomentaja: Helinä Harju, 16. Heijaste 3/1993

<sup>158</sup> Urantia-liikkeen alkutaival Suomessa: Helinä Harju, 3. Heijaste 2/1993

### 3. ONKO URANTIA-KIRJA OLEMUKSELTAAN KRISTILLINEN?

#### 3.1. Kristillisten teologiien myönteisiä ja neutraaleja kannanottoja koskien Urantia-kirjan sisältöä

”Its [The Urantia Book’s] philosophy is consistent. It is essentially Christian, and is, on the whole, entirely harmonious with the known scientific facts and truths of this age.” – William S. Sadler<sup>159</sup>

Tohtori William S. Sadler (1875-1969) ei ollut ainoastaan Urantia-kirjan tekstin vastaanottaneen kontaktikomission jäsen, vaan hänellä oli myös ura teologina. Vuonna 1901 Sadler vihittiin pastoriksi seitsemännen päivän adventistikirkkoon, jonka puitteissa hän opetti eksegetiikkaa eräässä seminaarissa San Franciscossa. Vuonna 1930, McCormickin teologisen seminaarin presidentti pyysi Sadleria sielunhoidon (pastoral counseling) opettajaksi, ja Sadler pysyi tässä toimessa vuoteen 1955 asti.<sup>160</sup> William S. Sadler piti Urantia-kirjan tekstiä olemukseltaan kristillisenä koko elämänsä ajan. Eräässä myöhemmässä kirjoituksessaan<sup>161</sup> Sadler torjuu esimerkiksi väitteen Urantia-kirjan gnostilaisesta luonteesta korostamalla henkilökohtaisen uskon eikä mysteerinomaisen tietouden osuutta ratkaisevana tekijänä ihmisen pelastuksen kannalta. William S. Sadlerin näkemys Urantia-kirjan sanomasta koskien syntiä ja pelastusta oli seuraavanlainen:

In *The Urantia Book* the doctrines of sin and salvation make sense. They are consistent with our knowledge of science (psychology) on the one hand and the teachings of Jesus on the other.

The Urantia Papers deny both original sin and universal and unconditioned salvation. To be sure, we have "all sinned and come short of the glory of God." Rom. 3:23. But only those who choose survival will go on to find God and become more and more like him.<sup>162</sup>

Tohtori Meredith J. Sprunger (1915- ) on nykyään eläkkeellä oleva *United Church of Christ* –kirkon pastori ja järjestön *The Christian Fellowship for Students of The Urantia*

<sup>159</sup> William S. Sadler 1929, Appendix from the “The Mind at Mischief” ([http://www.urantia-book.org/archive/history/m\\_at\\_m.htm](http://www.urantia-book.org/archive/history/m_at_m.htm) 23.8.2004)

<sup>160</sup> Sprunger 1989, Notes on the Life of Dr. William S. Sadler (<http://www.urantia-book.org/archive/history/doc594.html> 23.8.2004)

<sup>161</sup> William S. Sadler 1959, Consideration of Some Criticisms of The Urantia Book (<http://www.urantia-book.org/archive/history/sadcrit.htm> 23.8.2004)

<sup>162</sup> William S. Sadler 1959, Consideration of Some Criticisms of The Urantia Book (<http://www.urantia-book.org/archive/history/sadcrit.htm> 23.8.2004)



*Book* toiminnanjohtaja.<sup>163</sup> Sprunger tutustui Urantia-kirjaan 1950-luvun lopulla ja on siitä lähtien pyrkinyt tekemään Urantia-kirjaa tunnetuksi erityisesti kristittyjen keskuudessa.<sup>164</sup> Hän on lukuisissa artikkeleissaan pyrkinyt mm. hahmottelemaan Urantia-kirjan teologiaa kristillisen tradition ja kristillisten ajattelijoiden lähtökohdista käsin. Sprungerin mielestä monet Urantia-kirjan teologiset ja filosofiset otaksumat muistuttavat erityisesti progressiivisen yleisen suuntauksen kristillisen teologian otaksumia, vaikka ne ovatkin harmoniassa useiden maailmanuskontojen oivallusten kanssa.<sup>165</sup> Urantia-kirja onnistuu hänen mielestään oivallisella tavalla yhdistämään sekä trinitaarisen teologian ja prosessiteologian näkökulmat että parhaat perinteiset käsitykset Jumalasta tarkoituksellisimpiin nykypäivän dynaamisiin jumalakäsityksiin (Tillich, Teilhard de Chardin<sup>166</sup>, Whitehead<sup>167</sup>).<sup>168</sup>

Sprungerin mukaan Urantia-kirjan käsitys Jumalasta pohjautuu juutalais-kristilliseen uskontraditioon, vaikka Jumala saakin Urantia-kirjassa huomattavasti laajemman ja teologisesti stimuloivan merkityksen.<sup>169</sup> Urantia-kirjan laajemmasta jumalakäsityksestä huolimatta Jumalan voi kuitenkin tuntea persoonana vain henkilökohtaisen kokemuksen kautta. Ihmiset eivät ole Jumalan sätkynukkeja, eikä Jumala toteuta mielivaltaisesti kenenkään lapsellisia toiveita. Jumalan tarkoituksena on kasvattaa ihmistä kohti henkistä aikuisuutta, mihin tarvitaan sekä yliluonnollista johdatusta että ihmisen osalta luottamusta ja rohkeutta. Henkisen kasvun mahdollistavat sekä ihmisen tahdon vapaus että epätäydellinen maailma, joiden on tarkoitus inspiroida ihmistä ponnistelemaan paremman huomisen puolesta. Ihminen ei kuitenkaan ole pyrkimyksissään vain omillaan, sillä Jumala

---

<sup>163</sup> Sprunger 1998, Affidavit of Dr. Meredith J. Sprunger  
([http://www.urantiabook.org/mullinshistory/sprunger\\_affidavit.htm](http://www.urantiabook.org/mullinshistory/sprunger_affidavit.htm) 23.8.2004)

<sup>164</sup> Mullins 2000, 15-25

<sup>165</sup> Sprunger 1995, The Purpose of Revelation  
([http://www.urantiabook.org/archive/mjs\\_archive/mjs\\_purpose\\_of\\_revelation.htm](http://www.urantiabook.org/archive/mjs_archive/mjs_purpose_of_revelation.htm) 23.8.2004)

<sup>166</sup> Urantia-kirjasta välittyvä käsitys Todellisuudesta on Sprungerin mielestä lähellä Teilhard de Chardinin näkemystä Kosmogeneesin ja Kristogeneesin (eli ajan ja ikuisuuden) kohtaamista ja yhdistymistä Jumalassa yhdeksi Todellisuudeksi; Sprunger 1985, The Urantia Book and Religious Studies  
([http://www.urantiabook.org/archive/mjs\\_archive/mjs\\_religious\\_studies.htm](http://www.urantiabook.org/archive/mjs_archive/mjs_religious_studies.htm) 23.8.2004)

<sup>167</sup> Sprungerin mukaan Urantia-kirjan käsitykset Absoluuteista ja Korkeimmasta ovat rinnastettavissa Whiteheadin käsitteisiin ”primordial nature of God” sekä ”consequent nature of God”; Sprunger 1985, The Urantia Book and Religious Studies  
([http://www.urantiabook.org/archive/mjs\\_archive/mjs\\_religious\\_studies.htm](http://www.urantiabook.org/archive/mjs_archive/mjs_religious_studies.htm) 23.8.2004)

<sup>168</sup> Sprunger, An Introduction to the Theology of the Urantia Book: Lesson 3: The Urantia Book View of God ([http://www.urantiabook.org/studies/intro\\_theo/synopsis\\_part3.htm](http://www.urantiabook.org/studies/intro_theo/synopsis_part3.htm) 23.8.2004)

<sup>169</sup> Sprunger, An Introduction to the Theology of the Urantia Book: Lesson 3: The Urantia Book View of God ([http://www.urantiabook.org/studies/intro\\_theo/synopsis\\_part3.htm](http://www.urantiabook.org/studies/intro_theo/synopsis_part3.htm) 23.8.2004)

toimii prosessiteologian hahmottelemalla tavalla ja synergian hengessä ihmisten parissa, ja Hän on sekä olemisen perusta että transsendenttinen Todellisuus.<sup>170 171</sup>

Vaikka Urantia-kirjassa huomioidaan sukupuolten, rotujen ja talousjärjestelmien väliset erot, vapautuksen teologian korostamat arvot oikeudenmukaisuudesta, ihmisarvosta, vapaudesta ja mahdollisuuksien tasa-arvosta tulevat korostuneesti esille. Sekularismin, reduktionismin ja naiivin utopismin harhakuvitelmat haastetaan Urantia-kirjassa henkeä salpaavalla näkemyksellä tulevaisuudesta, jossa hengen hedelmät vihdoinkin nousevat korkeimpaan kunniaan maailman kehitysuralla. Urantia-kirja mahdollistaa Sprungerin mielestä Joseph Campbellin käsitteellistämän tietoisuuden uudelleen-mytologisoitumisen, joka vapauttaa ihmisen turhista dikotomioista ja menneisyyden staattisista symboleista tuomalla esiin hämmästyttävän ja uuden kuvan ihmisestä, maailmankaikkeudesta ja todellisuudesta.<sup>172</sup>

Urantia-kirja on Sprungerin mielestä yksi merkittävimmistä hengellisistä oppaista, vaikka se ei ole kaikenkattava, eikä välttämättä edes oikotie hengelliseen valaistumiseen. Hän suosittelee Urantia-kirjaa kaikille niille, jotka pitävät yhteiskuntamme hengellistä renessanssia ihanteenaan, ja jotka haluavat lukea luonteeltaan universalistisen ja hengeltään kiihkottoman kirjan.<sup>173 174</sup>

Suomalaisista Urantia-kirjaan tutustuneista teologeista on syytä mainita ensimmäiseksi Lauttasaaren kirkkoherrana tunnetuksi tullut Voitto Viro (1914-1999), joka oli Ultra-lehden päätoimittaja Tapani Kuninkaan mukaan ”poikkeuksellisen avoin kristitty totuudenetsijä, jollaisia syntyneen Suomeen vain kerran vuosisadassa.”<sup>175</sup> Voitto Viro arveli olleensa vuonna 1967 ensimmäinen suomalainen Urantia-kirjaa lukenut pappi, sillä hän ei ollut ennen tuota ajankohtaa nähnyt Urantia-kirjaa käsiteltävän missään kirkollisessa julkaisussa.<sup>176</sup> Viro kertoi myös olleensa kirjeenvaihdossa sekä Urantia-Säätiön että

<sup>170</sup> Sprunger 1999, UNDERSTANDING EVIL IN HUMAN EXPERIENCE  
([http://www.urantiabook.org/archive/mjs\\_archive/mjs\\_evil\\_in\\_experience.htm](http://www.urantiabook.org/archive/mjs_archive/mjs_evil_in_experience.htm) 23.8.2004)

<sup>171</sup> Sprunger 1985, The Urantia Book and Religious Studies  
([http://www.urantiabook.org/archive/mjs\\_archive/mjs\\_religious\\_studies.htm](http://www.urantiabook.org/archive/mjs_archive/mjs_religious_studies.htm) 23.8.2004)

<sup>172</sup> Sprunger 1985, The Urantia Book and Religious Studies  
([http://www.urantiabook.org/archive/mjs\\_archive/mjs\\_religious\\_studies.htm](http://www.urantiabook.org/archive/mjs_archive/mjs_religious_studies.htm) 23.8.2004)

<sup>173</sup> Sprunger 1997, Leavening Our Religious Heritage  
([http://www.urantiabook.org/archive/mjs\\_archive/mjs\\_leavening.htm](http://www.urantiabook.org/archive/mjs_archive/mjs_leavening.htm) 23.8.2004)

<sup>174</sup> Sprunger 1998, Spiritual Perspectives for a New Age  
([http://www.urantiabook.org/archive/mjs\\_archive/mjs\\_spiritual\\_perspectives.htm](http://www.urantiabook.org/archive/mjs_archive/mjs_spiritual_perspectives.htm) 23.8.2004)

<sup>175</sup> Voitto Viro: Tapani Kuningas, 21. Ultra 9/1999

<sup>176</sup> Viro 1990, 4

Tohtori Sprungerin kanssa, joista jälkimmäinen ilmeisesti vastasi Viron kysymyksiin hieman henkilökohtaisemminkin.<sup>177</sup>

Viron mielestä Urantia-kirja oli monumentaalinen revelatorinen teos, joka ansaitsi ja jopa velvoitti tunnollisen tutkiskelun.<sup>178</sup> Voitto Viro perehtyi pääasiassa Urantia-kirjan IV osaan eli Jeesuksen elämään ja opetukseen, ja hän päätyi usein vertailemaan Urantia-kirjan kuvausta Jeesuksen elämästä Uuden testamentin vastaavaan.<sup>179</sup> Hänen mukaansa Urantia-kirja edusti suurta Raamatun teologian tuntemusta, ja hän kertoi tunteneensa monesti Jeesuksen hengen tunnon sellaisissakin Jeesuksen elämää käsittelevissä kohdissa, joista ei ole mainintaa Uudessa Testamentissa.<sup>180</sup> Vaikka Viro piti Urantia-kirjaa yhtenä aikamme merkittävistä hengellisistä oppaista, hänen luottamuksensa Urantia-kirjan sanomaan ei kuitenkaan ollut ehdoton.<sup>181</sup> Eräässä lauseessaan hän tuo hyvin ilmi varovaisen positiivisen mutta kriittisen suhtautumisensa Urantia-kirjaan.

Merkitsin Urantiaa lukiessani muistiin useita satoja kohtia, jotka havaitsin erittäin kiinnostaviksi, yllättäviksi, uusiksi näkökohdiksi, hyvin tai heikommin todennäköisiksi, ilmeisiksi tai selviksi virheiksi, erityisen kauniiksi ja sellaisiksi, joiden koin kuvastavan väkevästi Jeesuksen kirkkautta.<sup>182</sup>

Kirkon tutkimuskeskuksen entinen johtaja Harri Heino (1944-1999) on myös kirjoittanut lyhyen ja asiapohjaisen artikkelin Urantia-kirjasta kirjassaan *Mihin Suomi tänään usko*.<sup>183</sup> Heino ei katso Urantia-kirjan kuuluvan mihinkään määrittelemäänsä uskonnolliseen yläkategoriaan, ja hän tuo artikkelinsa lyhyessä tulkinnallisessa osuudessa muutamalla sanalla ja asianmukaisesti esiin eräitä Urantia-kirjassa kuvattuja tapahtumia Jeesuksen elämästä, joista ei Raamatussa mainita. Lyhyen Urantia-kirjan kristinuskon kritiikin kuvailtuaan, Heino siirtyy kertomaan Urantia-kirjan keskeisimmän opetuksen eli sen ”että Jumala on meidän Isämme, me olemme hänen lapsiaan ja toistemme veljiä ja sisaria ja kun uskomme tähän, alamme rakastaa toisiamme, niin kuin Jeesus on meitä rakastanut, ja meihin syttyy halu toteuttaa Jumalan käsky: Tulkaa täydellisiksi niin kuin minä olen täydellinen”.<sup>184 185</sup>

---

<sup>177</sup> Viro 1990, 5

<sup>178</sup> Viro 1990, 22, 8

<sup>179</sup> Viro 1990, 2, 4

<sup>180</sup> Viro 1990, 12

<sup>181</sup> Viro 1990, 23

<sup>182</sup> Viro 1990, 13

<sup>183</sup> 2.12 – Kirkon tutkimuskeskuksen johtaja, dosentti Harri Heino kuollut (<http://www.evl.fi/kkh/kt/uutiset/jou99/heino2.htm> 26.8.2004)

<sup>184</sup> Heino 1997, 10, 320-321

<sup>185</sup> Urantia-kirjan ja erityisesti ortodoksisen kristinuskon suhdetta kuvailtaan myös kiintoisalla tavalla Byron Belitsosin artikkelissa *Eastern Orthodoxy and The Urantia Book*. Koska Byron Belitsos ei ole teologi, en

### 3.2. Kristillisten teologioiden kielteisiä kannanottoja koskinen Urantia-kirjan sisältöä

”...THE URANTIA BOOK rejects the teachings of reincarnation and astrology. However, in line with other mediumistic revelations, it is dead-set against traditional Christian doctrines, including the inerrancy of Scripture, simple Trinitarianism, the Fall of man, original sin, the substitutionary atonement of Jesus Christ, faith and repentance for salvation, the resurrection of the flesh, and eternal punishment.”<sup>186</sup>

Nämä ovat Cornerstone-aikakauslehdessä entisen päätoimittaja Eric Pementin sanoja, joka monen muun Urantia-kirjaan kielteisesti suhtautuvan teologin tapaan käsitteli hyvin vähäisessä määrin Urantia-kirjan sisältöä.<sup>187</sup> Käytyäni läpi kymmenkunta tällaista artikkelia jouduin toteamaan, että niissä oli vain vähän sellaista, mitä teologian tohtori Timo Eskola ei olisi kirjoittanut oletetusti Millenium-luentosarjan Urantia-kirjaa käsittelevän luento-osuutensa luentomonisteeseen. Vaikka tämä 4-sivuinen luentomoniste onkin alkuperältään minulle tuntematon, olen löytänyt kyseisen Eskolan kirjoituksen hyvin työstetyssä muodossa myös Kulmakivi-lehden verkkojulkaisussa 6/99.<sup>188</sup>

Eskolan mukaan Urantia-kirja on uudelleen kirjoitettu teosofinen Raamattu, joka sopii hyvin New-Age virtaukseen ja pyrkii klassista kristinuskoa vastaan suunnattuna harhaoppina mitätöimään evankeliumin sisällön naivilla mystiikallaan ja yli äyräiden pursuavalla kosmologisella teologiallaan. Vaikka Eskola kuvailee Urantia-kirjaa Tähtien sodan ja Uuden testamentin risteytykseksi sekä hassahtaneen teologin populaariromaaniksi, hän näyttää suhtautuvan Urantia-kirjaan tietynlaisella vakavuudellakin. Eskolan mielestä Urantia-kirja tulee vaikuttamaan tulevan sukupolven uskonnollisiin näkemyksiin, ja hän kehottaa jokaista teologia ottamaan selvää Urantia-kirjasta, jotta kykenisi pätevällä tavalla vastaamaan tämän uuden harhan tarjoamaan haasteeseen.<sup>189</sup>

Urantia-kirjan teologiaa Eskola kuvailee hämmästyttävän rationalistiseksi verrattuna mystiseen osuuteen kosmologiasta, ja hänen mielestään Urantia-kirja muistuttaakin tältä osin jonkinlaista uusprotestantismia ja gnostilaisuuden risteytystä. Hän pitää Urantia-kirjan kristologiaa dualistisena siksi, ettei Jeesus sen mukaan sinnyt Pyhästä Hengestä, vaan

---

voinut käyttää hänen artikkeliaan hyväkseni tässä yhteydessä, mutta artikkeli on saatavilla osoitteesta: (<http://www.urantia-book.org/archive/sf/orthodoxy.htm> 26.8.2004)

<sup>186</sup> Pement 1997, The Urantia Book, (<http://logosresourcepages.org/urantia1.html> 27.8.2004)

<sup>187</sup> Home page of Eric Pement (<http://www.student.northpark.edu/pemente/index.htm> 27.8.2004)

<sup>188</sup> Kulmakivi, Suomen teologisen instituutin tiedotuslehti 6/99

([http://www.teolinst.fi/kulmakivi/kulm99\\_6.html#mikaonur](http://www.teolinst.fi/kulmakivi/kulm99_6.html#mikaonur) 27.8.2004)

<sup>189</sup> Eskola 1999, 1,2,4

inkarnoitui Joosefin ja Marian biologiseksi esikoiseksi. Jeesuksella ei Urantia-kirjassa ole osuutta syntien sovittajana, koska Urantia-kirja ei tunne ajatusta sellaisesta syntiinlankeemuksesta, joka olisi turmellut ihmislunnon. Siksi Urantia-kirjan soteriologia perustuu jumalallistumisen tielle asettumisen kautta pelastukseen ja ylösnousemukseen.<sup>190</sup>

Urantia-kirjan filosofia on Eskolan mukaan yhdistelmä itämaista mystiikkaa ja naivia länsimaista kehitysoptimismia. Urantia-kirjassa ei hänen mukaansa kerrota mitään lopun ajan tapahtumista, ja ihmiskunnan kehityksen uskotaan johtavan hädän poistumiseen maailmasta ja hyvin konkreettiseen ”Jumalan valtakuntaan maan päällä”. Jumalaa kuvataan Eskolan mukaan osittain Raamatullisin termein ja Raamattua siteerataan aina kun se on mahdollista. Siitä huolimatta Urantia-kirja ei anna ehdotonta painoarvoa Raamatulle [tai edes itselleen], sillä Urantia-kirja ei lupaa mitään keinoa hermeneuttisen vaikeuden ohittamiseksi. Koska lopullinen Totuus on ihmisen ”vajavaisen kielen” ja ymmärryksen tuolla puolen, on ihmisen tyydyttävä siihen, että ilmoitukset ovat vain suuntaa-antavia.<sup>191</sup>

### 3.3. Mitä Urantia-kirjassa sanotaan kristinuskosta?

Urantia-kirjassa kerrotaan kristinuskon olevan paras ja sopeutumiskykyisin kaikista 1900-luvun uskonnoista, joka lisäksi sisältää sen verran aitoja Jeesuksen opetuksia, että ne riittävät tekemään siitä kuolemattoman.<sup>192</sup> Kristinuskon sanotaan olevan juutalaiseen teologiaan pohjautuva uskonto, johon on liitetty aineksia zarathustralaisuudesta, kreikkalaisesta filosofiasta ja mitralaisuudesta. Kristinuskon sai muotonsa erityisesti Filon Aleksandrialaisen, Pietarin ja Paavalin aatteista, ja se länsimaistui niin perinpohjaisesti, että monet ei-eurooppalaiset kansat kokevat sen ”oudon Jumalan oudoksi ilmoitukseksi”.<sup>193</sup> Vaikka Kristinuskon perustuukin siihen historialliseen tosiasiaan, että ”Jeesus Nasaretilainen todellisuudessa oli kunnialla kruunattu Kristus, Jumalan Poika”,

---

<sup>190</sup> Eskola 1999, 3-4

<sup>191</sup> Eskola 1999, 1-2, 4

<sup>192</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 Finnish 1997, 2083, 1011, 1866, 2086

<sup>193</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 Finnish 1997, 1011

kristinuskon sanotaan lakanneen jo kauan sitten edustamasta Jeesuksen uskontoa Jumalan isyydestä ja ihmisen veljeydestä.<sup>194</sup>

Kristinuskon kerrotaan olleen yksi suurimmista hyvän puolesta toimivista voimista maan päällä, jonka ansioiksi luetaan mm. kiistaton opetus rikkaiden ja köyhien samanarvoisuudesta Jumalan edessä, sekä kristinuskon myönteinen vaikutus henkilökohtaisen uskonnon kehitykselle.<sup>195</sup> Vaikka kristinuskko erityisesti Paavalin tulkintana Jeesuksen opetuksista olikin jonkinasteinen kompromissi, se onnistui silti voittamaan aikansa mysteerikultit huomattavasti laadukkaammilla opetuksillaan. Kristinuskko oli myös Urantia-kirjan mukaan ensimmäinen uskonto Euroopassa, joka vaati uskonnonharjoittajia kiinnittämään huomiota moraaliin ja etiikkaan.<sup>196</sup>

Paavali onnistui kannattajiensa keskuudessa syrjäyttämään juutalaisen uhrikäytännön näkemyksellään Kristuksesta kaikiksi ajoiksi riittävänä ihmisuhrina. Tämä teologinen kompromissi oli kuitenkin Urantia-kirjan mukaan tarpeeton kristinopin kuormitus ajatuksilla verestä ja uhrista, mutta myös osoitus siitä, että Jeesuksen ilmoituksen oli alistuttava evoluution muuttuvaan säätelyyn.<sup>197</sup> Jeesus itse oli sen sijaan aito jumalallinen ilmoitus, ja Hän saattoikin todeta: ”[M]inä olen tie, totuus ja elämä. Kukaan ei mene Isän tykö muutoin kuin minun kauttani. Kaikki, jotka löytävät Isän, löytävät ensin minut. Jos tunnette minut, tunnette tien Isän tykö.”<sup>198</sup> Jeesuksen työn kerrotaan jatkuvan ihmisen sisimmässä tänäänkin: Hän toimii sekä kirkastaakseen ja kohottaakseen ihmismieltä että ”eheyttääkseen elämän, jalontaakseen luonteen ja yksinkertaistaakseen kokemuksen”.<sup>199</sup>

Jeesus oli sekä ihminen että Jumala, vaikka hänen jumaluutensa tosiasia paljastuikin hänelle vasta vähitellen tapahtuneen inhimillisen oivalluksen tuloksena, jonka kulminaationa oli Johanneksen kaste.<sup>200</sup> Jeesus ei myöskään ollut kaksijakoinen persoonallisuus tai ihmiseen liittynyt Jumala, vaan pikemminkin ihmisessä ruumiillistunut Jumala. Ihminen ja Jumala olivat hänessä yksi, kuten Paratiisin-Kolminaisuus<sup>201</sup> on

<sup>194</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 Finnish 1997, 1084

<sup>195</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 Finnish 1997, 2085, 1083, 780

<sup>196</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 Finnish 1997, 1337-8

<sup>197</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 Finnish 1997, 984

<sup>198</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 Finnish 1997, 1947

<sup>199</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 Finnish 1997, 1103

<sup>200</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 Finnish 1997, 1331, 1408

<sup>201</sup> Urantia-kirja kertoo kristillisen Kolminaisuuskäsityksen pitävän paikkansa Kolminaisuuden Persoonien hengellisten suhteiden osalta, vaikka se tosiasioissa erehtyykin. (The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 Finnish 1997, 1145)

todellisuudessa yksi Jumaluus.<sup>202</sup> Jeesus ei kuitenkaan Urantia-kirjan mukaan ole Paratiisin-Kolminaisuuden Iankaikkinen Poika, vaikka hän onkin luomaton Luoja, joka muistuttaa olemukseltaan hyvin paljon Paratiisin-Kolminaisuuden Poikaa.<sup>203</sup> Jeesuksen ihmisolemuskin herätti aikoinaan kunnioitusta ihmisten parissa, vaikka nykyisin hänet valitettavan usein kuvataan lähinnä lauhkeaksi ja helläksi mystikoksi.<sup>204</sup>

Urantia-kirjassa harmitellaan Paavalin seuraajineen siirtäneen niin monet henkilökohtaisen uskon kysymykset kirkolle, jonka kerrotaan olevan etupäässä sosiaalinen ja ”humanisoitu varjo” Jeesuksen tarkoittamasta taivaan valtakunnasta ihmissydämessä.<sup>205</sup> Siitä huolimatta Urantia-kirja pitää kirkkoa ”syryään työnnetyn hengellisen valtakunnan toukkavaiheena”, josta Jeesuksen opetuksiin perustuva Jumalan valtakunnan perhonen vielä jonakin päivänä kuoriutuu ulos ja saavuttaa riemuvoiton materialistisista erheistä.<sup>206</sup> Nykyiseltä kristinuskolta toivotaan, että se lakkaisi olemasta elimellinen osa läntisen maailman yhteiskuntarakennetta, ja että se pyrkisi omaksuma totuutta kaikista mahdollisista lähteistä.<sup>207</sup> Urantia-kirja nimittäin kertoo kristillisen kirkon olevan institutionalisoituneena ja pirstoontuneena yksi nykyajan suurimmista esteistä todellisen evankeliumin välittömälle etenemiselle.<sup>208</sup>

Myös Uusi testamentti on Urantia-kirjan mukaan lähes kokonaan omistettu Paavalin uskonnollisten vakaumusten ja kokemusten kuvailemiseen sen sijaan, että siinä kerrottaisiin Jeesuksen innoittavasta uskonnollisesta elämästä. Ainoastaan synoptiset evankeliumit sekä Heprealaiskirje ja Jaakobin kirje muodostavat poikkeuksen edelliseen väittämään, vaikka Pietarikin muisteli Markuksen evankeliumissa Jeesuksen uskonnollista elämää vain kerran.<sup>209</sup> Vahingollisimmat kristinuskoon vaikuttaneet Paavalin aatteet olivat hänen viehtymyksensä sukupuoliseen pidättäytymiseen ja naisten halveksimiseen. Tällaiset Uuteen testamenttiin päätyneet Paavalin näkemykset ovat Urantia-kirjan mukaan ristiriidassa yhteiskunnan perustan eli avioliiton ja kodin instituutioiden kanssa, ja ne ovat lisäksi vaikeuttaneet naisen aseman nousua länsimaissa.<sup>210</sup>

<sup>202</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 Finnish 1997, 1331

<sup>203</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 Finnish 1997, 1145, 224, 88, 235

<sup>204</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 Finnish 1997, 1590

<sup>205</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 Finnish 1997, 1865-1866

<sup>206</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 Finnish 1997, 1866, 2075

<sup>207</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 Finnish 1997, 2086, 1041

<sup>208</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 Finnish 1997, 2084-2085

<sup>209</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 Finnish 1997, 2091

<sup>210</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 Finnish 1997, 977, 937

Kristinuskon kahdeksi suurimmaksi virheeksi luetellaan kuitenkin pyrkimys yhdistää Jeesuksen opetukset suoraan juutalaiseen teologiaan, sekä kristinuskon organisoiminen lähes kokonaan Jeesuksen persoonan ympärille. Heprealaisten historia on Urantia-kirjan mukaan läpeensä dogmaattinen, eikä juutalaisten profeettojen transsendentalisointi ollut lainkaan toivottava ratkaisu Uuden testamentin laatijoilta.<sup>211</sup> Jeesuksen elämän ja opetusten kerrotaan kristillisessä teologiassa lisäksi peittyneen Jeesuksen persoonan ja erityisesti Hänen traagisen kuolemansa varjoon. Urantia-kirjan mukaan kristinuskon tulisi kiinnittää enemmän huomiota Jeesuksen elämän totuuteen, ja hänen pelastavaan sanomaansa Jumalan isyydestä ja ihmisen veljeydestä.<sup>212</sup>

Kristinuskkoa kritisoidaan Urantia-kirjassa myös siitä, että se vaalii ajatusta mahtikäskystä tapahtuneesta luomisesta. Kristillinen näkemys menneisyyden utopiasta, lankeemuksesta ja sitä seuranneesta taantumuksesta antaa Urantia-kirjan mukaan kuvan kostonhimoisesta Jumalasta, ja kadottaa masentavalla tavalla totuuden maailman jatkuvasta kehitymisestä.<sup>213</sup> Maailman historiassa ei Urantia-kirjan mukaan ole ollut ainoatakaan valittua kansaa tai pyhää historiallista aikakautta, vaikka Jumala onkin kaitsemuksen merkeissä puuttunut ja puuttuu yhä ihmiskunnan tapahtumavirtaan kaikkina historiallisina aikakausina.<sup>214</sup>

## **4. TOOREETTINEN VIITEKEHYS**

### **4.1. Systemaattinen analyysi hermeneuttisena tutkimusmenetelmänä ja teoriana**

#### 4.1.1. Systemaattisen analyysin historia

Systemaattisen analyysin juuret johtavat antiikin ajan filosofeihin, joiden töistä vain osa on säilynyt meidän päiviimme saakka. Erityisesti kommentaarit, joita on tehty esimerkiksi

<sup>211</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 Finnish 1997, 1994, 838

<sup>212</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 Finnish 1997, 1670, 1614-1615

<sup>213</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 Finnish 1997, 838

<sup>214</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 Finnish 1997, 1488



Aristoteleen tai Platonin teoksiin, ovat osoituksia siitä kuinka näiden auktoriteettien kirjoituksia on pyritty jäsentämään ja ymmärtämään logiikan ja hermeneuttisen lähestymisen keinoin.<sup>215</sup> Kirjassa *Laadullisia lähestymistapoja koulutuksen tutkimuksessa* esiintyvässä katkelmassa on havainnollistettu hienosti systemaattisen analyysin antiikin aikaista esiastetta:

SOKRATES ... oli kaksi lähestymistapaa, joiden merkitys olisi hyödyllistä, mikäli mahdollista selvittää.

FAIDROS Mitkä kaksi lähestymistapaa?

SOKRATES Ensiksi: että kootaan hajallaan oleva tarkasteltava kokonaisuus yhden idean alaisuuteen tarkoituksena määritellä se ja tehdä siten selväksi, mitä milloinkin halutaan käsitellä. Täten me äsken ensin määrittelimme rakkauden ja puhuimme sitten; olipa määritelmämme nyt hyvä tai huono, me onnistuimme ainakin puhumaan selkeästi ja johdonmukaisesti.

FAIDROS Entä mikä on toinen tarkoittamasi lähestymistapa?

SOKRATES Että pystyy jakamaan kokonaisuuden takaisin lajeihin, paloittelemaan sen luonnollisia liitoskohtia pitkin, rikkomatta ainoatakaan jäsentä kelvottoman kokon tavoin.<sup>216</sup>

Systemaattista analyysia voisi luonnehtia ennemminkin teoreettisena suuntauksena kuin yhtenä menetelmänä.<sup>217</sup> Siksi systemaattinen analyysi jäikin antiikin perintönä elämään myöhemmässä kristillisessä teologisessa työskentelyssä, jossa osattiin antaa arvoa menettelytavalle, joka mahdollisti ymmärtämisen ja loogisen ajattelun yhteensovittamisen. Nykyaikoihin systemaattinen analyysi on kulkeutunut useiden filosofien ja ajatussuuntausten saattamana ja rikastuttamana. Systemaattinen analyysi on jäsentynyt esimerkiksi hermeneuttisen ja fenomenologisen filosofian kehityksen myötä<sup>218</sup> ja saanut vaikutteita filosofeilta ja teologeilta, kuten Marx, Wittgenstein, Bengel ja Pannenberg<sup>219</sup>.

Nykyään systemaattista analyysia käytetään Suomessa kasvatustieteessä, mutta eniten systemaattisen teologian alaan kuuluvissa töissä.<sup>220</sup> Ilmari Heinosen mielestä: ”Kirjallisuudessa on kuitenkin jäänyt suhteellisen vähäiselle huomiolle ja tarkemmin eksplikoimatta kysymys, mitä systemaattinen analyysi menetelmänä tarkoittaa”.<sup>221</sup> Onkin yllättävää, että suomalaisessa teologisessa kirjallisuudessa ei näyttäisi olevan teosta, joka käsitelisi kattavasti systemaattista analyysia tutkimussuuntauksena.

Systemaattisen analyysin suosioista teologisessa tutkimuksessa voidaan kiittää Seppo A. Teinosta, joka aikoinaan vaikutti merkittävästi tutkimussuuntauksen saattamiseen osaksi

<sup>215</sup> Jussila 1992, 162

<sup>216</sup> Platon, Teokset III, Faidros-dialogi, 265d-e, suom. Pentti Saarikoski

<sup>217</sup> Jussila 1992, 157

<sup>218</sup> Jussila 1992, 167

<sup>219</sup> Heinonen 2001, 66-72

<sup>220</sup> Jussila 1992, 168-169

<sup>221</sup> Heinonen 2001, 66

teologista tutkimuskalustoa.<sup>222</sup> Prof. Tuomo Mannermaa kuvaa seuraavasti Teinosen osuutta systemaattisen analyysin esiintuomisessa:

Teinosen intentio on nähtävissä jo hänen käsityksessään teologisesta tutkimuksesta. Hän on reflektoidun systemaattisen teologian metodologian keskeisiä initaattoreita Helsingin teologisessa tiedekunnassa. Hänen ideansa on ollut, että väitöskirjaan saakka opinnäytteet on pääsääntöisesti tehtävissä ns. systemaattisen analyysin avulla, jossa tutkittavan ajattelukokonaisuuden aksiomaattisen lähtökohdat eritellään esille ja jossa kyseisen ajattelukokonaisuuden yksittäiset motiivit esitetään näiden perusmotiivien yhteydessä ja niiden hahmottamina. Systemaattinen analyysi on metodi, jonka avulla kandidaatit, lisensiaatit ja tohtorit saadaan ymmärtämään uskonnollisia tekstejä niiden omista lähtökohdista alkaen. Se on kuin räätälöity Teinosen keskeistä intentiota, uskonnon ymmärtämistä varten.<sup>223</sup>

#### 4.1.2. Systemaattisen analyysin esittely

Systemaattinen analyysi on kirjallisen aineiston teoreettisesti orientoitunutta käsitteellistä erittelyä, tulkintaa ja arviointia. Oleellista on analysoitavan tekstin erilaisten teemojen, vivahteiden ja ristiriitaisuuksien sekä ilmaisuun sisältyvän symboliikan ja piilomerkitysten järjestelmällinen selvittäminen.<sup>224</sup>

Systemaattisen analyysin tarkoituksena on hahmottaa tutkimuskohteesta ne olennaiset käsitteet ja ajatuskuviot, jotka ilmenevät, kun tutkimuskohdetta pyritään tarkastelemaan kokonaisuutena. Kun tutkittavaa ajatusrakennelmaa tarkastellaan kokonaisuutena, on tärkeätä löytää jonkinlainen tutkimusta ohjaava perusprinsiippi itse tutkimuskohteesta, joka mahdollistaisi pääsyn tarkasteltavan asian helposti rajattavissa olevaan ytimeen. Käsitteenä ”kokonaisuus” ei kuitenkaan ole yksiselitteinen ja siksi kokonaisnäkömyksen indusoiminen vaatiikin jatkuvaa täsmennystä siitä mikä on tekstin sanomaa, ja mikä toisaalta tutkijan hypoteettista oletusta tai loogista jäsentelyä. Tutkimuksen lukijan on siis ”päästävä jyvälle” tutkimusprosessin etenemisestä, jotta hän voisi mielessään ottaa kantaa siihen miten ”kokonaisnäkömyksen” tavoittamisessa on onnistuttu.<sup>225</sup> Hermeneuttisen tutkimuksen laadun ja merkityksellisyyden takaa vasta tutkimusaineiston kommunikoivuus eikä niinkään tietynlainen tutkimusmetodiikka<sup>226</sup>, koska ymmärtäminen on aikaan ja paikkaan sidottu kielellinen tapahtuma.<sup>227</sup>

<sup>222</sup> Heinonen 2001, 66

<sup>223</sup> Mannermaa 1994, 375

<sup>224</sup> Jussila 1992, 170

<sup>225</sup> Jussila 1992, 197

<sup>226</sup> Gothoni, Ymmärtämisen edellytys uskontotieteessä, 27

<sup>227</sup> Gothoni, ”Oikeaan osuminen” hermeneuttisen totuuden laatutakeena, 50

Systemaattinen analyysi soveltuu hermeneuttisena menetelmänä hyvin myös jonkin epämääräisen ilmiön tutkimiseen, jos ilmiön taustavaikuttimet voidaan rajata erillisiksi, mutta yhteensopiviksi osatekijöiksi. Esimerkkinä tällaisesta tutkimuksesta olisi jonkin uskonnollisen yhteisön käytännön toimien tutkiminen lähtien liikkeelle heidän dogmatiikastaan.<sup>228</sup> Systemaattisessa analyysissä, kuten muissakin tutkimusmenetelmissä, on tärkeitä tutkijan kriittinen, mutta avoin tutkimusote. Erityisesti laadullisessa tutkimuksessa tutkijan oma persoona tulee esille ja siksi hänen tulee olla tarkka, etteivät hänen omat mielipiteensä tai arvostuksen kohteensa liiaksi vaikuta siihen miten hän valitsee, käsittelee ja tulkitsee lähdeaineistoansa.<sup>229</sup> Tavallisena tutkijan tekemänä virheenä pidetään kuitenkin huonoa perehtyneisyyttä lähdeaineistoon, mikä saa hänet turvautumaan hätäisesti ulkopuolisiin lähteisiin ongelmien ratkaisuyrityksissään.<sup>230</sup>

Systemaattinen analyysi on kvalitatiivista sisällönerittelyä, jossa tarkastelun kohteena olevista rajatuista kirjallisista lähteistä pyritään hahmottamaan tutkimuskohteen kannalta oleellisia systemaattisesti käsiteltävissä olevia ajatuksia. Olennaiseksi muodostuu siis pienestä perusprinsiipistä lähtevä ja koko laajan tutkimuskohteen tavoittava systemaattinen kuroutuminen, jossa perusprinsiipistä käsin pyritään deduktiivisesti johtamaan muut tutkimusaiheeseen liittyvät elementit.<sup>231 232</sup> Systemaattisen analyysin keinoin pyritään tunkeutumaan kielellisen ilmaisun takana olevaan ajatusmaailmaan, jolloin tekstilähteissä esiintyvistä asioista saattaa olla mielekästä tehdä jäsentämistä helpottavia referaatteja tai kaavioita. Tällöin saatetaan myös joutua havainnoimaan ajattelun lausumattomia väittämiä tai oletuksia, jotka ovat kuitenkin filosofisessa mielessä osa tutkimusongelmaa.<sup>233 234</sup>

Systemaattiseen analyysiin liittyy yleisesti kaksi erilaista työskentelyn muotoa: analyttinen ja synteettinen. Analyttisellä työskentelyllä tarkoitetaan jonkin aineistossa hyvin eksplikoidun käsitteen sisällönerittelyä, kun taas synteettisellä työskentelyllä pyritään kokoamaan uusi propositio tai käsite aineiston tiedon rippeitä sisältävistä ”palapelin paloista”.<sup>235</sup> Työskentelytavasta riippumatta keskeisenä tutkimuksen onnistumisen kannalta on looginen päättely ja deduktiivinen johtaminen, mikä ”selittää

---

<sup>228</sup> Heinonen 2001, 66

<sup>229</sup> Jussila 1992, 203

<sup>230</sup> Jussila 1992, 202

<sup>231</sup> Martikainen 1980, 16

<sup>232</sup> Heinonen 2001, 68

<sup>233</sup> Martikainen 1980, 16

<sup>234</sup> Heinonen 2001, 68

<sup>235</sup> Jussila 1992, 158

käsitteiden ja ajatusten loogisia yhteyksiä ja niiden analyttisiä syy-seuraussuhteita”.<sup>236</sup>  
 ”Tekstin tai muun ilmaisukokonaisuuden analyysi on systemaattista, kun sen avulla selvitetään tutkittavan asian sisältö, merkitys ja asema kokonaisuuden, systeemisen rakenteen, osana.”<sup>237</sup>

Johdonmukaisen ja merkityksellisen analyysin pitää tietysti säilyttää hyvä kosketuspinta tutkimusaineiston kanssa, jotteivät analyysin tulokset olisi pelkästään peräisin tutkijan omista mielikuvista. Tutkija voi osoittaa kommunikoivansa lähdeaineiston kanssa esimerkiksi käyttämällä lukuisia sitaatteja, joiden avulla hän pyrkii havainnollistamaan päättelyään ja osoittamaan perehtyneisyytensä aineistoon.<sup>238</sup> ”Analyysi on ajatuksen keinoin tapahtuvaa retkeilyä systeemin muodostamassa maailmassa.”<sup>239</sup>

Systemaattisissa analyysissa ei ole historiantutkimuksesta poiketen olennaista selvittää lähdeaineiston suhdetta aikansa ilmiöihin. Tutkija voi toki pyrkiä selventämään lähteidensä historiallista taustaa, jos se on ymmärtämisen kannalta olennaista, mutta tutkimuksessa päähuomion kohteena on aina lähdeaineisto sellaisenaan kontekstin jäädessä selvästi toissijaiseksi kiinnostuksen aiheeksi.<sup>240</sup> Tutkimuksessa halutaan pääasiallisesti ymmärtää ”...miksi jokin teoria, maailmankuva, kasvatustavoite, normi tai toimintaperiaate esitetään juuri siten kuin tutkittavassa dokumentissa on tehty.”<sup>241</sup>

Analyysi voidaan tehdä jopa täysin tekstilähtöisesti, niin että jätetään kokonaan huomioimatta lähdeaineiston historiallisuus. Esimerkiksi ”Platonin Valtio-teoksen kasvatusaatteita voidaan tulkita systemaattisesti sellaisinaan eräänä kasvatusteorian ajattelematta niitä osaksi Syrakusassa 360-luvulla eKr. toteutettavaksi suunniteltua valtiojärjestelmää.”<sup>242</sup> Täysin tekstilähtöisessä, eli immanentissa analyysissa, tekstiä tarkastellaan sisältäpäin, eli ”hypoteesit, väittämät, käsitteet ja käsitekonstruktiot nostetaan tutkittavasta tekstistä, ei sen ulkopuolelta. Analyysissa voidaan viitata tekstin ulkopuolelle, mutta käyttäen tekstin omia käsitteitä.”<sup>243</sup>

---

<sup>236</sup> Heinonen 2001, 70

<sup>237</sup> Jussila 1992, 158

<sup>238</sup> Heinonen 2001, 70

<sup>239</sup> Jussila 1992, 160, 170

<sup>240</sup> Jussila 1992, 174, 175

<sup>241</sup> Jussila 1992, 174

<sup>242</sup> Jussila 1992, 173

<sup>243</sup> Jussila 1992, 199

Systemaattista analyysia luonnehditaan kvalitatiiviseksi sisällönanalyysiksi, sillä teoreettisella tasolla sen ote aineistoon on hieman erilainen: Tavoitteena on tavallista sisällönanalyysia rohkeammin tehdä tulkintoja tekstin tarkoitusperistä, jotta sen filosofisesti orientoitunut käsitteellinen hallinta ja ajatusten vertailu mahdollistuisi. Systemaattista analyysia menetelmänään käyttävä tutkija voisi hyvinkin harkita ottavansa käyttöön sellaisia käsitteitä tai konstruoivansa sellaisia teorioita, jotka eivät läheisesti liity analysoitavan tekstin suoranaisiin tarkoitusperiin<sup>244</sup>: Tutkija voisi esimerkiksi kyseenalaistaa tutkimusaineistossa esitettyjen käsitysten paikkansapitävyyttä, ja hyvien loogisten perustelujen saattamana esittää oman käsityksensä asioiden totuudellisuudesta. Näin menettelevä tutkija toimisi ennemminkin tosiolevaisia tavoittelevan filosofin roolissa kuin historiantutkijan roolissa, joka saattaisi ongelmatilanteissa herkemmin lähteä etsimään ratkaisuja tutkimusaineiston historiallisista vaikuttimista.<sup>245</sup>

#### 4.1.3. Systemaattinen analyysi käytännössä

Systemaattinen analyysi jaetaan kirjan *Laadullisia lähestymistapoja koulutuksen tutkimuksessa* aihetta käsittelevässä artikkelissa kolmeen vaiheeseen: 1) ongelman ja aineiston hahmottamisvaiheeseen, 2) varsinaiseen analyysivaiheeseen ja 3) analyysitulosten selittämisen- ja käyttövaiheeseen. Ilmari Heinonen kertoo Huovisen eritelleen systemaattiseen analyysiin kuuluvia vaiheita seuraavasti vuonna 1985:

Huovisen metodikurssin mukaan systemaattinen analyysi lähtee (1) yksittäisten käsitteiden analyysistä edeten (2) kokonaisen lauseen analyysiin ja päätyen (3) argumentaation analyysin kokonaisluonnetta painottaen (4) yleisten edellytysten analyysiin, jossa on kyse toisaalta tekstin historiallisten edellytysten erittelystä, toisaalta tekstin fundamentaalisteologisten edellytysten tutkimisesta.<sup>246</sup>

Aion selvyyden vuoksi pitäytyä ensin mainitsemissani jaossa, vaikka pidänkin Huovisen metodikurssin ohjeita täydentävinä erityisesti aineiston hahmottamisen ja varsinaisen analyysivaiheen kannalta.

---

<sup>244</sup> Jussila 1992, 176

<sup>245</sup> Jussila 1992, 174

<sup>246</sup> Heinonen 2001, 68

Ensimmäisessä, ongelman ja aineiston hahmottamisvaiheessa, valmistaudutaan analyysiin, joka varsinaisesti suoritetaan vasta toisessa vaiheessa. Ensimmäiseen vaiheeseen kuuluvat erityisesti tutkimusongelmien jäsentäminen, aineiston valinta, aineiston tulkinta ja alustava työhypoteesien suunnittelu. Tarkoituksena on ensisijaisesti siis päästä selvyteen tutkimusongelmista ja työskentelyyn tarvittavasta aineistosta sekä mahdollisesti jakaa laaja tutkimusaineisto primaarisiin ja sekundaarisiin lähteisiin, jolloin primaariaineistoa käytetään ensisijaisesti tutkimuksen kohteena.<sup>247</sup> Tässä vaiheessa tutkimusta perehdytään tekstiin ja lähdetään hahmottamaan kirjoittajan pääajatusta, mikä kannattaa aloittaa keskeisten käsitteiden selvittämisestä. Käsitteiden ymmärtämisen jälkeen on usein helpompaa havainnoida lausemuodossa ilmaistavien pääajatusten merkityssisältöä.<sup>248</sup>

Kun on kysymyksessä järjestyksen etsiminen ajatuksellisesta kokonaisuudesta, johon liittyvää systematiikkaa ei ennalta tunneta, kohoavat keskeiset ydinkäsitteet yleensä tekstistä, joka on tutkimuksen kohteena. Perusteita käsitteiden valinnalle voivat tarjota analysoitavan tekstin juoni, sen johtavat periaatteet, sisällön kerroksisuus ja hierarkiat, kirjoittajan pyrkimykset, vaikutustapa, motiivit ja perustelut sekä sisällön oleellisten tunnusmerkkien etsimisessä, järjestämisessä, jäsentelyssä ja luokittelussa käytetyt menettelytavat. Myös sisällön eri osien väliset asiayhteydet ja niiden kytkennät, erilaiset jännitteet ja voimasuhteet sekä ajatusten taustalla olevat mekanismit voivat olla avuksi käsitevalinnoissa. Lisäksi virikkeitä tarjoavat kirjoittajan esittämille ajatuksille vastakkaisten näkemysten huomioon otto, hänen käyttämänsä esimerkit tai poikkeaminen aiheesta taikka se, ovatko perustelut johdonmukaisia.<sup>249</sup>

Systemaattinen analyysi perustuu rajattuun aineistoon, joka on tutkimuksen kannalta merkittävää. Tämän rajauksen suorittaa viime kädessä tutkija itse oman ymmärrykseensä ja ohjeistuksensa mukaisesti sekä tutkimukseen liittyvät käytännön seikat huomioiden. Käytännöllisillä ratkaisuilla on kuitenkin rajansa: Tutkija ei saa esimerkiksi primaariaineiston osalta turvautua alkukielisten lähteiden sijasta käännöksiin, ellei tähän ole erityisen painavia perusteita.<sup>250</sup> Tutkimustyö on jatkuvaa ”tasapainottelua asetetun ongelman jäsentyneen ja kurinalaisen käsittelyn ja filosofisille tutkimuksille tavanomaisen vaativuuden, jopa ylivoimaisuuden herättämän supistamistarpeen välillä.”<sup>251</sup>

Toisessa vaiheessa pyritään eksplikoimaan käsitteitä ja erittelemään tarkemmin aineiston argumentaatiota, mihin liittyy esimerkiksi väitteiden tunnistamista, täsmentämistä ja jäsentämistä. Suosituksena on, että aineisto käytäisiin mahdollisuuksien mukaan läpi useampaan kertaan, jotta voitaisiin kiinnittää huomiota erikseen sanoihin, väitteisiin,

---

<sup>247</sup> Jussila 1992, 183, 178

<sup>248</sup> Jussila 1992, 192, 193

<sup>249</sup> Jussila 1992, 192

<sup>250</sup> Jussila 1992, 183

<sup>251</sup> Jussila 1992, 182

toistoihin ja lauseista muodostuviin laajempiin ajatuskokonaisuuksiin.<sup>252 253</sup> Tulkintoja tehtäessä on tärkeätä pitää kiinni asiayhteydestä ja siitä mikä on tutkittavan seikan merkitys kokonaisuuden kannalta. Liiallinen irrallisten virkkeiden tulkitseminen johtaa helposti pinnallisiin ja vääristyneisiin tulkintoihin, kun taas selkeän kokonaiskuvan säilyttäminen tulkintojen taustalla antaa tulkitsijalle mahdollisuuden ymmärtää syvällisemmin lähteen tarkoitusperiä monissa yhteyksissä.<sup>254</sup>

Systemaattisessa analyysissä tutkimuksen pitäisi kohdistua rajattuun aineistoon kokonaisuutena, eikä vain johonkin edustavana pidettyyn otokseen. Tutkija joutuu käytännössä kuitenkin priorisoimaan aineistoa tutkimusongelman suhteen ja yleisesti tutkimuksen merkittävyyttä silmällä pitäen.<sup>255</sup> Koska tutkijan oma persoona korostuu tällä tavalla hermeneuttisessa tutkimuksessa, on hänen kannettava enemmän vastuuta ajattelunsa kriittisyydestä. Jotta tutkija pysyisi kriittisenä, hänen tulee huolehtia siitä, että:

- tutkimustyön lähtökohdat, teoreettiset näkökulmat ja tekstien valintaa koskevat ratkaisut tuodaan selvästi esille,
- metodiset ratkaisut, taustaoletukset ja tulkintaperiaatteet esitetään selkeästi ja perustellaan huolella, tutkimuskohde problematisoidaan ja käsitteellistetään siten, että päästään käsiksi ydinajatuksiin ja vivahteita osoittaviin yksityiskohtiin,
- ennakkokäsitykset ja tulkintaperinteet eivät pääse sitomaan päätelmiä liikaa; uusien vivahteiden ja tarkastelutapojen tulee olla mahdollisia – vertailemalla niitä aikaisempiin voidaan osoittaa, mitä uutta on saatu esiin,
- tulkintojen oikeutusta kontrolloidaan tarkastelemalla niitä yhteydessä tekstin eri osissa esitettyihin ajatuksiin,
- tulkinnoissa ei tyydytä ensimmäisenä esiin tulleisiin, vaan koetetaan löytää tekstien mahdollinen monikerroksisuus samoin kuin se, missä yhteydessä tietyt käsitykset on esitetty ja miten niitä on perusteltu,
- tuodaan esiin myös omasta käsityksestä poikkeavia tulkintaratkaisuja.<sup>256</sup>

Viimeiseen, eli kolmanteen, vaiheeseen kuuluu keskeisen ajatusrakennelman hahmottaminen tavalla, joka mahdollistaa vaikkapa rakenteellisten yhtäläisyyksien, puutteiden tai ristiriitojen havaitsemisen. Itse työ voi olla luonteeltaan joko aineiston itseisarvoa kunnioittavaa väitteiden rekonstruointia tai sen epäjohdonmukaisuuksia ja piilomerkityksiä etsivää dekonstruointia. Lähestymistavasta riippumatta analyysi tulisi suorittaa ensisijaisesti käyttäen aineistosta itsestään peräisin olevia käsitteitä ja teorioita.<sup>257</sup>

---

<sup>252</sup> Jussila 1992, 178

<sup>253</sup> Heinonen 2001, 66

<sup>254</sup> Jussila 1992, 197

<sup>255</sup> Jussila 1992, 183

<sup>256</sup> Jussila 1992, 203

<sup>257</sup> Jussila 1992, 179

Lähdeaineiston ristiriitaisuuksia tutkittaessa on tärkeätä palauttaa mieleensä työhypoteesit ja mahdollisuus siitä, että virhe ei olisikaan aineistossa, vaan tutkijan omassa lähestymistavassa. Mikäli hypoteeseissa ei havaita virhettä ja kyseessä ei näyttäisi olevan tutkijan väärinymmärrys, voidaan seuraavaksi kiinnittää huomio tekstiin. Johtuisiko ristiriita aineiston heikosta käytännöllisen tai konkreettisen tason koherenssista, vai olisiko syynä tarkoituksellinen ristiriita tai vaikkapa tekstin itsensä postuloima paradigma?<sup>258</sup>

Jos tutkijalla itselläänkin on vaikeuksia ymmärtää sanojen tai käsitteiden täyttä merkitystä tutkimusaineistossa, hänen on syytä kirjoittaa tulkinnastaan ”erityisen tarkka selitys, eli kommentaari.”<sup>259</sup> ”Tutkimuksessa on tarpeen pitää erillään käsitteet ja niiden ilmaisemisessa käytetyt sanat.”<sup>260</sup> Siksi tutkijan on syytä määritellä ne sanat, joita käytetään viitattaessa tiettyihin käsitteisiin, sekä käyttää lähinnä näitä sanoja viittauksissaan.<sup>261</sup>

#### 4.1.4. Hypoteesit / Ontologiset ratkaisut osana tutkimusta.

Kirjallisuudessa tutkijalla tai hänen työyhteisöllään on usein tutkimusongelmaan liittyviä esioletuksia. Ne on syytä kirjata tutkimuksen hypoteeseiksi, joita sitten pyritään jatkossa todentamaan tai osoittamaan virheellisiksi. Hypoteesia asetettaessa ongelmatyypin kysymys siis muuttuu väitteeksi, oletetuksi vastaukseksi ongelman kysymykseen. Hypoteeseja kannattaa käyttää aina, kun perusteltuja vastausehdotuksia on olemassa. Hypoteesin etuna pelkkään kysymykseen verrattuna on se, että tutkijalla on luotettava mahdollisuus huomata ennakkokäsityksensä osoittautuneen vääräksi.<sup>262</sup>

Hypoteesien tai esioletusten tekeminen on välttämätöntä, jotta voitaisiin lähteä teoriasta käsin tulkitsemaan lähdeaineistoa määrätietoisesti ja ilman hakuammuntaa. Hypoteesit pohjautuvat esimerkiksi aikaisempaan tutkimukseen, henkilökohtaiseen kokemukseen tai tiedeyhteisön tutkimuskriteereihin ja ne ovat kannanottoja lähteen osien olennaisuuteen tietyn tutkimuksen kannalta tai vaikkapa tiettyjen lähteen sisäisten ajatusrakennelmien merkittävyyteen. Hypoteesit on syytä kirjata ylös lukijaa varten, jotta tämä voi seurata

---

<sup>258</sup> Jussila 1992, 196

<sup>259</sup> Jussila 1992, 184

<sup>260</sup> Jussila 1992, 190

<sup>261</sup> Jussila 1992, 190

<sup>262</sup> Jussila 1992, 182



tutkimuksen etenemistä. Myös tutkija itse hyötyy ennakko-oletustensa kirjaamisesta, jotta ei unohtaisi omaa positiotaan tutkittavaan aineistoon nähden.<sup>263</sup>

Hypoteesit eivät ennakko-oletuksina välttämättä osu oikeaan, minkä tutkija saattaa havaita perehtyessään tarkemmin lähdeaineistoonsa. Tutkija ei saa luottaa hypoteeseihinsa niin paljon, että ne heikentäisivät oleellisesti hänen kriittistä suhtautumistaan aineiston sanomaan: hypoteesit ovat vain apuvälineitä, joita käytetään siinä prosessissa, jossa tutkimusmenetelmä ja aineisto kohtaavat vuorovaikutuksen merkeissä. Tutkija voi joutua tutkimuksen edetessä luomaan uusia, korjailemaan vanhoja tai jopa kumoamaan hypoteesejansa.<sup>264</sup> Tutkijan onkin syytä jatkuvasti miettiä hypoteesiensa lähtö-oletuksia ja sitä mikä mahdollisesti saattaisi osoittaa hypoteeseja virheellisiksi sekä varautua mielessään vaihtoehtoisin lähestymistapoihin, jos virheellisiä oletuksia sattuisi ilmenemään.<sup>265</sup>

Ollakseen asianmukaisia on hypoteesit perusteltava joko lähtökohtateoriaa hyväksi käyttäen tai tulkinnallisten tavoitteiden avulla. Usein on tarjolla vaara, että hypoteeseista tulee triviaaleja tai kehällisiä. Näin käy helposti varsinkin silloin, kun hypoteeseja muovataan tekstilähtöisesti. Luontevaa on, että hypoteeseina esitetään tekstin sanontoihin pohjautuvia tulkinnallisia ideoita, joiden oletetaan soveltuvan tutkittavaan aineistoon.<sup>266</sup>

Hypoteesit voivat olla luonteeltaan hyvin laaja-alaisia ja lähes teorianoimaisia abstrakteja oletuksia, joilla otetaan kantaa tutkimusongelmaan kokonaisuudessaan sen sijaan, että tyydyttäisiin ratkomaan vain pieniä näkökulmaan liittyviä ongelmia. Hypoteesit ovat hermeneuttisessa tutkimuksessa luonteeltaan pikemminkin perusteltuja induktiivisia yleistyksiä kuin deduktiivisesti käsiteltäviä kausaalisuhteita koskevia oletuksia. Hermeneuttinen tutkimus on pääosin olennaisten havaintojen tekemistä laajasta ja väljästi jäsenyneestä tutkimusaineistosta.<sup>267</sup> Jokainen hermeneuttinen tutkimus on jonkin verran tutkijansa arvostusten ja aivoitusten näköinen ja siksi myös samaa lähdeaineistoa tutkivien henkilöiden hypoteeseissa saattaa ilmetä toivottavaakin erilaisuutta, joka tavoittaa saman lähdeaineiston eri puolia. Jokaisen tutkijan olisikin muistettava kertoa oma arvoperustansa siinä missä epistemologiset lähtöoletuksetkin.

---

<sup>263</sup> Jussila 1992, 186

<sup>264</sup> Jussila 1992, 186

<sup>265</sup> Jussila 1992, 188

<sup>266</sup> Jussila 1992, 189

<sup>267</sup> Jussila 1992, 187

## 4.2. Lauri Rauhalan ihmiskäsityksen teoria

Lauri Rauhalan mukaan ihmisen arvoitusta syvällisesti pohtiessa tulee vakuuttuneeksi ihmisen ainutlaatuisuuden lisäksi siitä, etteivät luonnontieteelliset menetelmät yksin riitä tyydyttäväksi perustaksi tälle tutkimusaiheelle.<sup>268</sup> Asioiden perusluonteista olemassaoloa tutkittaessa ei yleisestikään voida tukeutua pelkästään empiirisiin tutkimusmenetelmiin, vaan on uskaltauduttava hieman korkeammalle abstraktiotasolle.<sup>269</sup> Filosofian lajia, jossa tutkitaan mitä on olemassa ja miten, kutsutaan ontologiseksi analyysiksi, ja kannanottoa jossa tutkija edellyttää tutkimuskohteensa jonkinlaiseksi kutsutaan ontologiseksi ratkaisuksi.<sup>270</sup> Humanistisissa tieteissä tutkimusongelmat ovat usein niin laaja-alaisia, ettei tutkija voi välttyä tekemästä jonkinlaista ontologista ratkaisua tutkimusongelman suhteen. Selkeän näkökulman ja menetelmän valinta kuitenkin helpottaa ymmärryksen lisäämiseen tähtäävää tutkimusta ja vähentää liiallisen yleistämisen riskiä.<sup>271</sup> ”Sitä tulosta, jonka ihmisen ongelmaan kohdistuva analyysi empiirisen toiminnan perustaksi tuottaa, kutsutaan filosofoivasti ihmiskäsitykseksi.”<sup>272</sup>

Käsitteellisen selkeyden takia ihmiskäsitys on pidettävä selvästi erillään ihmiskuvasta, joka tarkoittaa hieman eri asiaa. Jokaisella empiirisellä ihmistieteellä on oma ihmiskuvansa, joka on vähintäänkin implisiittisesti havainnoitavissa sen informaation kautta, jota kyseinen ihmistiede tuottaa. Tällainen osakuva tai ”kannanotto” ihmisen olemuksen reaalisuuteen ei kuitenkaan periaatteessa pyri vastaamaan siihen mitä tai mikä ihminen todellisuudessa on. Empiiristen ihmistieteiden välittämien ihmiskuvien summakaan ei ole sama asia kuin filosofisen ontologisen analyysin kautta esitettävissä oleva holistinen ihmiskäsitys, vaikkei näiden kahden tarvitse olla keskenään ristiriidassakaan.<sup>273</sup> ”Ihmiskäsitys voidaan empiirisen tutkimuksen kannalta luonnehtia siten, että sillä tarkoitetaan kaikkia niitä tutkimuskohdetta ihminen koskevia edellyttämissä ja olettamisia, jotka ovat mukana siinä vaiheessa, kun tutkija rajaa kohteensa, asettaa hypoteesinsa sekä valitsee menetelmänsä.”<sup>274</sup>

---

<sup>268</sup> Rauhala 1983, 3

<sup>269</sup> Rauhala 1983, 3, 8

<sup>270</sup> Rauhala 1983, 9, 10

<sup>271</sup> Rauhala 1983, 11

<sup>272</sup> Rauhala 1983, 3

<sup>273</sup> Rauhala 1983, 14

<sup>274</sup> Rauhala 1983, 13

Ihmiskäsityksen tulee ensisijaisesti paljastaa ihmisen olemuksen perusmuodot, sekä perustella filosofisesti perusmuotojen erilaisuudesta johtuva monitieteellisyys hukkaamatta kuitenkaan ajatusta ihmisen olemuksen holistisuudesta.<sup>275</sup> Ontologisen analyysin tavoitteeksi Rauhala määrittelee ihmisen kokonaiskuvan selvittämisen lisäksi vastaamisen seuraaviin ihmiskäsityksen kannalta olennaisiin kysymyksiin:

- 1) millaisissa olemassaolon perusmuodoissa ihminen reaalistuu eli todellistuu,
- 2) millaisia ongelmistotyyppisiä nämä olemassaolon perusmuodot tarjoavat empiiriselle ihmistutkimukselle,
- 3) millainen ontologinen sitoutuneisuus kutakin ongelmistotyyppiä kokemusperäisesti tutkittaessa välttämättä toteutuu,
- 4) miten olemassaolon eri muodot ovat kokonaisuutena yhdessä ja miten niistä saatava tieto jäsentyy yhteen.<sup>276</sup>

Rauhala päätyy esittämään ihmisen todellistuvan olemassaolon neljässä perusmuodossa, joiksi hän luettelee **kehollisuuden, tajunnallisuuden, situationaalisuuden sekä mahdollisen kuolemattomuuden**. Luettelon ensimmäiset kolme olemassaolon perusmuotoa ovat järjellisesti perusteltavissa ja neljättä on Rauhalan mukaan pidettävä ainakin yhtenä mahdollisena ihmisen olemassaolon ulottuvuutena, jonka olettaminen saattaa olla tarpeellinen asianmukaisen tutkimuksen kannalta.<sup>277</sup>

Kehollisuudella Rauhala tarkoittaa ihmisen aineellisen olemassaolon perusmuotoa, joka ylläpitää elämää ja koostuu aineellisista koskettavista lähivaikutuksista. Kehollisuuden ontologinen käsite saa sisältönsä sen piirissä tapahtuvien anatomis-fysiologisten tapahtumien struktuurista, joka on aina konkreettinen ja mitattava eikä koskaan symbolinen tai käsitteellinen.<sup>278 279</sup>

Tajunnallisuuden Rauhala käsittää dynaamiseksi inhimillisen kokemuksen kokonaisuudeksi, jossa tapahtuu merkityssuhteiden muutoksia sekä tiedostettujen ja tiedostamattomien kokemusten unohdusta ja muistiin palautumista.<sup>280</sup> Tajunnallinen prosessi etenee ja rikastuu koetun historian varassa, eikä tajuntaan voi vaikuttaa muuten kuin tajunnan subjektiivisen olemassaolon puitteissa tapahtuvan kokemusperäisen ymmärryksen kautta.<sup>281</sup> Tajunnallisuuden piirissä erityisen huomion ansaitsee mieli, joka ilmenee tai koetaan aina erinäisissä tajunnan tiloissa, ja joka antaa tajunnan tiloille niiden

<sup>275</sup> Rauhala 1983, 14-15

<sup>276</sup> Rauhala 1992, 35

<sup>277</sup> Rauhala 1992, 35-36

<sup>278</sup> Rauhala 1992, 37

<sup>279</sup> Rauhala 1983, 30-31

<sup>280</sup> Rauhala 1983, 27-28

<sup>281</sup> Rauhala 1983, 29

merkitykset.<sup>282</sup> Tajunta saa merkittävän aseman holistisessa ihmiskäsityksessä siksi, että sen piirissä tehtävien tietoisien valintojen avulla voidaan vaikuttaa sekä tilanteeseen että kehoon.<sup>283</sup>

Situaationaalisuudella Rauhala tarkoittaa ”ihmisen kietoutuneisuutta todellisuuteen oman elämäntilanteensa kautta ja mukaisesti”.<sup>284</sup> Situaatio on se ainutkertainen olosuhteiden todellisuus, johon yksilö on suhteessa.<sup>285</sup> Esimerkiksi Andromedan tähtisumu on ihmisen tilanteen kannalta relevantti siinä määrin kuin ihmisellä on siitä tiedostettuja tai tiedostamattomia kokemuksia.<sup>286</sup> Rauhala pitää tilanteen aalisuutta yhtä todellisena ihmisen olemuksen ontologisena osatekijänä kuin kehollisuutta ja tajunnallisuutta, koska ulkoisen maailman konkreettisuudella on hänen mukaansa keskeinen ja muista osatekijöistä riippumaton vaikutus ihmisen olemuksen kokonaisuuteen.<sup>287</sup> Tilanteen merkittävyys tulee esille erityisesti identiteetin muodostuksessa, koska ihminen tarkastelee itseään suhteessa maailmaan, mikä tapahtuu sekä tajunnallisista että ruumiillisista lähtökohdista käsin.<sup>288</sup>

Kuolemattomuuden neljäntä olemassaolon muotoa ei kenties voida perustella järjen avulla, mutta se ei poista mahdollisuutta kuolemattomien osatekijöiden olemassaoloon ihmisessä. Rauhalan mielestä kuolemattoman olemassaolon ulottuvuuden käsittelemättä jättäminen olisi suuri vääryys niitä kohtaan, jotka kokevat tämän olemuksen olevan osa heidän ihmisyytään.<sup>289</sup> Kuolemattomuuden sisällyttäminen ihmisen olemassaolon perusulottuvuuksiin merkitsee sitä, että ihmisen tilanteeseen oletetaan kuuluvaksi ”taivasmaailman” osatekijöitä, joihin ihminen on suhteessa jo maanpäällisen elämänsä aikana, ja joiden ehdoilla ja avulla ihminen todellistuu. Rauhala esittää yhtenä mahdollisena ihmisen kuolemattoman olemassaolon osatekijänä sielun, joka kokemuksellisenä olevaisena ja hengellisenä manifestaationa voisi olla yhteydessä aivosidonnaisen psyykkisen ja henkisen kanssa.<sup>290</sup> Rauhala katsoo uskon avulla laajennetun ihmiskäsityksen olevan mahdollinen esimerkiksi uskontotieteellisessä

---

<sup>282</sup> Rauhala 1983, 27

<sup>283</sup> Rauhala 1983, 50

<sup>284</sup> Rauhala 1983, 33

<sup>285</sup> Rauhala 1983, 26

<sup>286</sup> Rauhala 1983, 34

<sup>287</sup> Rauhala 1983, 26, 37

<sup>288</sup> Rauhala 1983, 35, 43

<sup>289</sup> Rauhala 1992, 36

<sup>290</sup> Rauhala 1983, 63-64

tutkimuksessa, ja olettaa, että hypoteettisia järjen ylittäviäkin ihmisen osatekijöitä on periaatteessa mahdollista tarkastella järjen avulla.<sup>291</sup>

Rauhala esittelemistä erilaisista ihmiskäsityksen teorioista juuri **monopluralistinen malli** sopii parhaiten Urantia-kirjan ihmiskäsityksen kuvaamiseen. Monopluralistisen ihmiskäsityksen malliin kuuluu oletus ihmisen olemukseen kuuluvista toisistaan erillisistä sekä redusoitumattomista osatekijöistä, joita on kaikkia tarkasteltava erikseen ja osatekijöiden yksilölliset ominaislaadut huomioiden. Holistisena teoriana monopluralistinen malli edellyttää kuitenkin sen, että osatekijät muodostavat yhdessä intiimin kokonaisuuden, jossa jokaisella osatekijällä on oma välttämätön funktionsa.<sup>292</sup> Monopluralistista ihmiskäsityksen mallia hyödynnettäessä haasteena on siis osoittaa miten perusluontoisesti erilaisista ihmisen olemassaolon osatekijöistä muodostuu ihmisen ykseys.<sup>293</sup>

### 4.3. Aineiston keruu ja käsittely

Urantia-kirjasta välittyy viisi perusolemukseltaan erilaista ja redusoimatonta osatekijää, jotka yhdessä muodostavat kokonaisen ihmisen. Nämä viisi ihmisen osatekijää (**ruumis, mieli, sielu, persoonallisuus ja Ajatuksensuuntaaja**) ovat Urantia-kirjan lukijoiden keskuudessa yleisesti tunnettuja siitä huolimatta, ettei niitä selkeästi tuoda esiin tässä ihmiskäsityksen kontekstissa missään Urantia-kirjan osiossa. Koska oletan ontologisena ratkaisuna mainitut viisi ihmisen osatekijää Urantia-kirjan ihmiskäsityksen perustaksi, tarkoitukseni on analyysissäni esitellä jokainen ihmisen osatekijä erikseen ja osoittaa miten nämä osatekijät yhdessä muodostavat ihmisen holistisen kokonaisuuden.

Aineiston keruu tapahtuu Urantia-kirjan alkukieliseen (englanninkieliseen) CD-versioon kohdistettujen sanahakujen avulla, joilla etsin aineistoni erikseen jokaisesta viidestä ihmisen osatekijästä. Sanahakujen päätteeksi järjestän jokaista yksittäistä ihmisen osatekijää käsittelevän aineistoni teemoittain ja valmistaudun analyysiin, jossa käytän apunani myös suoria Urantia-kirjan lainauksia. Ihmisen ruumiin osatekijää käsitellessäni

---

<sup>291</sup> Rauhala 1983, 72

<sup>292</sup> Rauhala 1983, 46

<sup>293</sup> Rauhala 1983, 21

aion lisäksi kiinnittää erityistä huomiota siitä miten ihminen kehittyi maapallolla muusta eläinkunnasta. Selkeyden vuoksi rajoitun pääasiassa käsittelemään vain sellaisia Urantia-kirjassa julkituotua käsityksiä ihmisestä, jotka liittyvät maapallolla havaittavissa olevaan ihmiseen. Mikäli saan tutkimukseni edistyessä neuvoja tai kritiikkiä Urantia-kirjan lukijakunnalta, tulen huomioimaan vain sellaiset kannanotot, jotka on huolellisesti perusteltu tutkimuskohteeni, Urantia-kirjan, katkelmilla.

#### **4.4. Miten löysin Urantia-kirjan**

Yleensä pian sen jälkeen kun olen kertonut siitä, että mikä Urantia-kirja oikeastaan on, minulta on kysytty, että miten löysin Urantia-kirjan tai yleensäkin kiinnostuin siitä. Koska vastaus tähän kysymykseen antaa tutkielmani lukijalle kuvan hermeneuttisessa tutkimuksessa keskeisessä osassa olevasta tutkijan suhteesta aineistoonsa, sisällytän tarinani lyhyesti tutkimukseni metodologiseen viitekehykseen.

Vuonna 1996 sisareni voitti Helsingissä järjestettävillä Hengen ja Tiedon messuilla eräässä arvonnassa lahjakortin, joka oikeutti ostoksiin tietyissä rajatiedon kirjakaupoissa. Lukuisten muiden ostosten joukkoon putkahti myös se salaperäinen sininen tiiliskivi, jota olin jo jonkin aikaa katsellut kiinnostuneena. Kyseessä oli mikäpä muukaan kuin Urantia-kirja: Kirja, jonka toivoin olevan mahdollisimman kattava selonteko kaikista erinäisistä rajatiedon suuntauksista, joiden keskinäiseen yhteensovittamattomuuteen olin vuosi vuodelta yhä enemmän pettynyt. Olin etsiskellyt jo jonkin aikaa jonkinlaista suurta yleisteosta, jossa esiteltäisiin kaikkien eri rajatiedon suuntausten pääpiirteet, jotta voisin erikoistua niistä muutamaankin merkittäväksi kokemaani hieman syvemmin. Kirjan vaikeaselkoisuus ja paksuus oli toki vähemmän mairittelevaa johtuen ehkäpä silloisesta teini-iästäni, mutta myös siitä, että olin tottunut helppolukuisiin ja hieman romanttisiinkin rajatiedon kirjoihin, jotka oli kyllästetty suurilla lupauksilla joista oli helppo päästä osaksi.

Ennen Urantia-kirjan lukemista en ollut ehtinyt ajatella maailman “suuria” asioita kovinkaan syvällisesti. Olin nuorena lueskellut Ufo-kirjoja sekä mystisiä opuksia horoskoopeista, aikaisemmista elämistä, auroista, kivistä, parantamisesta ja sen sellaisesta. Olin luullakseni vakuuttunut siitä, että elämässä oli kysymys jostakin suuremmasta kuin

päällepäin näytti, enkä siksi voinut hyväksyä eksistentiaalistista ahdistusta yhdeksi välttämättömäksi osaksi kypsän ihmisen ajatusmaailmaa.

Vaikka Urantia-kirja ei vastannutkaan odotuksiani eräänä rajatiedon yleisteoksena, aloin alkuvaikeuksien jälkeen kiinnittää yhä enemmän huomiota sen johdonmukaiselta vaikuttavaan esitystapaan. Luettuani puolet Urantia-kirjan kolmannesta osasta uskoin, että pitelin käsissäni jotakin merkittävää, mutta vasta Urantia-kirjan neljäs osa, THE LIFE AND TEACHINGS OF JESUS, vakuutti minut Urantia-kirjan erityisyydestä. Parin vuoden enemmän tai vähemmän aktiivisen lukemisen päätteeksi sain luettua Urantia-kirjan kokonaan, ja tästä tuloksena päätin vaihtaa pääaineeni uskontotieteeksi, jotta löytäisin vastauksia niihin lukuisiin kysymyksiin, joita mieleeni oli tulvinut. Tästä myös alkoi sisäinen muutokseni panteistisesta haikailevasta mystikosta kohti luomakunnan perimmäiseen järjestykseen ja persoonalliseen Jumalaan uskovaa universalistia. Aloin käydä Helsingin englanninkielisessä Urantia-kirjan lukupiirissä vuonna 1998 ja liityin Suomen Urantia-seuran jäseneksi vuonna 2000.

Pidä aina mielessäsi, että todellinen uskonto on sitä, että tunnet Jumalan Isäksesi ja ihmisen veljeksesi. Uskonto ei ole orjamaista uskomista rangaistusuhkauksiin tai maagisiin lupauksiin tulevista mystisistä palkinnoista.<sup>294</sup>

## 5. IHMISEN RUUMIS JA IHMISEN SYNTYHISTORIA

### 5.1. Ihmisen syntyyn johtanut biologisen evoluution kulku

The story of man's ascent from seaweed to the lordship of earthly creation is indeed a romance of biologic struggle and mind survival. Man's primordial ancestors were literally the slime and ooze of the ocean bed in the sluggish and warm-water bays and lagoons of the vast shore lines of the ancient inland seas...<sup>295</sup>

Urantia-kirjan mukaan maapallolle saapui 600 miljoonaa vuotta sitten eräs Elämäkantajiksi kutsuttu komissio, jonka tarkoituksena oli tutkia kyseisen planeetan soveltuvuutta elämän ylläpitoon. Tuolloin maapallo oli hyvää vauhtia kehittymässä

<sup>294</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 Finnish 1997, 1091

<sup>295</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 731

merellisen elämän kannalta suotuisaksi. Elämäkantajat toimeenpanivat elollisuuden istutukset maapallolla 50 miljoonaa vuotta myöhemmin, jolloin alkumantereen pirstoontuminen oli synnyttänyt monia elollisuuden kannalta ihanteellisia matalia sisämeriä ja suojaisia lahtia. Maapallon oloihin suunnitellut natriumkloridi-pohjaiset elollisuuden peruskaavat istutettiin maapallon vieraanvaraisiin vesiin, ja 500 miljoonaa vuotta sitten alkeelliset merikasvit olivat jo saavuttaneet huomattavaa menestystä. Noin 50 miljoonaa vuotta myöhemmin maailman meriin ilmaantuivat ensimmäiset yksinkertaiset eläimet niiden lukuisten mutaatioiden tuloksena, joita alkeellisissa kasvisoluissa oli tapahtunut.<sup>296</sup>

Eläinkunnan ilmaantuminen kasveista ei ollut sattumanvaraista, vaan täysin päämääräistä ja elollisuuden teleologisiin peruskaavoihin perustuvaa. Vaikka kasvi- ja eläinkunnassa on toisinaan havaittavissa asteittaisen muutoksen sarjoja, Urantia-kirjassa kerrotaan, ettei tällaisia ”puuttuvia renkaita” ole löydettävissä ainakaan korkeimpien eläintyyppien keskuudesta. Korkeimmista eläintyypeistä kehkeytyneet uudet eläinlajit ovat nimittäin syntyneet yhtäkkisistä, ennakoimattomista ja täysin luonnollisista mutaatioista. 210 miljoonaa vuotta sitten ensimmäiset sammakkoeläimet kehittyivät niveljalkaisista, ja samalla maapallo sai ensimmäiset maaeläimensä. Sammakot ovat Urantia-kirjassa erityisen huomion kohteena siksi, että niiden kerrotaan olevan ainoa nykyisin elossa oleva ihmisrotuun johtanut esivaihe.<sup>297</sup>

Elollisuutta ei missään vaiheessa jätetty maapallolle vain oman onnensa nojaan, vaan Elämäkantajat jäivät valvomaan sen kehityskulkua. Elämäkantajien komissiolla oli lisäksi, ennen ihmisen kehittymistä, rajallinen oikeus käyttää hyväkseen luonnon olosuhteita evoluution turvaamiseksi ja edistämiseksi. Elämäkantajat eivät kuitenkaan voineet vaikuttaa geologisen evoluution kulkuun, eikä heillä ollut oikeutta mielivaltaiseen elämänmuotojen manipuloimiseen. Mikäli Elämäkantajat olisivat voineet vaikuttaa geologisiin olosuhteisiin, heiltä olisi kestänyt alle miljoona vuotta toteuttaa koko elollisuuden evoluutio.<sup>298</sup>

Ihmiseen syntymiseen johtanut biologisen evoluution kulku sai Urantia-kirjan mukaan alkunsa eräästä varhaisesta puoliapinalajista, joka ei ollut varsinaisesti sukua jo tuolloin olemassa oleville apinoiden ja gibbonien heimokunnille. Hieman yli miljoona vuotta sitten tästä puoliapinalajista eriytyi ihmiseen johtanut sukuhaara Persian niemimaalla, joka oli

<sup>296</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 664-665, 667-669

<sup>297</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 733, 669, 730, 680, 732

<sup>298</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 730, 734, 733, 739



tuohon aikaan luonnonoloiltaan ihanteellinen ja maantieteellisesti eristynyt sijainti. Urantia-kirjassa kuvaillaan tuolloin syntyneitä ihmisen kantanisäksiläisiä seuraavasti<sup>299</sup>:

They were active little creatures, almost three feet tall; and while they did not habitually walk on their hind legs, they could easily stand erect. They were hairy and agile and chattered in monkeylike fashion, but unlike the simian tribes, they were flesh eaters. They had a primitive opposable thumb as well as a highly useful grasping big toe. From this point onward the prehuman species successively developed the opposable thumb while they progressively lost the grasping power of the great toe. The later ape tribes retained the grasping big toe but never developed the human type of thumb.

These dawn mammals attained full growth when three or four years of age, having a potential life span, on the average, of about twenty years. As a rule offspring were born singly, although twins were occasional.

The members of this new species had the largest brains for their size of any animal that had theretofore existed on earth. They experienced many of the emotions and shared numerous instincts which later characterized primitive man, being highly curious and exhibiting considerable elation when successful at any undertaking. Food hunger and sex craving were well developed, and a definite sex selection was manifested in a crude form of courtship and choice of mates. They would fight fiercely in defense of their kindred and were quite tender in family associations, possessing a sense of self-abasement bordering on shame and remorse. They were very affectionate and touchingly loyal to their mates, but if circumstances separated them, they would choose new partners.<sup>300</sup>

Nämä pienet ja älykkäät luontokappaleet tapasivat rakentaa yksinkertaiset suojansa puiden latvoihin, jotka olivat huomattavasti maan pintaa turvallisempia paikkoja. Ne olivat hyvin laumahakuisia, mutta toisaalta taisteluhaluja ja tulisieluisia eläimiä. Tämä laji levisi nopeasti älykkyytensä ja aggressiivisuutensa vuoksi, ja se tuhosi lähes kokonaan synnyinseutujensa lihaa syömättömät apinaheimot. Ihmisen kantanisäkkäät kohenivat myös huomattavasti siksi, että niiden sotaisan luonteen takia moni heikommantasoinen ryhmä menehtyi korkeammantasoinen naapuriensa sotatoimien takia. Yli tuhannen vuoden ja 70 sukupolven päästä tästä lajista kehittyi uusi ja merkittävä ihmiseen johtanut välivaihe, jota Urantia-kirja kutsuu ihmisen välinisäkkäiksi.<sup>301</sup>

Ihmisen välinisäkkäiksi kutsuttu laji sai alkunsa kaksosista, jotka syntyivät eräälle kantanisäkkäiden valiopariskunnalle. Nämä kaksoset olivat karvattomampia ja kookkaampia kuin vanhempansa, ja niillä oli pidemmät jalat ja lyhyemmät käsivarret. Ne kävelivät pystyasennossa, ja olivat joka suhteessa vanhempiaan parempia.<sup>302</sup>

Compared with the ancestral species, the mid-mammals were an improvement in every way. Even their potential life span was longer, being about twenty-five years. A number of rudimentary human

<sup>299</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 703

<sup>300</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 703-704

<sup>301</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 704

<sup>302</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 704-705

traits appeared in this new species. In addition to the innate propensities exhibited by their ancestors, these mid-mammals were capable of showing disgust in certain repulsive situations. They further possessed a well-defined hoarding instinct; they would hide food for subsequent use and were greatly given to the collection of smooth round pebbles and certain types of round stones suitable for defensive and offensive ammunition.

These mid-mammals were the first to exhibit a definite construction propensity, as shown in their rivalry in the building of both treetop homes and their many-tunneled subterranean retreats; they were the first species of mammals ever to provide for safety in both arboreal and underground shelters. They largely forsook the trees as places of abode, living on the ground during the day and sleeping in the treetops at night.<sup>303</sup>

Välinisäkäs-kaksoset tunnustettiin jo varhain heimonsa johtajiksi, ja he kykenivätkin kehittämään yhteisönsä elämää helpottavan alkukantaisen työnjaon ja sosiaalisen organisaation. Nämä kaksoset myös pariutuivat keskenään, ja heille syntyi 21 jälkeläistä, jotka olivat vanhempiensa tapaan ylivertaisia suhteessa muihin ryhmänsä edustajiin. Kun tämä uusi laji oli kasvanut lukumäärältään tarpeeksi suureksi, syttyi sota välinisäkkäiden ja heidän kantamuotonsa välille, jonka seurauksena alemmantasoiset kantanisäkkäät tapettiin viimeistä myöten. Välinisäkkäät saavuttivat nyt maantieteellisesti eristyneen nurkkauksensa herruuden lähes 15,000 vuoden ja 600 sukupolven ajaksi, ja heistä syntyi myöhemmin uusi ja edistyneempi laji, jota Urantia-kirja kutsuu kädellisiksi.<sup>304</sup>

Ensimmäiset kädellisiksi tai primaateiksi nimetyn lajin edustajat syntyivät kaksosina eräälle välinisäkkäiden johtavalle pariskunnalle. Nämä kaksoset olivat vähäkarvaisempia, hieman kookkaampia ja erityisesti suuripäisempiä kuin vanhempansa. Kädelliskaksoset seisoivat aina pystyasennossa, ja he sekä juoksivat että kävelivät samalla tavalla kuin nykyihminen. He kehittivät kommunikointia varten merkkeihin ja äännähdyksiin perustuvan symbolijärjestelmän, mutta eivät saaneet kantamuotonsa edustajia ymmärtämään tätä alkeellista kieltä. Noin 14 vuoden iässä kaksoset jättivät yhteisönsä, ja perustivat kädellisten heimokunnan Persian niemimaan länsirannikolle. Näistä jo selvästi ihmistä muistuttavista kädellisistä Urantia-kirja sanoo seuraavaa<sup>305</sup>:

The Primates were more human and less animal than their mid-mammal predecessors. The skeletal proportions of this new species were very similar to those of the primitive human races. The human type of hand and foot had fully developed, and these creatures could walk and even run as well as any of their later-day human descendants. They largely abandoned tree life, though continuing to resort to the treetops as a safety measure at night, for like their earlier ancestors, they were greatly subject to fear. The increased use of their hands did much to develop inherent brain power, but they did not yet possess minds that could really be called human.

<sup>303</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 705

<sup>304</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 705

<sup>305</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 706-707

Although in emotional nature the Primates differed little from their forebears, they exhibited more of a human trend in all of their propensities. They were, indeed, splendid and superior animals, reaching maturity at about ten years of age and having a natural life span of about forty years.<sup>306</sup>

Kädelliskaksosten syntymän aikoihin välinisäkkäiden toinenkin pariskunta synnytti kaksoset, jotka olivat kaikilta ominaisuuksiltaan kädelliskaksosiin verrattuna heikommat. Nämä kaksoset, jotka eivät saalistaneet, eivätkä tavallisesti syöneet lihaa, selvisivät hengissä koko lajin turmioksi koituneesta sisällissodasta piilottaumalla ruokavarastoon yli kahdeksi viikoksi. Tämä pariskunta vaelsi sodan jälkeen etelän tropiikkiin, ja sen jälkeläisistä kehittyivät nykyiset ihmisapinalajit, kuten paviaanit, simpanssit ja gorillat. Osa tämän heikkotasaisen välinisäkäsparin jälkeläisistä pariuutui jo entuudestaan olemassa olevien apinalajien ja gibbonien kanssa, mikä heikensi välinisäkkäiden lajiominaisuuksia entisestään. Välinisäkkäät ovat siis Urantia-kirjan mukaan sekä ihmisen että ihmisapinoiden yhteinen kantamuoto, mutta ihmiset ja ihmisapinat eivät polveudu samasta lajista. Urantia-kirjan mukaan maailmaan ei myöskään kehity uutta ihmisyyden edustajaa, sillä eläinlajien ihmiseen johtavat potentiaalit ovat jo kauan sitten ehtyneet.<sup>307</sup>

Kädellisten lajin ilmaantumisesta noin 21,000 vuoden ja 900 sukupolven kuluttua, ensimmäiset ihmiset syntyivät maailmaan vuonna 991.485 eKr. Näiden ihmiskaksosten syntymän ajoittuminen jääkaudelle ei ollut puhdas sattuma, sillä Elämänkantajien tavoitteena oli saada aikaiseksi hyvin sitkeä ihmistyyppi. Nämä kaksoset muistuttivat fyysisiltä ominaisuuksiltaan jo lähestulkoon nykyihmistä: He jopa kiipesivät puuhun nykyihmisen tapaan, mikä poikkeaa merkittävästi gorillan tavasta kiivetä runkoa pitkin. Ensimmäiset ihmiset tulivat sukukypsiksi noin 12 vuoden ikäisinä, ja he saattoivat elää jopa 75 vuotta. Urantia-kirjassa kuvaillaan mielenkiintoisella tavalla ensimmäisten ihmisten mentaalisuutta<sup>308</sup>:

Many new emotions early appeared in these human twins. They experienced admiration for both objects and other beings and exhibited considerable vanity. But the most remarkable advance in emotional development was the sudden appearance of a new group of really human feelings, the worshipful group, embracing awe, reverence, humility, and even a primitive form of gratitude. Fear, joined with ignorance of natural phenomena, is about to give birth to primitive religion.

Not only were such human feelings manifested in these primitive humans, but many more highly evolved sentiments were also present in rudimentary form. They were mildly cognizant of pity, shame, and reproach and were acutely conscious of love, hate, and revenge, being also susceptible to marked feelings of jealousy.

<sup>306</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 707

<sup>307</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 706, 734

<sup>308</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 707-708, 733

These first two humans--the twins--were a great trial to their Primates parents. They were so curious and adventurous that they nearly lost their lives on numerous occasions before they were eight years old. As it was, they were rather well scarred up by the time they were twelve.<sup>309</sup>

Nämä ihmiskaksoset kehittivät jo nuorina huomattavasti esivanhempiansa viestintämenetelmiä laajemmin ja paremman sana- ja symbolikielen, mutta eivät monista yrityksistä huolimatta saaneet vanhempiaan ymmärtämään sitä. Niinpä he päättivät karata kantarotunsa parista, ja perustivat perheensä Persian niemimaan kylmään pohjoisosaan. Näistä kaksosista, jotka Urantia-kirja nimeää Andoniksi ja Fontaksi, sai alkunsa koko ihmisrotu. He eivät poikenneet eläinkuntaan kuuluvista vanhemmistaan erityisesti korkeammantasoisesta mentaalisuutensa takia, vaan siksi että heillä oli persoonallisuuden lahja, ja sen myötä kiistaton yksilöllisyys ja tahdonvapaus. Pian Andonin ja Fontan karkumatkan jälkeen maapallo rekisteröitiin asutuksi planeetaksi, koska sen asukkaissa oli ilmennyt kyky tehdä proaktiivinen päätös itseisarvoisen edistymisen hyväksi. Noin 5000 vuotta ensimmäisen ihmisparin syntymän jälkeen, heidän kantamuotonsa (kädelliset) kuoli sukupuuttoon.<sup>310</sup>

## 5.2. Ihmisruumiin olemus ja elämä

Mortal man is a machine, a living mechanism; his roots are truly in the physical world of energy. Many human reactions are mechanical in nature; much of life is machinelike. But man, a mechanism, is much more than a machine; he is mind endowed and spirit indwelt; and though he can never throughout his material life escape the chemical and electrical mechanics of his existence, he can increasingly learn how to subordinate this physical-life machine to the directive wisdom of experience by the process of consecrating the human mind to the execution of the spiritual urges of the indwelling Thought Adjuster.<sup>311</sup>

Ihmisruumis on Urantia-kirjan mukaan elävä sähkökemiallinen mekanismi, joka on alkuperältään ja luonteeltaan eläimellinen. Ruumis on ihmisen olemassaolon perusta, eikä ihmisyyteen liity mitään sellaista, jonka ilmeneminen ei viime kädessä perustuisi ihmisen aivokapasiteettiin. Ihmisen mielellisyydenkin voisi hieman kärjistäen sanoa saavan alkunsa fyysisen organismin reagoineista ulkoisiin ärsykkeisiin.<sup>312</sup>

<sup>309</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 708

<sup>310</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 708, 711, 710, 707

<sup>311</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1301

<sup>312</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 8, 670, 730

Urantia-kirjan mukaan ihmisen on miltei mahdotonta harmonisoida ruumiinsa eläimellisiä ja henkivarustuksensa hengellisiä ylläkkeitä, vaikka ihminen kykeneekin ponnistuksillaan ja Hengen tuella heikentämään lihallisuuden määräävää asemaa elämässään. Ruumiin tarpeita ei voi kieltää, paeta eikä täysin hallita, mutta ruumis on kaikesta huolimatta myös väline, joka mahdollistaa ihmisen henkisen kehityksen.<sup>313</sup>

Ihmisen kehityksen kannalta ei ole yhdentekevää millaisen ruumiin hän saa synnyinlahjanaan, sillä ruumiin kapasiteetti ja ongelmat vaikuttavat siihen miten hengelliset voimat saattavat toimia ihmisen hyväksi. Koska ihminen ei toisaalta voi vaikuttaa omaan perimäänsä, häntä kehoitetaan ainakin pidättymään omaa ruumistaan tarvelevistä fyysisistä myrkyistä. Seuraava Urantia-kirjan katkelma antaa varsin hyvän kuvan ruumiin osuudesta ihmisen hengellistymisessä.<sup>314</sup>

It is to the mind of perfect poise, housed in a body of clean habits, stabilized neural energies, and balanced chemical function--when the physical, mental, and spiritual powers are in triune harmony of development--that a maximum of light and truth can be imparted with a minimum of temporal danger or risk to the real welfare of such a being.<sup>315</sup>

Ihmisen kuollessa hänen ruumiinsa ei ”nouse ylös Taivaaseen” konkreettisesti tai edes abstraktissa merkityksessä, sillä ainoastaan ihmisen ei-aineelliset osatekijät selviävät kuolemasta. Ihmisen ruumis muuttuu jälleen ”maan tomuksi” elämän sammumisen jälkeen. Vaikka elämä usein mainitaan ikään kuin elimellisenä osana ruumista, se ei kuitenkaan tarkasti ottaen ole mikään ruumiin ominaisuus. Elämä ei ala itsestään, eivätkä ihmiset koskaan kykene tekemään elottomasta aineesta elävää, sillä elämä eroaa Urantia-kirjan mukaan kaikista energian ilmenemismuodoista. Vaikka ihmiset saattavatkin tuottaa uusia elämän muotoja, vain Luoja voi tehdä elottomasta aineesta elävän. Ruumiin kuolemassa sitä aiemmin ylläpitänyt elämä muuttuu persoonattomaksi ja identiteetittömäksi osaksi universumin kosmisia vahvuuksia. Vain ihmisellä on kuolemanjälkeinen elämä, joka perustuu siihen, että ihmisellä on kuolemasta selviytyvä sielu.<sup>316</sup>

<sup>313</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 381, 103, 1303

<sup>314</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1209, 1204

<sup>315</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1209

<sup>316</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 341, 1230, 404, 396, 403, 399, 404

## 6. IHMISEN MIELI

### 6.1. Mistä ihmisen mieli on peräisin?

Urantia-kirjan mukaan mielellisyys ei itsestään kuulu elävän fyysisen ruumiin yhteyteen, vaikka ruumis onkin mekanismina mielellisyydelle vastaanottavainen ja inhimillisesti katsoen sen kiinnepiste. Koska ihmisen tajunta ei ole peräisin ruumiista, täytyy mielellisyydellä olla jokin ihmisestä erillinen lähde, josta mieli kumpuaa täyttämään kunkin yksilön fyysisen mielikapasiteetin ”vaatiman” osa-alueen. Mielen alkuperäksi Urantia-kirja mainitsee Jumalan infiniittisen kosmisen mielen, josta mielellisyys välittyy eteenpäin ja laimentuu lukuisten kohdentumien sekä virtapiirien kautta sellaiseksi, että se soveltuu ihmismielelle. Juuri kosminen mieli jokaisen ihmismielen taustalla selittää muutoin vaikeasti selitettävissä olevat ilmiöt mielisukulaisuudesta, johon saattaa liittyä lukuisia samankaltaisia valintoja elämän taipaleella.<sup>317</sup>

Kosmisen mielen avuihin kuuluu myös inhimillinen todellisuustaju, joka reagoi Totuuteen<sup>318</sup> ainakin sen verran, että se estää kirkasjärkisiä ihmisiä joutumasta tieteen, filosofian tai uskonnon ennakko-oletusten vangeiksi. Kosminen mieli reagoi Totuuteen kolmella erillisellä todellisuuden tasolla, jotka ovat Urantia-kirjan mukaan seuraavat:<sup>319</sup>

1. Causation--the reality domain of the physical senses, the scientific realms of logical uniformity, the differentiation of the factual and the nonfactual, reflective conclusions based on cosmic response. This is the mathematical form of the cosmic discrimination.
2. Duty--the reality domain of morals in the philosophic realm, the arena of reason, the recognition of relative right and wrong. This is the judicial form of the cosmic discrimination.
3. Worship--the spiritual domain of the reality of religious experience, the personal realization of divine fellowship, the recognition of spirit values, the assurance of eternal survival, the ascent from the status of servants of God to the joy and liberty of the sons of God. This is the highest insight of the cosmic mind, the reverential and worshipful form of the cosmic discrimination.<sup>320</sup>

Nämä luetellut kolme kosmisen reagoivuuden rakennusosaa saavat jalansijaa ihmismielessä elämäkokemuksen myötä, ja aivan erityisesti rohkeiden päätösten ja

<sup>317</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 102, 191

<sup>318</sup> Sanaa ”Totuus” käytetään tässä työssä, kun kyseessä ovat tosiolevaiset tai tosiasiat, joista ihmisillä voi kokemuksensa puitteissa olla enemmän tai vähemmän todenperäisiä aavistuksia.

<sup>319</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 191-192

<sup>320</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 192

itsenäisen ajattelun kautta. Näiden tieteellisten, filosofisten ja hengellisten avujen tasapainoista ja koordinoituvaa enenemistä ihmismielen tavoittamassa käsityksessä todellisuudesta pidetään suotavana, sillä tuolloin ne myötävaikuttavat lujan luonteen muodostumiseen. Lueteltuja kosmisia intuitioita ja niiden koordinoitumisen tajuamista lukuun ottamatta kaikki inhimillinen kokemus on Urantia-kirjan mukaan subjektiivista.<sup>321</sup>

Vaikka mielen alkulähde onkin jumalallinen, Urantia-kirja varoittaa pitämästä eläinperäistä ihmisälyä erityisen konkreettisenä paljastuksena Jumalasta. Ihmisruumiin puitteissa esiintyvän mielen kapasiteetti on hyvin rajallinen, ja ihmismieli havainnoi lähinnä aineellisia olevaisia. Siksi inhimillinen epäkypsyys on usein merkittävämpi vaikutin ihmisen ajattelussa kuin kosmisen mielen mahdollistama inhimillisesti täydellinen ajattelu. Seuraava Urantia-kirjan katkelma ei jätä juurikaan epäselvyyksiä edellisen virkkeeseen.<sup>322</sup>

Too often, all too often, you mar your minds by insincerity and sear them with unrighteousness; you subject them to animal fear and distort them by useless anxiety. Therefore, though the source of mind is divine, mind as you know it on your world of ascension can hardly become the object of great admiration, much less of adoration or worship. The contemplation of the immature and inactive human intellect should lead only to reactions of humility.<sup>323</sup>

Hyvin konkreettisesti ajatellen ihmismielen voisi sanoa olevan seitsemän mielenauttajahengen anti, joka liittyy galaksikohtaisen Pyhän Hengen hoivaan. Nämä seitsemän mielenauttajahenkeä toimivat yhdessä Pyhän Hengen ja Totuuden Hengen kanssa jokaisessa ihmismielessä, mutta eläinten mielissä toimivat korkeintaan viisi ensimmäistä mielenauttajahenkeä. Kaikki mielenauttajahenget ovat olemukseltaan samankaltaisia virtapiirejä, ja ne pyrkivät löytämään jalansijaa ihmismielessä omaa toimenkuvaansa vastaavalla tavalla, ja täysin riippumatta muiden auttajahenkien toiminnasta. Urantia-kirja nimeää ja kuvailee mielenauttajahenkiä seuraavasti:<sup>324</sup>

1. The spirit of intuition--quick perception, the primitive physical and inherent reflex instincts, the directional and other self-preservative endowments of all mind creations; the only one of the adjutants to function so largely in the lower orders of animal life and the only one to make extensive functional contact with the nonteachable levels of mechanical mind.

2. The spirit of understanding--the impulse of co-ordination, the spontaneous and apparently automatic association of ideas. This is the gift of the co-ordination of acquired knowledge, the phenomenon of quick reasoning, rapid judgment, and prompt decision.

3. The spirit of courage--the fidelity endowment--in personal beings, the basis of character acquirement and the intellectual root of moral stamina and spiritual bravery. When enlightened by

<sup>321</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 192, 195

<sup>322</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 103, 33, 139

<sup>323</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 103

<sup>324</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 385, 639, 481, 730, 403, 378, 402, 401

facts and inspired by truth, this becomes the secret of the urge of evolutionary ascension by the channels of intelligent and conscientious self-direction.

4. The spirit of knowledge--the curiosity-mother of adventure and discovery, the scientific spirit; the guide and faithful associate of the spirits of courage and counsel; the urge to direct the endowments of courage into useful and progressive paths of growth.

5. The spirit of counsel--the social urge, the endowment of species co-operation; the ability of will creatures to harmonize with their fellows; the origin of the gregarious instinct among the more lowly creatures.

6. The spirit of worship--the religious impulse, the first differential urge separating mind creatures into the two basic classes of mortal existence. The spirit of worship forever distinguishes the animal of its association from the soulless creatures of mind endowment. Worship is the badge of spiritual-ascension candidacy.

7. The spirit of wisdom--the inherent tendency of all moral creatures towards orderly and progressive evolutionary advancement. This is the highest of the adjutants, the spirit co-ordinator and articulator of the work of all the others. This spirit is the secret of that inborn urge of mind creatures which initiates and maintains the practical and effective program of the ascending scale of existence; that gift of living things which accounts for their inexplicable ability to survive and, in survival, to utilize the co-ordination of all their past experience and present opportunities for the acquisition of all of everything that all of the other six mental ministers can mobilize in the mind of the organism concerned. Wisdom is the acme of intellectual performance. Wisdom is the goal of a purely mental and moral existence.<sup>325</sup>

Mielenauttajahenget harjaantuvat toimiessaan planetaarisen elollisuuden hyväksi, ja niiden yhteydenpito fyysisten mielikaavioiden kanssa tulee teknisessä mielessä tehokkaammaksi samassa suhteessa kuin niiden toiminnalle löytyy vastaanottavuutta. Vaikka ihmismieli hyötyy erinäisissä aktiviteeteissaan vaihtelevasti eri mielenauttajahenkien hoivatyöstä, se ei koskaan joudu kokemaan jyrkkärajaista siirtymää auttajahenkien vaihtuessa. Muutokset näiden hoivahenkien toiminnassa ovat nimittäin asteittaisia ja toistensa toiminnan hyvin huomioivia.<sup>326</sup>

Kuudennen ja seitsemännen mielenauttajahengen saadessa yhteyden ihmislapsen mieleen, pääsee tämä pieni ihminen osalliseksi myös Pyhän Hengen laaja-alaisesta ja korkeasti hengellisestä hoivasta, jonka enenevään vastaanottamiseen mielenauttajahenkien koordinoitu toiminta häntä valmistaa. Heti kun Pyhän Hengen hoivasta osallinen mieli osoittaa kyvykkyyttä moraaliseen valintaan, hänelle lahjoitetaan henkilökohtainen Ajatuksensuuntaaja, joka tunnetaan myös jumaluuden kipinä. Kuvatun kaltainen välitön Ajatuksensuuntaajan lahjoittaminen, johon ei liity erillistä ihmispersoonan tahdonilmausta mahdollistuu vain, mikäli Totuuden Henki toimii yhdessä Pyhän Hengen kanssa.<sup>327</sup>

<sup>325</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 402-403

<sup>326</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 403, 739

<sup>327</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 379, 1187, 1459



Totuuden Henki on toiminut maapallolla Jeesuksen kuoleman jälkeisestä Helluntaista lähtien, joka ajoittuu Urantia-kirjan mukaan vuoteen 30 jKr. Totuuden Henki lisää ihmismielen reagoivuutta Totuuteen, ja sen kerrotaan vaikuttavan suunnattomasti myös ihmisen kykyyn käsittää uskontotuuksia. Totuuden Henki ei kuitenkaan toimi ihmisissä täysin riippumatta heidän yhteistyöhalukkuudestaan, vaikka se on jokseenkin riippumaton ihmisten asenteista. Totuuden Hengen anteja ovat erityisesti elävän ja avartuvan Totuuden lisääntyminen ihmisen kokemuksessa, johon liittyy myös tietoisuus sekä varmuus hengellisistä merkityksistä. Totuuden Henki ei kuitenkaan toimi ihmisissä erityisten konkreettisessa merkityksessä, sillä Urantia-kirjan kieltää sen olevan Totuuden kirjain, laki, muotokieli tai ilmiasu.<sup>328</sup>

## 6.2. Minkälainen ihmismieli on olemukseltaan?

Mind. The thinking, perceiving, and feeling mechanism of the human organism. The total conscious and unconscious experience. The intelligence associated with the emotional life reaching upward through worship and wisdom to the spirit level.<sup>329</sup>

Ihmismieltä kuvaillaan Urantia-kirjassa mekanismina, jonka tarkoitus on toimia solmukohtana fyysisen ja hengellisen puolen välissä. Mielen toiminta alkaa ihmisessä minuuden reagoitina ympäristöärsykkeisiin, joista mieli lähtee konstruoimaan merkityksiä. Myöhemmin ihmismieli alkaa reagoida myös mielen sisältä tuleviin ärsykkeisiin, mikä on edellytyksenä ihmismielen ja ihmisessä toimivien hengellisten avujen yhteistyölle.<sup>330</sup>

Kaikki ihmismielen välityksellä saatava inhimillinen tietämys kertyy protoplasmassa säilyvään muistiin samalla tavalla kuin älykkäimmillä eläimilläkin. Teknisesti katsoen ihmismieli eroaa eläimen mielestä vain siksi, että se kykenee tuottamaan uusia ideoita yhdistelemällä ja järjestelemällä jo olemassa olevaa muistiaineistoa. Mielen toiminta on täysin riippuvaista fyysisestä aivokapasiteetista: Mieli on kuin kynttilän liekki, joka tarvitsee ruumiillisen sydämen olemassaololleen..<sup>331</sup>

<sup>328</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 2063, 2020, 647, 1129, 379, 1949

<sup>329</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 8

<sup>330</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1110, 84, 1227, 730, 8, 1111

<sup>331</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1111, 670

Mielen jumalallisen alkulähteen ansiosta ihmisen tietoisuuden ja mielikuvituksen kerrotaan olevan jokseenkin ajasta riippumattomia, vaikka ihmismieli onkin hyvin avaruussidonnainen. Mielen alkuperästä johtuen ihmismieli kykenee synnynnäisesti konstruoimaan ajattelulle välttämättömän ja ainakin sisäisesti mielekkään universumiitekeyksen, vaikka minuuden käsitys todellisuudesta olisi hyvin rajallinen.<sup>332</sup>

Ihminen oppii mielensä avulla manipuloimaan muodonmuutokselle altista energiaa, mutta ihmismieli ei voi hallita energiaa sanan varsinaisessa merkityksessä. Tieteellisten tosiasioiden selvittäminen on se keino, jonka avulla ihminen saattaa muokata ympäristöään älyperäisesti, mutta myötäsyttyisesti ihminen hallitsee mielensä avulla vain omaa ruumistaan. Fyysisen energian älyllinen muokkaaminen avaa tietä myös merkitysten ja arvojen laajenevalle tiedostamiselle, ja nämä kaikki yhdessä auttavat ihmisiä ilmaisemaan subjektiivisia kokemuksia objektiivisemmin.<sup>333</sup>

Mieli on luonteeltaan toiminnallista ykseyttä siitäkin huolimatta, että ihminen itse saattaisi haitata mielensä yhtenäisyyttä epäviisailla toimillaan. Mieleen liittyy myös potentiaali persoonallisuuden saavuttamiseen ja tiedostamiseen, mikä käsitellään tarkemmin seuraavassa kappaleessa. Persoonallisuuden käsitettä ei pidä sekoittaa minuuden ja identiteetin käsitteisiin, jotka mieleen liittyvinä ilmiöinä kuvaavat ennemminkin yksilön suhdetta itseensä ja ympäristöönsä. Persoonallisuus on Urantia-kirjan mukaan ainutlaatuinen lahja, joka on vapaan tahdon perusta ja tae sille, että normaali ihmismieli reagoi sekä aineeseen että henkeen. Persoonallinen ihmismieli saa mielen toimintaa ajatellen täysin uusia ulottuvuuksia, mutta mielen toiminta sinänsä on täysin riippumaton persoonallisuuden lahjasta..<sup>334</sup>

Ihmisen kokemukset sekä ulkoisesta maailmasta että hengellisestä johdatuksesta perustuvat hänen mielensä tietoisuuteen, mekanismiin ja tekniikkaan. Koko ihmispersoonan kokemusmaailma on suhteessa mielen toimintaan, ja näiden kokemusten tajuinen käsittelykin perustuu mielen toimintaan. Ihminen yhdistää, suhteuttaa ja ehdollistaa

---

<sup>332</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 135, 1260

<sup>333</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1222

<sup>334</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1217, 71, 1276, 1227, 136, 104, 9, 325

kokemusmaailmansa kokonaiskertymän juuri mielensä avulla, ja siksi hänen kokemusymmärryksensä sekä aineen että hengen todellisuudesta on välttämättä värittänyt.<sup>335</sup>

Ihmismieli etsii luontaisesti Jumalaa, mutta se ei ole luonnostaan Jumalaa tunteva. Ihmisen suhde hengelliseen todellisuuteen perustuu niiden henkirealiteettien toimintaan, jotka ovat kosketuksissa ihmismielen kanssa. Mielen avulla hengellisestä todellisuudesta tulee ihmisille kokemuksellisesti reaalista, ja ihmismieli muuntaa henkeen perustuvia arvo- ja laatutuntemuksia myös älyperäisiksi merkityksiksi. Hengellisten olevaisten hoiva ja yhteydenpito eivät kuitenkaan onnistu ongelmitta, sillä ihmismieli on suurelta osin fyysisen puolen hallitsema, sekä ajattelultaan kuriton ja velto.<sup>336</sup>

Ihmiset elävät, kokevat ja tekevät päätöksiä mielensä kautta, ja tässä prosessissa ovat mukana myös ne henkiset avut, joihin ihmismieli on kosketuksissa. Mikäli ihminen on suopea erityisesti Ajatuksensuuntaajansa (jumaluuden kipinän) tehtävää kohtaan, pääsee tämä usein huomaamattomalla tavalla todellistamaan ihmisen kokemus-ymmärrystä kestävillä arvoilla. Ihmismielen hengellistyminen on nimenomaan se tie mikä johtaa Jumalan luokse, sillä aineen ja mielen (aivan yhtä reaalilla) todellisuuksilla ei ole samanlaista arvoa ihmisenelämän primaarisen eli jumalallistumiseen tähtäävän tehtävän kannalta.<sup>337</sup>

Ihmismielen kehittyminen on riippuvaista aineellisen maailman suotuisista olosuhteista, kuten hengellinen edistyminenkin on riippuvaista ihmismielen avartumisesta. Hengellinen kehitys perustuu kuitenkin ensisijaisesti ihmisen omaan tahtoon, eikä kulttuuriympäristön tai koulutuksen mahdollisesti suotuisiin vaikutteisiin. Monesti hengelliseen kasvuun liittyy ongelmia, kuten psyykkisiä ristiriitoja ja hengellistä epätasapainoisuutta, sillä ihmisen eläimellinen mieli joutuu tekemään inhimillisesti vaikeita ratkaisuja oman mielihyvänsä ja hengellisten avujen kasvatuksellisten vaikutteiden suhteen.<sup>338</sup>

Ihmismielen tietoinen tajunta koskettaa sekä alla olevaa fyysisen ruumiin mekanismeilla että yllä olevaa henkisen energian järjestelmää. Ihminen ei kuitenkaan varsinaisesti tiedosta näiden poolien läsnäoloa tai vaikutusta hänen tajuntaansa. Mikäli ruumiin ja mielen välinen rajapinta halutaan nimetä alitajunnaksi, pitäisi siinä tapauksessa nimetä myös

<sup>335</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1136

<sup>336</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 482, 403, 140, 1219, 102, 1213

<sup>337</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1216, 565, 1217, 140-141

<sup>338</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 739, 1097

mielen ja hengen välinen rajapinta ylitajunnaksi. Lähes tiedostamaton uskonnollinen kasvu on Urantia-kirjan mukaan ylitajunnan toiminnan tulosta, eikä alitajunnan aikaansaannosta. Niin kutsutut mystiset kokemukset ovat siitä huolimatta useimmiten täysin psyykkisiä ilmiöitä, eivätkä ylitajuisia kommunikointiyrityksiä.<sup>339</sup>

### 6.3. Ihmismielen maanpäällinen tehtävä

Ihmismielen tietoisessa ajattelussa tapahtuvaan proaktiiviseen tahtotoimintaan perustuen ihminen lopulta joko reaalistaa tai kadottaa itsensä. Ihmisen mieli on verrattain suvereeni omissa toimissaan, sillä kaikki ihmismieleen vaikuttavat hengelliset influenssit kunnioittavat laajalti ihmisyksilön tahdonvapautta. Ihminen voi oman tahtotoimintansa turmeltuneisuudella vääristellä mieltänsä, mutta Jumalan kunnioituksella ja tuntemuksella hän voi sen myös parantaa ja ylevöittää.<sup>340</sup>

Mind is your ship, the Adjuster is your pilot, the human will is captain. The master of the mortal vessel should have the wisdom to trust the divine pilot to guide the ascending soul into the morontia harbors of eternal survival. Only by selfishness, slothfulness, and sinfulness can the will of man reject the guidance of such a loving pilot and eventually wreck the mortal career upon the evil shoals of rejected mercy and upon the rocks of embraced sin. With your consent, this faithful pilot will safely carry you across the barriers of time and the handicaps of space to the very source of the divine mind and on beyond, even to the Paradise Father of Adjusters.<sup>341</sup>

Ihmismieli pystyy pelkän älyllisyytensä ansiosta löytämään ratkaisuja satunnaisiin ongelmiin, mutta moraalinen ihmismieli arvio myös päämäärien ja keinojen merkitystä ongelmanratkaisuprosessissa. Silloin kun ihminen ei vaivaudu asettamaan elämälleen päämääriä, hänen toimintansa alkaa muistuttaa älykkään eläimen reagointia ulkoisiin ja sisäisiin ärsykkeisiin. Moraalitaju ei ole kohennettavissa ulkoisen ehdollistamisen kautta, sillä moraalitaju on tahtotoimintaan perustuva ilmiö, johon vaikuttavat eniten lojaalisuussuhteet.<sup>342</sup>

Ihmisen moraalitaju perustuu hänelle annettuun persoonallisuuden lahjaan, joka mahdollistaa henkilökohtaisen valinnan koetun hyvän ja pahan välillä. Hyve toteutuu

<sup>339</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1216, 1099, 1095, 1207

<sup>340</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1216, 1220, 71, 1217

<sup>341</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1217

<sup>342</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 193, 1094

ihmisen elämässä silloin, kun ihminen valitsee hyvänä pitämänsä reagoitavan systemaattisesti useassa eri tilanteessa. Ihmisen hyveenharjoituksella voi kuitenkin olla pahoja seurauksia, mikäli ihminen on tietämätön tai häneltä puuttuu suhteellisuudentajua. Siksi moraalisuuteen liittyvät olennaisina tekijöinä sekä henkilökohtainen että sosiaalinen merkitysviitekehys, joiden suhteita arvioimalla ihmisen tulisi hyveenharjoituksessaan pyrkiä kohti universaalista hyvää.<sup>343</sup>

Universaalinen hyveenharjoitus on taitolaji, johon liittyy sekä oman itsensä että toisten ihmisten huomioiminen. Vasta kypsä ja tasapainoinen ihmispersoona voi onnistua subjektiivisen ja sosiaalisen huomioimisen yhteensovittamisessa niin, ettei siitä aiheudu hänelle suuria syyllisyydentuntoja. Myös onnellisuus on saavutettavissa samantyyppisellä elämän dynaamisen tasapainoyhtälön ratkaisemisella.<sup>344</sup>

Human happiness is achieved only when the ego desire of the self and the altruistic urge of the higher self (divine spirit) are co-ordinated and reconciled by the unified will of the integrating and supervising personality. The mind of evolutionary man is ever confronted with the intricate problem of refereeing the contest between the natural expansion of emotional impulses and the moral growth of unselfish urges predicated on spiritual insight--genuine religious reflection.<sup>345</sup>

Ihmisen kypsyys tai eheys luokitellaan Urantia-kirjassa seitsemän kehitysasteen mukaan, jotka persoonallinen minuus valloittaa yksi kerrallaan. Nämä seitsemän psyykkistä kehää eivät kuvasta pelkästään älyllistä statusta tai hengellistä pääomaa, vaan ne kertovat ennemminkin sekä älyllisen että hengellisen koordinoitumisesta persoonallisuuden kanssa. Kehien saavuttaminen siis perustuu siihen harmonian laatuun, jonka aineellinen, älyllinen ja hengellinen yhdessä saavat aikaan ihmispersoonaassa. Kuvatun harmonian kannalta olisi toivottavaa, että ihmisen älyllinen ja hengellinen puoli kasvaisivat jokseenkin samaa tahtia.<sup>346</sup>

Ihmisen katsantokannasta merkittävin tapa siirtyä kehältä toiselle on päätöksenteko, jossa painavat sekä yksittäiset suuret päätökset että monilukuiset ja toistuvat arkiset päätökset. Jokainen ihminen aloittaa persoonallisen elämänsä seitsemänneltä kehältä, ja saavuttaa kuolevaisen olennon suurimman mahdollisen kypsyyden asteen ensimmäisellä kehällä. On turvallista olettaa, että kovin vähälukuinen joukko saavuttaa ensimmäisen kehän maanpäällisen elämänsä aikana. Psyykkisten kehien saavuttaminen tapahtuu niin

<sup>343</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 193

<sup>344</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1134

<sup>345</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1134

<sup>346</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1209

yksilöllisellä tavalla jokaisen ihmisen elämässä, että Urantia-kirja tyytyy vain luonnehtimaan muutamaa kehää, joihin liittyy huomionarvoisia merkityksiä.<sup>347</sup>

Ihminen saavuttaa seitsemännen kehän, kun hän kykenee tekemään henkilökohtaisen päätöksen ja kantamaan moraalista vastuuta. Seitsemännen kehän saavuttaminen tarkoittaa käytännössä sitä, että ihmisen hengellisen yksilöllisyyden kapasiteetti on saavutettu, ja että hän pääsee osaksi mielenauttajahenkien, Pyhän Hengen, Totuuden Hengen ja Ajatuksensuuntaajan (jumaluuden kipinän) hoivatyöstä. Kolmannelle kehälle päästyään verrattain kypsä ihmispersoonaa saa henkilökohtaisen suojelusenkelin, joka tulee hänen aiemman ryhmäkohtaisen suojelusenkelinsä tilalle. Henkilökohtaisen suojelusenkelin saaminen näyttää entisestään tehostavan Ajatuksensuuntaajan ihmisen hengellistämiseksi tekemää työtä.<sup>348</sup>

Ensimmäisen kehän saavutettuaan ihminen on päässyt niin lähelle olemuksensa hengellistymistä kuin se on mahdollista aineellisen ruumiin ylläpitämisen avulla. Ajatuksensuuntaaja on onnistunut pyhittämään ihmismielen emootiot ja ymmärryksen, ja se saattaa ajoittain saada suoran yhteydenkin ihmissubjektinsa mieleen. Ensimmäisen kehän saavuttanut yksilö on todellinen ihminen sanan konkreettisessa merkityksessä, mutta seitsemäskehäläinen voisi siitä huolimatta olla yhtä aidosti Jumalaa tunteva kuin hänkin. Kehien saavuttaminen ei suoranaisesti liity jumalatietoisuuteen saavuttamiseen, sillä ihmisen jumalasuhte on kokemuksellistettavissa henkilökohtaisen uskon kautta.<sup>349</sup>

Hengellisessä merkitysviitekehäyksessä usko muuttaa potentiaalit aktuaaleiksi, mutta hengellisten merkitysten konkretisointi käytännön sovellutuksiksi vaatii ymmärrystä, kokemusta ja suhteellisuudentajua. Usko ja hengellinen kehitys toimivat parhaiten yhdessä, sillä usko toimii kannustimena kasvulle, ja kasvun hedelmät puolestaan kirkastavat uskoa. Ihmismieli muuttuu vähitellen hengellisemmäksi, kun se antautuu hengen opetettavaksi ja ohjaamaksi. Kuolemanjälkeinen elämä ei kuitenkaan riipu ihmisen hengellistymisen asteesta, vaan ajallisista esteistä täysin riippumattomasta ihmistahdosta, joka aktivoituu löytääkseen Jumalan.<sup>350</sup>

And it is not so much what mind comprehends as what mind desires to comprehend that insures survival; it is not so much what mind is like as what mind is striving to be like that constitutes spirit

<sup>347</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1209, 1210, 1212

<sup>348</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1210, 1242

<sup>349</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1210, 1211

<sup>350</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1211, 26, 740

identification. It is not so much that man is conscious of God as that man yearns for God that results in universe ascension. What you are today is not so important as what you are becoming day by day and in eternity.<sup>351</sup>

Ihmismieli lakkaa toimimasta viimeistään fyysisen ruumiin kuolemassa. Mieli sammuu kuin kynttilän liekki, kun se menettää kosketuspintansa aivokaavioihin, ja ihminen vaipuu tiedottomuuteen. Ihmismieli voi kuitenkin kuolla fyysisestä ruumiista riippumattakin esimerkiksi aivovaurion tai älyn peruuttamattomien harhautumien takia. Mikäli ihmismieli menettää lopullisesti kykynsä ilmentää tahdollisuutta, merkitsee se myös ihmisen hengellisen elämän päättymistä. Tällaisen ”ihmiseläimen” sielun eloonjääminen perustuu vain hänen tahdolliseen elämäänsä, ja Ajatuksensuuntaaja poistuu hänestä odottelemaan fyysisen ruumiin ja mielen lopullista kuolemaa.<sup>352</sup>

## 7. PERSONALLISUUS

### 7.1. Mitä persoonallisuudella tarkoitetaan?

Personality is one of the unsolved mysteries of the universes. We are able to form adequate concepts of the factors entering into the make-up of various orders and levels of personality, but we do not fully comprehend the real nature of the personality itself. We clearly perceive the numerous factors which, when put together, constitute the vehicle for human personality, but we do not fully comprehend the nature and significance of such a finite personality.<sup>353</sup>

Persoonallisuuden todellinen olemus jää Urantia-kirjassa arvoitukseksi, vaikka persoonallisuudesta esitetäänkin runsaasti luonnehdintoja monessa eri yhteydessä. Urantia-kirjan kirjoittajat kertovat kuitenkin olevansa täysin selvillä niistä edellytyksistä, joiden pitää täytyä ennen kuin persoonallisuus voidaan lahjoittaa ihmiselle. Jokaisen persoonallisuuden vastaanottajan on oltava sekä elävä että mielellinen yksilö. Persoonallisuus itsessään ei kuitenkaan ole sen enempää mielellinen, ruumiillinen, hengellinen kuin sielullinenkaan, eikä sillä edes ole identiteettiä. Persoonallisuutta ei myöskään voi saavuttaa vähitellen, sillä persoonaton olento ei voi itsestään muuttua

<sup>351</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1216

<sup>352</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1234, 1230, 565

<sup>353</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 70

persoonalliseksi. Ihminen on tarkoitettu persoonalliseksi olennoiksi, ja siksi hänet poikkeuksetta varustetaan persoonallisuuden lahjalla heti, kun se on mahdollista.<sup>354</sup>

Persoonallisuus on ainoa ihmiseen liittyvä muuttumaton olevainen, joka lisäksi integroi kaikki yksilöllisyyden osatekijät. Persoonallisuus kuitenkin nousee muiden osatekijöiden yläpuolelle siinä merkityksessä, että se myös yhdistää ja koordinoi kaikkien osatekijöiden toiminnan. Tällaista suhdetta voisi yrittää havainnollistaa pyramidilla, jonka yläkärjessä on persoonallisuus, ja pohjan neljässä kulmassa muut ihmiskäsityksen osatekijät: ruumis, mieli, Ajatuksensuuntaaja ja sielu.<sup>355</sup>

Persoonallisuus on täysin ainutlaatuinen todellisuusarvo ja ominaisuus, joka ei voi olla samanlainen kahdella satunnaisella ihmisellä yhtenäkin ajan hetkenä, eikä edes ikuisessa menneisyydessä tai tulevaisuudessa. Juuri persoonallisuuden ilmeneminen takaa sen, ettei ihmisyyttä voi täysin dekonstruoida missään merkityksessä. Luonteeltaan alkuperäistä ja ainutkertaista persoonallisuutta ei kuitenkaan voi täysin tavoittaa ihmistä tarkkailemalla, sillä persoonallisuus ilmenee fyysisten, mielellisten ja hengellisten energioiden muodostamien puitteiden ehdoilla. Persoonallisuuden hahmo vaikuttaa silti epäsuorasti myös yksilön inhimillisen olemuksen luonteeseen.<sup>356</sup>

Persoonalliset yksilöt ovat olemukseltaan edistyviä eikä heidän kehitysurallaan tiedetä olevan minkäänlaisia rajoituksia tulevaa ikuisuutta ajatellen. Ajan ja avaruuden ehdollistama ihminen joutuu kuitenkin ponnistelemaan kapasiteetin kasvun hyväksi, ennen kuin uudet potentiaalit avautuvat hänen edessään. Persoonallisuuden lahjan ansiosta hengelliset vaikuttimet pyrkivät mielen yhteistyön kautta vapauttamaan ihmistä hitaasti mutta varmasti aineellisen olemuspuolen dominanssista. Ihmispersoona voi kuitenkin koska tahansa hylätä minuuteensa kohdistuvan kasvun velvoitteen, mikä lopullisena ja täyttä ymmärrystä edustavana päätöksenä johtaa hänen identiteettinsä kuolemaan.<sup>357</sup>

Persoonalliselle ihmiselle ei ole tunnusomaista ainoastaan itsensä kehittäminen, vaan myös suhteellinen itsemääräämisoikeus siitä millä alueilla hän tahtoo itseään kehittää. Ihminen ei ole edellä käyvän kausaation orja, sillä hänen persoonallisuuteensa liittyy sellaista spontaanisuutta, mikä johtaa häntä yhä vain enenevään omaa itsensä ja ympäristönsä

<sup>354</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 194, 70, 8, 1225, 9

<sup>355</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 9, 1227

<sup>356</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 70, 1225, 194, 483

<sup>357</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 8, 1275, 1232



hallintaan. Ihmispersoonana on jossain määrin ja omaehtoisella tavalla luova, vaikka hänen luovuutensa toimiikin varmuudella vain hänen sisäisessä elämässään. Persoonallisena olentona ihminen on myös ainutlaatuisella tavalla aikatietoinen, ja hän kykenee tunnistamaan toisen persoonan täysin riippumatta siitä kontekstista, jossa hän kerran oppi tämän syvällisesti tuntemaan. Vain persoonat voivat rakastaa toisiaan, sillä persoonattomien olentojen välillä voi olla pelkkiä vuorovaikutussuhteita.<sup>358</sup>

## 7.2. Mistä persoonallisuus<sup>359</sup> on lähtöisin?

Kaikki persoonallisuus on lähtöisin Jumalasta, eikä koko maailmankaikkeudessa olisi ainoatakaan persoonallista olentoa, ellei Kaikkivaltias itse olisi persoonallinen. Persoonallisuuden lahjoittaminen kuuluu ainoastaan Jumalan toimikenttään, eikä yksikään ihminen tule persoonalliseksi ilman Jumalan henkilökohtaista tahdonaktia. Jumala lahjoittaa persoonallisuutta ja panee persoonallisuuden toimimaan vapaasta tahdostaan, mutta Urantia-kirjan kirjoittajat eivät osaa sanoa miksi tai miten Jumala tämän tekee. Lopulta vain Jumala tietää tämän potentiaalisesti ikuisen lahjan alkuperän, olemuksen ja määränpään salaisuuden.<sup>360</sup>

Jokainen persoonallinen olento on yhteydessä Jumalan persoonallisuuteen, joka myös toimii kaikkien persoonallisuuksien keskiönä. Jumala liittää persoonalliset olennot yhteyteensä persoonallisuusvirtapiirillään, joka tavoittaa kaikki persoonallisuuden omaavat yksilöt. Tämän virtapiirin kautta Jumala on henkilökohtaisesti tietoinen jokaisesta ”lapsestaan”, ja esimerkiksi Jumalalle osoitettu palvonta välittyy Hänelle juuri persoonallisuusvirtapiirin avulla. Ihminen ei kuitenkaan voi olla suorassa yhteydessä Jumalaan persoonallisuusvirtapiirin kautta, mutta hänen Ajatuksensuuntaajansa (jumaluuden kipinä) korvaa tämän puutteen lähes täydellisesti.<sup>361</sup>

<sup>358</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1301, 1229, 71, 70, 1220, 30, 141, 1226, 31

<sup>359</sup> Tämä kappale käsittelee ainoastaan Ensimmäisen Lähteen ja Keskuksen lahjoittamaa persoonallisuutta. Kolmannen Lähteen ja Keskuksen persoonallisuus (The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 106) on jätetty käsittelemättä selkeyden vuoksi, mutta myös siksi ettei se koske ihmistä.

<sup>360</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 28, 70, 640, 106, 194, 8, 1226

<sup>361</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 5, 71, 9, 25, 31, 66

Ihmisen persoonallisuus on ylhäinen syntymämerkki, joka kertoo sukulaisuudesta Jumalan kanssa, vaikka se edustaakin persoonallisuuden alinta luokkaa. Ihmisen persoonallisuutta kuvaillaan Jumalan persoonallisuuden ajallis-avaruudelliseksi varjokuvaksi, joka mahdollistaa ihmisen ja Jumalan välisen toveruussuhteen, mutta ei riitä antamaan selkeätä kuvaa Jumalan transsendentista persoonallisuudesta. Jumala on kuitenkin sekä ylhäisten että alhaisten persoonallisuuksien ylläpitäjä ja määränpää, ja jokainen persoonallinen olento on Jumalalle ainutlaatuinen ja rakas.<sup>362</sup>

The love of the Father absolutely individualizes each personality as a unique child of the Universal Father, a child without duplicate in infinity, a will creature irreplaceable in all eternity. The Father's love glorifies each child of God, illuminating each member of the celestial family, sharply silhouetting the unique nature of each personal being against the impersonal levels that lie outside the fraternal circuit of the Father of all. The love of God strikingly portrays the transcendent value of each will creature, unmistakably reveals the high value which the Universal Father has placed upon each and every one of his children from the highest creator personality of Paradise status to the lowest personality of will dignity among the savage tribes of men in the dawn of the human species on some evolutionary world of time and space.<sup>363</sup>

Persoonallisuusvirtapiirinsä kautta Jumala kokee jokseenkin kaiken sen minkä hänen persoonalliset ”lapsetkin” kokevat. Jumala riemuitsee ihmisessä ja ihmisen kanssa onnistumisen hetkinä, ja Hän osoittaa isällistä myötätuntoa silloin, kun ihminen joutuu kohtaamaan tappion silmästä silmään. Jumala luultavasti jopa kärsii yhdessä ”lastensa” kanssa, vaikka Urantia-kirjan kirjoittajat eivät tiedäkään mitään tämän kärsimyksen luonteesta.<sup>364</sup>

Ihmiset oikeastaan vertauskuvallisesti elävät Jumalassa, vaikka eivät saatakaan päästä Jumalan yhteyteen niin kuin vesipisara yhtyy valtamereen. Kahden persoonan välillä on aina vuorovaikutussuhde, jonka toimiminen perustuu siihen, että molemmat osapuolet haluavat olla yhteydessä toisiinsa. Koska Jumala rakastaa ihmistä ja tekee kaikkensa hänen hyväkseen, on ihmisestä kiinni tahtooko hänkin tehdä oman osuutensa. Tahtooko hän ottaa vastaan Isän rakkauden ja pitää siitä kiinni? Tahtooko hän antaa Taivaalliselle Isälleen suurimman mahdollisen lahjan, eli vapaatahtoisen päätöksensä täyttää Isän tahto?<sup>365</sup>

Mitä paremmin ihminen ymmärtää itseään ja kunnioittaa kanssaihmistensä persoonallisuutta, sitä enemmän hän haluaa oppia tuntemaan Jumalan persoonallisuutta. Vastaavasti Jumalan isyyden tiedostaminen saattaa edistää ihmisen käsitystä veljeydestään

<sup>362</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 640, 71, 30, 31, 29, 70, 138

<sup>363</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 138

<sup>364</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 29, 53

<sup>365</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 29, 31, 1225

toisten ihmisten kanssa. Käsitys persoonallisesta Jumalasta helpottaa ihmisten välisiä toveruussuhteita, ja antaa luottavaiselle elämänasenteelle paremman mahdollisuuden selvittää elämän vaikeuksista. Vain persoonallista Jumalaa voi Urantia-kirjan mukaan todella pitää hyvänä Jumalana.<sup>366</sup>

Kaikki todellinen rakkaus on peräisin Jumalalta, vaikka ihminen voikin toimia tämän rakkauden välittäjänä. Jumalallinen rakkaus on dynaamista, elävää ja todellista, ja sen luonne kirkastuu ihmiselle sitä mukaa, kun hän oppii rakastamaan lähimmäistään. Jumalan rakkaus ihmistä kohtaan on ehdotonta, ellei ihminen koko sielustaan halua torjua tätä rakkautta. Muutoin Jumalan rakkaus pelastaa synnintekijän, ja Jumalan laki hävittää synnin. Jumalan asennoituu jokaista ihmistä kohtaan isällisellä kiintymyksellä, eikä hänen suojeuttaan ansaita minkään välittäjän kautta. Jumala on sekä armollinen että oikeudenmukainen, mutta Jumala on myös paljon enemmän: Jumala on rakkaus.<sup>367</sup>

### **7.3. Miten persoonallisuus ilmenee käytännössä?**

Vaikka fyysiset ja hengelliset olevaiset noudattavatkin tunnettuja lainalaisuuksia, mielen ilmiöt ja persoonien tahtotoiminta ei ole täysin ennakoitavissa. Ihmisen persoonallisuus ilmenee erityisesti hänen mielensä kautta, ja tällaisen persoonallisen mielen tekemät vapaatahtoiset päätökset eivät ole ennustettavissa ainakaan ajan ja avaruuden viitekehyksestä tarkkailtuna. Persoonallinen ihminen ei ainoastaan mukaudu ympäristönsä muutoksiin, vaan hän voi myös olla aiheuttamassa tällaisia muutoksia.<sup>368</sup>

Välittömästi persoonallisuuden lahjan saatuaan ihminen alkaa reagoida kosmisen mielen perusrealiteetteihin, jotka ovat kausaation looginen tajuaminen, moraalisuuden järkipohjainen tiedostaminen ja solidaarisuuden uskon kautta tapahtuva käsittäminen. Jokainen persoonallinen ihminen on myös teknisesti katsoen valmis ottamaan vastaan Ajatuksensuuntaajan (jumaluuden kipinän), joka saapuneen piakkoin persoonallisuuden lahjoittamisen jälkeen kirkastamaan ihmispersoonan taivalta.<sup>369</sup>

<sup>366</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 30, 196, 31

<sup>367</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1289, 41

<sup>368</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 155, 136, 135, 738

<sup>369</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 195

Persoonallisuus on edellytyksenä sille, että yksilöllä voi olla henkilökohtaisia kokemuksia hengellisestä todellisuudesta. Persoonallisen mielen reagointi hengellisiin vaikuttimiin mahdollistaa myös ihmisen hengellisen kasvun, mikä toteutuessaan eheyttää myös persoonallisuuden ilmentymää. Tätä tapahtumaa voisi kuvailla eläimellisen häilyvyyden hiekkadyynin alle hautautuneen persoonallisuuden patsaan vähittäisenä esiintulona, kun hengellisen kasvun tuulet sitä hiljalleen paljastavat. Vaikka lahjaksi saatu persoonallisuus onkin luokiteltavissa tiettyihin persoonallisuustyyppisiin, on jokainen persoonallisuus silti yhtä ainutlaatuinen kuin satunnainen lumihietale, joka ainoastaan noudattaa 6-kulmaista muotoa. Persoonallisuuden erilaisuudesta johtuen täysin samanlaisetkaan hengelliset influenssit eivät koskaan muotoudu ihmisissä samoiksi kokemuksiksi.<sup>370</sup>

Ihmisen yhteydessä toimivat hengelliset avut mukautuvat myös siihen vapaasta tahdosta johtuvaan yksilölliseen tyyliin, jolla ihminen tekee ratkaisuja, valintoja ja päätöksiä. Persoonallisen olennon vapaata tahtoa vaalitaan tunnontarkasti, jotta sen suhteellinen omaehtoisuus tulisi kiistattomasti julki. Siksi hengellisten avujen työskentely ihmisen hyväksi noudattelee inhimillistä tahtotoimintaa, joka on tyypillisesti vuoroin piittaamaton ja vuoroin vastaanottavainen hengelliselle ohjaukselle. Ihmisen on saatava nauttia siitä, että hän oman tahtonsa ja elämäkokemuksensa kautta vähitellen kasvaa rakkaudessa, viisaudessa ja kuuliaisuudessa, vaikka tässä prosessissa onkin mukana huomattava määrä jumalallista armotoimintaa. Persoonalliset olennot haluavat aina saavuttaa jotakin uutta, ja maailmankaikkeuden järjestys takaa sen, että heillä on aina mahdollisuus luovaan ja haasteelliseen työntekoon.<sup>371</sup>

Kaikilla ihmisen ei-hengellisillä saavutuksilla on vain välinearvo, mutta toisiin persooniin tutustuminen on jo päämäärä sinänsä. Persoonallinen olento reagoi aina kaltaisensa läsnäoloon, vaikka ystävyysuhteeseen edellytyksenä onkin jonkinlainen moraalinen samankaltaisuus ja hengellinen sopusointu. Esimerkiksi rakastavan persoonan olisi lähes mahdotonta kertoa itsestään sellaiselle persoonalle, joka on rakkaudeton. Ihmispersoonan kokonaisuus tulee parhaiten esille juuri uskonnon kautta, vaikka ylikehittyneet uskonnolliset instituutiot saattavatkin heikentää persoonallisen aloitteellisuuden osuutta uskonelämässä.<sup>372</sup>

<sup>370</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 141, 738, 1229, 1220, 1129

<sup>371</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 150, 361, 43, 422, 316

<sup>372</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1228, 1226, 30, 1119, 772

Ihminen haluaa luontaisesti kuulua johonkin sosiaaliseen ryhmään, jonka puitteissa hän voi kasvaa ja vaikuttaa. Persoonallinen olento ei elä vain itsellensä, ja hänen suorituskykynsäkin heikkenee, jos hän joutuu eristyksiin. Persoonalliset yksilöt erottavat erilaisia käyttäytymisen muotoja, ja arvioivat näitä laadullisin perustein. He ovat myös tyypillisesti moraalisia siinä määrin missä ovat oppineet ymmärtämään persoonallisten suhteiden syvyydestä kanssaihmistensä parissa.<sup>373</sup>

#### 7.4. Milloin ja miten persoonattomasta ”ihmisestä” tulee persoonallinen ihminen?

...Material-life evolution is first mechanical, then mind activated, and (after the bestowal of personality) it may become spirit directed. Organic evolution on the inhabited worlds is physically limited by the potentials of the original physical-life implantations of the Life Carriers.<sup>374</sup>

Persoonallisten olentojen ilmaantumisen potentiaali on olemassa niissä orgaanisissa peruskaavoissa, jotka Elämänkantajat juurruttavat asutettaville planeetoille. Yksinkertaisista eliöistä alkava elämän evoluutio johtaa väistämättä persoonallisten olentojen ilmaantumiseen, vaikka tämän päämäärän saavuttaminen varmistuuikin sillä, että Elämänkantajat jäävät myös valvomaan orgaanisen kehityskulun tarkoituksenmukaisuutta. Persoonallisuuden eli ihmisyyden puitteet saavutetaan mielikapasiteetin kehittymisen kautta, jota voisi pitää myös orgaanisen evoluution korkealaatuisuuden mittarina.<sup>375</sup>

Ainakin siitä lähtien kun ensimmäiset ihmiskaksoset, Andon ja Fonta, olivat 9-vuotiaita, Elämänkantajat huomasivat, etteivät he kyenneet vaikuttamaan näiden ajatuksiin kuten olivat ilmeisesti tottuneet vaikuttamaan eläinten mielenliikkeisiin. Kaksosten ollessa 10 vuoden ikäisiä, kuudes mielenauttajahenki (Palvonnan henki) sai ensimmäisen kerran maapallon historian aikana yhteyden juuri näiden olentojen mieliin, joita Elämänkantajat rohkenivat jo epäillä ihmismieliksi. Noin vuotta myöhemmin tämä pari päätti paeta eläimen tasolla olevan kantamuotonsa keskuudesta, jolloin seitsemäs mielenauttajahenki (Viisauden henki) toimi ensimmäisen kerran maailmassa, ja näissä kahdessa. Pian tämän

<sup>373</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1227, 1225

<sup>374</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1301

<sup>375</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1123, 733, 688, 71

tapahtuman jälkeen Elämäkantajille ilmoitettiin korkeammilta tahoilta, että ensimmäinen tahdollisen ihmismielen tekemä päätös oli havaittu maapallolla.<sup>376</sup>

Andon ja Fonta tunsivat olevansa jotakin muuta kuin pelkkiä eläimiä, mikä Urantia-kirjan mukaan perustui siihen, että heille oli lahjoitettu persoonallisuus. Tulkintani mukaan Jumala lahjoitti heille persoonallisuuden heti, kun heidän mielikapasiteettinsa oli yltänyt hengenmieltämisen kynnykselle. Persoonallisuuden lahjan saatuaan Andon ja Fonta pääsivät hengellisyyden kynnyksen yli, ja muuttuivat persoonallisuutensa ansiosta jokseenkin itsestään määrääviksi, luoviksi ja olemukseltaan yhtenäisiksi primitiivisiksi ihmisiksi. Nähdäkseni heidän persoonallisuutensa (eli ihmisyytensä) oli edellytyksenä sille, että palvonnan henki saattoi saada heihin yhteyden, vaikka heidän mielensä eivät vielä tuolloin täyttäneet ihmismieleltä edellytettäviä muodollisia kriteerejä.<sup>377</sup>

Andonin ja Fontan ihmisyyksi teki heistä myös ajallisessa merkityksessä itsetajuisia (minätietoisia) yksilöitä, mikä lisäsi heidän kokemukenttäänsä apriorisen tietoymmärryksen avun. Eläimet elävät nykyhetkessä, eivätkä kykene hahmottamaan tulevaisuutta, vaikka saattavatkin tuntea menneisyytensä tapahtumat. Lisäksi eläinten ajattelu on luonteeltaan passiivista ja olosuhteisiin mukautuvaa, eikä se ilmennä sellaista ihmisen ajattelulle ominaista tarkoitushakuisuutta, joka mahdollistaa proaktiivisen kulttuurikehityksen. Urantia-kirjassa kerrotaan ihmisen kokemukseen liittyvästä erityisestä aika- ja avaruustietoisuudesta alla olevassa lainauksessa:<sup>378</sup>

...time is a succession of instants while space is a system of associated points. You do, after all, perceive time by analysis and space by synthesis. You co-ordinate and associate these two dissimilar conceptions by the integrating insight of personality. Of all the animal world only man possesses this time-space perceptibility. To an animal, motion has a meaning, but motion exhibits value only to a creature of personality status.<sup>379</sup>

Maanpäällinen elämä eletään ihmisen ja ympäristön välisenä vuorovaikutussuhteena eikä niinkään ihmismielen sisäisenä tapahtumasarjana. Ihminen tulee kosketuksiin ympäristön kanssa mielensä välityksellä, ja hänen minuutensa muodostuu suuressa määrin niistä merkityssuhteista, jotka syntyvät ympäristöön reagoimisesta. Minuudella tarkoitetaan muutoksille altista sosiaalista minää, jossa ihmisen osatekijät yhdistyvät ajallisessa (lateraalissa) merkityksessä. Ihmisen minuuteen vaikuttaa toisaalta myös

<sup>376</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 708-710

<sup>377</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 711, 1479, 71

<sup>378</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1479, 193, 135

<sup>379</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1297

persoonallisuuden läsnäolo, joka yhdistää ihmisen osatekijät potentiaalisesti ikuisessa ja transsendentissa (vertikaalissa) merkityksessä. Persoonallisuuden ansiosta ihmisen minuus on pikemminkin luova kuin mekaaninen, ja enemmän kuin aistihavaintojen ja aikaisempien kokemusten summa.<sup>380</sup>

Ihmisen minuuden ykseys, ja erityisesti hänen persoonallisuuteensa liittyvä minätietoisuus tekevät hänestä hengellisen yksilön. Kaikki persoonat ovat minätietoisia, mikä tarkoittaa heidän olevan luontaisesti tietoisia sekä omasta persoonallisuudestaan että toisten persoonien olemassaolon tosiasista. Persoonalliset olennot kykenevät myös ymmärtämään, että heidät tunnetaan jokseenkin samalla tavalla kuin he itse tuntevat, mikä tekee persoonalliseen vuorovaikutukseen perustuvista yhteisistä kokemuksista merkittäviä ja antoisia. Hyvin toimivan ihmisryhmän sanotaan vastaavan suorituskvyyltään pikemminkin jäsenmääränsä neliötä kuin sen summaa. Vain persoonallinen olento kykenee minuutensa minätietoiseen arvioimiseen, sillä ei-hengelliset olennot, kuten eläimet, ovat lähinnä oman persoonattoman minuutensa orjia. Yksinpä se, että ihminen voi pyrkiä osoittamaan olevansa pelkkä eläin, todistaa hänen olevan kapasiteetiltaan hengellinen olento.<sup>381</sup>

Minätietoinen ihminen on myös tietoinen suhteellisen vapaasta tahdostaan, mikä ilmenee esimerkiksi hänen moraalisisissa päätöksissään. Vain persoonallinen olento voi ymmärtää hyvyttä tekemällä eron hyvän ja pahan välillä, mikä tapahtuu järjen, viisauden ja uskon avulla. Seuraavat piirteet ovat Urantia-kirjan mukaan osoituksena ihmisen vapaatahtoisesta toiminnasta.<sup>382</sup>

The relative free will which characterizes the self-consciousness of human personality is involved in:

1. Moral decision, highest wisdom.
2. Spiritual choice, truth discernment.
3. Unselfish love, brotherhood service.
4. Purposeful co-operation, group loyalty.
5. Cosmic insight, the grasp of universe meanings.
6. Personality dedication, wholehearted devotion to doing the Father's will.
7. Worship, the sincere pursuit of divine values and the wholehearted love of the divine Value-Giver.<sup>383</sup>

<sup>380</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1225, 1205, 1479

<sup>381</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1228, 70, 196, 195, 1477, 194, 2079

<sup>382</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 194, 647, 1111

<sup>383</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 194

## 7.5. Persoonallisuuden elämä ja olemassaolo

Kuten jo aikaisemmin todettiin, Persoonallisuus on ainutlaatuinen lahja, joka ei koskaan voi olla samanlainen kuin jonkin toisen olennon persoonallisuus. Persoonallisuus on myös korvaamaton sikäli, ettei sen menetys ole täysin paikattavissa millään maailmankaikkeuden ilmiöllä. Ihminen ei kuitenkaan voi hävittää todellisuuden korkeimpia arvoja, vaikka hän voikin estää oman osuutensa näiden arvojen kehittämisessä. Persoonallisuuteen liittyvän aidon henkilökohtaisen tahdonvapauden ansiosta ihminen kykenee lopulta joko hyväksymään tai hylkäämään sen kohtalon, joka hänelle on ennalta määrätty.<sup>384</sup>

Persoonallisuus selviytyy ihmisen identiteetin lopullisesta kuolemasta, sillä se on lähtöisin Jumalasta, ja saavuttaa lopulta Jumaluuden joko ihmisolennon kanssa tai ilman tätä. Jos ihmisidentiteetin olemassaolo lakkautetaan lopullisesti, saavuttaa persoonallisuus välittömästi päämääränsä ja absorboituu Korkeimpaan niin kuin tippa mereen. Kaikki realiteetit jotka kosmisen itsemurhan tehneen ihmisen kokemuksessa ovat säilyttämisen arvoisia, säilyvät identiteettittömänä osana Korkeimman persoonallisuutta.<sup>385</sup>

Ihmisen identiteetin lakkauttaminen on seuraus syntiin samaistumisesta, eli tietoisesta, harkitusta ja jatkuvasta Hengen kasvattavien yllykkeiden torjumisesta. Kun syntiin samaistuminen on totaalista, ihminen muuttuu olemukseltaan täysin epähengelliseksi, mikä merkitsee persoonalliselle olennolle täysin epätodellista tilaa. Mikäli valkeuden ja pimeyden katsotaan lopullisesti jääneen asumaan ”saman katon alle”, yksilöltä riistetään identiteetti Taivaallisessa oikeudenkäynnissä. Tuomion toimeenpanon jälkeen kadotukseen joutunut yksilö on kuin häntä ei olisi koskaan ollut olemassakaan. Kadotustuomio on ikuinen, eikä siitä ole kuolleistaheräämistä, sillä ei ole enää mitään mikä voisi herätä kuolleista. Tällainen ylitsevuotavan armon lopullinen torjuminen ei kuitenkaan tapahdu vahingossa, sillä vasta paatuneisuuden kerrotaan vaarantavan ikuisen elämän.<sup>386</sup>

Error suggests lack of intellectual keenness; evil, deficiency of wisdom; sin, abject spiritual poverty; but iniquity is indicative of vanishing personality control.<sup>387</sup>

<sup>384</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1284, 1301

<sup>385</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1232, 1283, 195

<sup>386</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 761, 41, 37

<sup>387</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 755



Mikäli ihminen päättää valita pelastukseen johtavan kasvun tien (tai ei ainakaan hylkää mahdollisuuttaan siihen), hänet herätetään kuolleista fyysisen ruumiin kuoleman jälkeen. Kuolleistaherätyksen yhteydessä persoonallisuus saapuu ”asuttamaan” nyt uudenlaista ruumista, joka ei ole enää lihaa ja verta. Urantia-kirjan kirjoittajilla ei ole tietoa siitä missä persoonallisuus on ruumiin kuoleman ja kuolleistaherätyksen välisenä aikana. He kuitenkin vakuuttavat, ettei persoonallisuus tuolloin ole millään tavalla tekemisissä toisten persoonallisuuksien kanssa. Kaikenlainen kuolleistaherätyksen jälkeinenkin yhteydenpito taakse jääneisiin ystäviin on tarkoituksellisesti tehty mahdottomaksi.<sup>388</sup>

## **8. AJATUKSENSUUNTAAJA**

### **8.1. Ajatuksensuuntaaja on elävä yhteys Jumalan ja ihmisen välillä**

Urantia-kirjan mukaan ihmiset eivät koskaan kykene todistamaan Jumalan olemassaoloa tieteellisin tai rationaalisin keinoin, mutta käsitys Jumalan olemassaolosta voi silti elää uskottavantuntuksena filosofisena oletuksena. Jumala ei myöskään löydy luonnosta tai merkittävien uskonnollisten vaikuttajien elämästä niin kuin Hän löytyy jokaisen ihmisen sisimmästä. Kokemus Jumalasta on aina henkilökohtainen, ja perustuu ennen kaikkea siihen, että Jumala ”asuu” ihmisessä Ajatuksensuuntaajan muodossa. Ajatuksensuuntaajan kautta koettu Jumalan läsnäolo on ainoa katafaattinen todiste Jumalasta, jonka Jumalaa tunteva henkilö saattaa välittää lähimmäiselleen.<sup>389</sup>

Persoonallisuuden tapaan Ajatuksensuuntaajakin on Jumalan lahja, jonka Hän antaa ilman välikäsiä, ja jonka osalta Hän toimii ihmisissä vain omissa nimissään. Jumala on itse tosiasiallisesti läsnä näissä Henkioppaissa, joita Hän lähettää asumaan niissä ihmismielissä, jotka kykenevät tuntemaan Häntä. Ajatuksensuuntaajan henkikosketuksen kautta Jumala, joka asuu lähes äärettömän kaukana Paratiisissa, ja jonka hengelliseen olemukseen verrattuna ihminen näyttää lähes täysin epähengelliseltä, tulee äärimmäisen lähelle ihmistä kaikista erottavista tekijöistä huolimatta. Ajatuksensuuntaaja on suora yhteys Jumalan ja

<sup>388</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 341, 1230, 1234

<sup>389</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 24, 64

ihmisen välillä, vaikka Jumalan efektiivinen läsnäolo ihmisessä riippuukin siitä missä määrin ihmismieli tahtoo tehdä yhteistyötä Ajatuksensuuntaajan kanssa.<sup>390</sup>

Ajatuksensuuntaaja on Jumalan itsensä alentamisesta kertova ihme, koska sen avulla Jumala sopeuttaa oman olemuksensa ihmisen epätäydellisen olemuksen kanssa, ja tulee niin lähelle pahuutta ja syntiä kuin mahdollista. Ajatuksensuuntaaja on ymmärrettävissä varsin konkreettiseksi Jumalan ja ihmisen väliseksi liitoksi, sillä tämän liiton kautta Jumala myötäelää ja toimii ihmisen sekasortoisessa ja epärehellisessäkin mielessä. Ajatuksensuuntaajan tarkoituksena ei siltikään ole opastaa Jumalaa inhimillisen kärsimyksen saloihin, vaan ennemminkin ihmistä kohti kokemuksellisesti saavutettavaa jumalallista autuutta.<sup>391</sup>

Jumala on antanut ihmiselle käskyn olla täydellinen niin kuin Hän on täydellinen, ja Jumala on myös lahjoittanut Ajatuksensuuntaajan vakuudeksi siitä, että ihmisen on jo nyt alkavassa ikuisuudessa mahdollista saavuttaa tämä päämäärä, vaikkakin vain luodun olennon statuksen puitteissa. Ihminen elää ja kasvaa Jumalan tahdon mukaisesti, kun hän tietoisesti tai tietämättään seuraa Suuntaajansa johdatusta, joka sekä edeltää että seuraa ihmisen omaa tahdonosuutta tässä prosessissa. Ihminen on tietoinen Jumalan läsnäolosta siinä määrin kuin hän on tullut intuitiivisesti tietoiseksi Ajatuksensuuntaajastaan, jonka Jumala on täysin vähentymättä lahjoittanut omasta itsestään.<sup>392</sup>

Ajatuksensuuntaajat saapuvat Paratiisista runsaslukuisina, ja täysin ihmiskohteidensa tiedostamatta, kaunistamaan ihmismieliä ja synnyttämään ihmissielun, jonka kasvattamisen hyväksi ne sittemmin työskentelevät levotta. Suuntaajan yhteydenpito mielen ja sielun kanssa takaa sen, että ihmisen on mahdollista niin tahtoessaan muuttua hitaasti mutta varmasti Jumalan kaltaiseksi. Ajatuksensuuntaaja on lähtöisin Jumalasta, ja se tulee erehtymättömällä varmuudella johdattamaan tarkoitukselleen suopean ihmisen Jumalan luokse.<sup>393</sup>

Ihmiset eroavat toisistaan älyllisten, sosiaalisten, taloudellisten ja moraalisten lahjojen ja mahdollisuuksien osalta, mutta siitä huolimatta jokainen normaalijärkinen ihminen on yhtäläillä osallinen Ajatuksensuuntaajan hoivatyöstä. Ihmiset ovat Jumalan edessä samalla

<sup>390</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 34, 45, 363, 445, 1176, 1187, 46

<sup>391</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1192, 47, 1193, 1190

<sup>392</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1176, 62, 50

<sup>393</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 34, 1183, 139, 24, 1190, 50, 42, 1176

viivalla, ja heille on suotu samankaltainen ja kaikista ominaisuuksista riippumaton mahdollisuus olla yhteydessä Jumalaan Ajatuksensuuntaajansa välityksellä. Ihmiset saattavat pitää yhteyttä Jumalaan sen henkilökohtaisen kokemuksen kautta, että he oppivat tuntemaan ja palvomaan Häntä, sekä ymmärtävät olevansa Jumalan lapsia.<sup>394</sup>

Urantia-kirjan mukaan ajatus ihmisestä Jumalan kuvana viittaa ennen kaikkea siihen, että ihmisessä asuu Ajatuksensuuntaaja, jonka voisi myös käsittää humanisoiduksi Jumalaksi. Ajatuksensuuntaajan antaumus ihmiskohteensa jalontamiseksi on niin täydellistä, että Suuntaajan sanotaan tekevän Jumalan osoittamasta rakkaudesta henkilökohtaisen toimiessaan ihmisolemuksen puitteissa ja ehdoilla. Urantia-kirjan kirjoittajat eivät tunne menetelmää, jolla Ajatuksensuuntaajat ilmestyvät alkulähteestään, eivätkä myöskään rohkene esittää varmoja väitteitä näiden alkuperästä ja luonteesta. Myös Ajatuksensuuntaajien menettelytavat ihmiskohteissaan, sekä Suuntaajien täysi merkitys ihmispersoonallisuuden osana jää lopulta hämärän peittoon, vaikka Urantia-kirjan kirjoittajat ovatkin vakuuttuneita siitä, että Suuntaajat ovat laimentamatonta ja transsendenttia Jumalan olemusta.<sup>395</sup>

Suuntaajien kerrotaan olevan Jumalan esipersonaalisia (lähinnä ei-persoonallisia) osasia, joita Jumala ei luo, vaan joita Hän fragmentoi itsestään. Ajatuksensuuntaajien olemus todennäköisesti sisältää Jumalan infiniittisten attribuuttien olennaisimman sisällön, vaikka Suuntaajat eivät olekaan Jumalan tapaan täysin absoluuttisia, universaalisia ja ekstensiivisiä. Omissa puitteissaan Ajatuksensuuntaajat ovat ilmeisesti kuitenkin täydellisiä, ja siksi Urantia-kirjan kirjoittajat kutsuvatkin näitä reaalisia ja yksilöllisiä olentoja nimellä ”Isän kvalifioidut absoluuttiset osaset”.<sup>396</sup>

## 8.2. Minkälaisia Ajatuksensuuntaajat ovat olemukseltaan?

You as a personal creature have mind and will. The Adjuster as a prepersonal creature has premind and prewill. If you so fully conform to the Adjuster's mind that you see eye to eye, then your minds become one, and you receive the reinforcement of the Adjuster's mind. Subsequently, if your will orders and enforces the execution of the decisions of this new or combined mind, the Adjuster's prepersonal will attains to personality expression through your decision, and as far as that particular

<sup>394</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 63, 62, 2095

<sup>395</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1193, 53, 1203, 40, 1177

<sup>396</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 62, 8, 1177, 35, 1180, 1183

project is concerned, you and the Adjuster are one. Your mind has attained to divinity attunement, and the Adjuster's will has achieved personality expression.<sup>397</sup>

Ajatuksensuuntaajilla on jonkinlainen esimieli, jonka kautta ne tietävät, ja jonka kautta niistä voidaan tietää. Tällainen esimieli on edellytyksenä sille, että Suuntaajat kykenevät johdattamaan ihmisiä myötätuntoisella ja joustavalla tavalla. Esimielensä avulla Suuntaajat kykenevät tavallisesti olemaan yhteydessä myös toisiin Suuntaajiin, mutta niiden ihmiskohteet eivät ole tietoisia tällaisesta toiminnasta. Ajatuksensuuntaajilla on ilmeisesti myös oma tahto, mutta sekin on esipersonallinen eikä persoonallinen. Urantia-kirjan mukaan persoonallinen tahto on aina määräävässä asemassa maailmankaikkeudessa, ja siksi Ajatuksensuuntaajien jumalallinen mutta esipersonallinen tahto mukautuu aina ihmisen tahtoon, joka on oikeutettu sanomaan viimeisen sanan omista toimistaan.<sup>398</sup>

Ajatuksensuuntaajat on organisoitu sellaiseksi toimintayksiköksi, joka on riippumaton kaikista normaaleista maailmankaikkeuden laeista, joilla säädellään hengellisten influenssien toimintaa. Suuntaajat näyttävät kuitenkin toimivan harmonisesti paikallisten hengellisten vaikuttimien kanssa, vaikka niiden toiminnan periaatteet eivät ole Urantia-kirjan kirjoittajien näkökulmasta täysin ennakoitavissa. Ajatuksensuuntaajat ovat jollakin tavalla jatkuvassa ja suorassa yhteydessä Jumalaan, ja ne ovat ilmeisesti myös koko ajan tietoisia siitä mitä maailmankaikkeudessa tapahtuu.<sup>399</sup>

Ajatuksensuuntaajat ovat ennen palvelu-uransa alkamista olemukseltaan täysin identtisiä, vaikka niiden viisaus ja rohkeus viittaavatkin siihen, että ne ovat saaneet kattavan koulutuksen ennen palvelukseen astumistaan. Suuntaajat organisoidaan useiksi ryhmiksi erinäisten olosuhteiden tarpeet huomioiden, mutta myös sen mukaan kuinka paljon kokemusta ne ovat hankkineet toimimalla ihmiskohteissa. Ajatuksensuuntaajan läsnäolo lisää ihmisyyden laadullista ilmenemää, ja tämä on erityisesti totta siinä tapauksessa että Suuntaajalla on paljon käytännön kokemusta ihmisessä toimimisesta. Urantia-kirjan mukaan laadukkaammissa ihmismielissä asuu yleensä myös kokeneempi Suuntaaja, ja monet maapallon älylliset ja hengelliset johtajat ovat saavuttaneet vaikutusvaltaa juuri erityisen kokeneiden Ajatuksensuuntaajien ansiosta.<sup>400</sup>

<sup>397</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1205

<sup>398</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 78, 1181, 2095, 1183

<sup>399</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1190, 177, 201, 1207

<sup>400</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 194, 1180, 1188, 1185, 1198

Ajatuksensuuntaajat oppivat kokemuksen kautta uusia taitoja ja kykyjä, jotka tehostavat niiden toimintaa ainakin sellaisissa ihmismielissä, jotka ovat vastaanottavaisia niiden johdatukselle. Suuntaajien kehityksellinen elämänura onkin verrattavissa ihmisen kasvuun, jossa aikuisiän monipuolisia ominaisuuksia hankitaan alustavasti varhaisen leikkitoiminnan kautta. Erityisesti Neitseelliset Suuntaajat, jotka ovat ensimmäisellä toimeksiannolla, hankkivat kokemusta sitä mukaa kuin niiden ihmiskohteet edistyvät ihmisyydessä. Neitseelliset Suuntaajat toimivat tavallisesti olosuhteissa, joissa ihmisillä on heikot edellytykset kehittää sellainen luonteenlujuus, joka mahdollistaisi maininnan arvoisen moraalin ja hengellisen kasvun. Maapallolla nykyisin vallitsevien olosuhteiden takia Ajatuksensuuntaajat ovat kuitenkin yleensä kokeneita, ja niiden on mahdollista myös saavuttaa ikuinen liitto ihmiskumppaninsa kanssa.<sup>401</sup>

Totuuden Hengen vuodattamisen jälkeen kaikki normaalit ihmismielet ovat olleet valmiita saamaan Ajatuksensuuntaajan heti, kun heidän on ollut mahdollista tehdä hengellinen valinta. Ajatuksensuuntaajat eivät kuitenkaan tunkeudu mielivaltaisesti Totuuden Hengen opastamaan ihmismieleen, vaan ne odottavat hetkeä jolloin ihminen tekee ensimmäisen moraalisen päätöksensä. Ennen Helluntaita ja Totuuden Hengen vuodattamista ihmisten oli joko tietoisesti tai tiedostamatta tehtävä valinta Ajatuksensuuntaajan hyväksi ennen kuin he pääsivät osalliseksi Suuntaajan jumalallisesta hoivatyöstä.<sup>402</sup>

Ihmisen kyvykkyys tehdä hengellisiä valintoja aktualisoituu, kun seitsemäs mielenauttajahenki (viisauden henki) saa yhteyden ihmismieleen, ja onnistuu potentiaalisesti koordinoimaan kuuden muun mielenauttajahengen aikaisemman hoivatyön. Sen jälkeen kun ihminen tekee ensimmäisen moraalisen päätöksensä, hänen mieltänsä saapuu (nykyään) valaisemaan Suuntaaja, joka ottaa välittömästi ja ilmeisesti myös vapaaehtoisesti vastaan haasteellisen työnsä Henkioppaana maapallon epäsäännöllisissä olosuhteissa. Ihmislapsen ensimmäinen moraalinen päätös tapahtuu keskimäärin hieman alle 6 vuoden iässä.<sup>403</sup>

---

<sup>401</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1196, 1195, 1178, 1197

<sup>402</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1193, 596, 864, 227, 379, 1187

<sup>403</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1187, 1186, 1185, 1191

### 8.3. Ajatuksensuuntaajan suhde ihmiseen

Ajatuksensuuntaaja voidaan lahjoittaa vasta sen jälkeen, kun ihminen on jo päässyt nauttimaan persoonallisuuden lahjasta, joka periaatteessa yksinkin tekee hänestä vapaatahtoisen ja Jumalan yksilöllisen rakkauden kohteen. Pelkkä persoonallisuus riittää synnyttämään lain, moraalin, etiikan ja kehitysuskonnon, mutta Suuntaajan läsnäolo lisää ihmispersoonallisuuden laadullisia ilmentymiä. Ajatuksensuuntaaja pyrkii jatkuvasti paljastamaan ihmispersoonalle sitä mikä todella on Jumalasta, jotta ihminen voisi paremmin käsittää maanpäällisen elämän ensimmäiseksi portaaksi Jumalan luokse johtavassa ikuisessa portaikossa.<sup>404</sup>

Suuntaajat tarjoutuvat toimimaan ihmisissä tietoisina siitä, että niistä saattaa tulla ikuinen osa ihmiskohdettaan, josta ne eivät yleensä poistu edes tilapäisesti. Ihmisen henkilökohtaisen uskonelämän kautta Ajatuksensuuntaaja kykenee muovaamaan kohdettaan vastaanottavaisemmaksi jumalalliselle Totuudelle, jotta ihmispersoonaa olisi paremmin valmistautunut kuolemanjälkeistä elämäänsä varten. Ihmisen perinnöllisyys, sosiaalinen ympäristö ja inhimilliset erehdykset voivat hidastaa ja vaikeuttaa Ajatuksensuuntaajan työtä, mutta nämä vaikeudet eivät voi tehdä tyhjäksi Suuntaajan tarkoituspäätä, jos ihminen tahtoo toimia yhteistyössä Suuntaajansa kanssa. Jopa Jumalan pelko riittää siksi uskonnolliseksi maaperäksi, jonka kautta Suuntaaja pyrkii hitaasti tuomaan esille ajatuksen Jumalan rakkaudesta.<sup>405</sup>

Moraalin olemassaolo on välttämätön edellytys sille, että ihminen saattaa tajuta Suuntaajan läsnäolon, mutta moraalisuus ei ole uskonnollisen kokemuksen lähde. Moraalilla tarkoitetaan Urantia-kirjassa sekä velvollisuuden että oikean ja väärän tajuamista, ja moraalisuus saa ilmeisesti ihmismielestä ainakin jossain määrin henkilökohtaisen eikä ainoastaan sosiaalisen merkityksen. Ajatuksensuuntaaja on aidon hengellisen ymmärryksen lähde, joka toimii ihmisälyn puitteissa ja antaa ihmisen sisäiselle ajattelulle jatkuvasti hengellisiä virikkeitä. Suuntaajien avustuksella ihmiset kykenevät tuomaan julki korkeita ihanteita ja ideoita toisilleen, jotka toimivat esimerkkeinä jonkinasteisesta hengellisen yhteenkuuluvuuden tunteesta. Vaikka ihmisten elämällisyyden takia Ajatuksensuuntaajien työpanoksesta meneekin suurin osa hukkaan, Suuntaajien poisvetäminen maapallolta

<sup>404</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 194, 71, 2096, 68, 1198

<sup>405</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1185, 1197, 1218, 1459, 1199, 957

merkitsisi silti ihmiskunnalle paluuta huomattavasti primitiivisempään hermeneuttiseen kehään.<sup>406</sup>

Suuntaajien työtä ei häiritse ainoastaan ihmisten luontainen elämellisyys, vaan myös se valitettava tosiasia, että ihmisiltä puuttuu rohkeutta ja päättäväisyyttä käyttää niitä kykyjä ja taitoja joita heiltä jo löytyy. Vastaavasti Suuntaajan työtä helpottaa se, että ihminen on älyllisesti vastaanottavainen, hyvyyteen taipuvainen ja rakkauden motivoima. Suuntaajan suhde ihmiseen muuttuu konkreettisemmaksi inhimillisten hengen hedelmien kautta, jotka symboloivat Suuntaajan onnistumisia välittää hitunen objektiivista Totuutta subjektiivisen ja sosiaalisen todellisuuden ”rivien välistä”. Suuntaajan ja henkilökohtaisen uskon kautta ihmiset voi ajoittain nähdä joitakin välähdyksiä jumalallisesta todellisuudesta, jotka hengelliseksi ymmärrykseksi muuttuessaan lisäävät Suuntaajan toimintamahdollisuutta ja sen kautta inhimillistä jumalatietoisuutta.<sup>407</sup>

Ajatuksensuuntaaja synnyttää yhteistyössä persoonallisen mielen kanssa ihmissielun, jonka kehittymistä Suuntaaja myös vaalii samalla kun ihmismieli saavuttaa hengellisiä tuloksia. Suuntaajan tarveaineet sielun kehittämisessä ovat ihmisen älylliset päätökset, moraaliset valinnat ja hengellinen kasvu, jotka korottavat ihmismieltä ja sen myötä myös Suuntaajan toiminnan tuloksellisuutta. Sitä mukaa kun ihmismieli kohoaa psyykkisiä kehiä, myös Ajatuksensuuntaaja saa paremman maaperän toiminnalleen. Kun ihmismieli saavuttaa kolmannen psyykkisen kehän, Suuntaaja kohoaa omatoimisuuden arvoasteeseen, mikä lisää entisestään sen toimintamahdollisuuksia ihmiskohteessaan. Ajatuksensuuntaajan ja ihmisen rajallinen yhteydenpito onnistuu kuitenkin vasta ihmismielen saavuttaessa ensimmäisen psyykkisen kehän.<sup>408</sup>

Ennen kuin Ajatuksensuuntaajat saapuvat asumaan ihmismielissä, ne laativat tarkan työsuunnitelman kohde-ehdokkaansa älyllisen ja hengellisen puolen kehittämiseksi saapumishetkestä lähtien ja aina tulevaan ikuisuuteen saakka. Ihmisten ei kuitenkaan tarvitse hyväksyä Suuntaajien ennalta määrättyjä suunnitelmia kokonaisuudessaan, sillä Ajatuksensuuntaajat tekevät muutoksia suunnitelmiinsa tai korvaavat niitä kokonaan toisilla suunnitelmilla, jos olosuhteet tai ihmiskumppanit sitä edellyttävät. Suuntaajat eivät koskaan pyri vaikuttamaan kohteisiinsa mielivaltaisella tavalla, vaikka ne hienovaraisesti

<sup>406</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 2096, 135, 1216, 1193, 1198, 1207

<sup>407</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 65, 1207, 1139, 64, 39, 1192, 1129, 1574

<sup>408</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 25, 1216, 1209, 1212

johdattavatkin ihmisiä kohti sellaisia hengellisiä valintoja, joihin ihmiskohteiden olisi helppo suostua. On todennäköistä, että useampi kuin yksi Suuntaaja tarjoutuu johdattamaan yhtä ihmiskohdetta, jolloin Suuntaajien johtajat valitsevat Suuntaaja-ehdokkaiden joukosta parhaiten tehtävään soveltuvan Henkioppaan.<sup>409</sup>

Kun Suuntaajat tarjoutuvat luotsin tehtäväänsä, heille esitetään myös ihmiskohteesta laadittu tietoaineisto, joka sisältää esimerkiksi perinnöllisen taustan ja tiedot sosiaalisesta tai rodullisesta ryhmästä. Suuntaajat eivät ole lainkaan kiinnostuneita kohde-ehdokkaansa sukupuolesta, mutta ne kiinnittävät erityistä huomiota seuraavaan kolmeen ihmiskohteen luonnehdintaan:<sup>410</sup>

1. Intellectual capacity. Is the mind normal? What is the intellectual potential, the intelligence capacity? Can the individual develop into a bona fide will creature? Will wisdom have an opportunity to function?
2. Spiritual perception. The prospects of reverential development, the birth and growth of the religious nature. What is the potential of soul, the probable spiritual capacity of receptivity?
3. Combined intellectual and spiritual powers. The degree to which these two endowments may possibly be associated, combined, so as to produce strength of human character and contribute to the certain evolution of an immortal soul of survival value.<sup>411</sup>

Sen jälkeen kun Suuntaajat saapuvat asumaan ihmisten mielissä, niiden toimintatyylä kuvailtaan kolmella eri sanalla, jotka vaihtelevat ihmiskohteen iän mukaan. Ennen kuin Suuntaajien ihmiskohteet saavuttavat täysi-ikäisyyden, mikä tarkoittaa maapallolla noin 20 vuoden ikää, Suuntaajista puhutaan nimellä Ajatuksenmuuttajat. Aikuisiästä harkintakykyisyyttä merkitsevään ikään saakka, mikä tarkoittaa maapallolla noin 40 vuoden ikää, Suuntaajia kutsutaan niiden varsinaisella nimellä: Ajatuksensuuntaajat. Harkintakykyisyyden saavuttamisesta alkaen ja aina ihmiselämän loppuun saakka Suuntaajia kutsutaan nimellä Ajatuksenvalvojat.<sup>412</sup>

<sup>409</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1204, 1183, 1186

<sup>410</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1185, 1186, 1129

<sup>411</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1186

<sup>412</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1177



#### 8.4. Ajatuksensuuntaajan käytännön työskentelystä ihmisessä

Ajatuksensuuntaajat eivät ainoastaan johdata ihmiskohteitaan pois pahoista tavoista, vaan se myös työskentelevät lisätäkseen yläsävelet ihmisten riemullisiin onnistumisiin. Suuntaajien herätteet saavat myös aikaan ”lähimmäismielisyyttä”, mikä ilmenee ihmisten epäitsekäänä mielenkiintona muiden hyvinvointia kohtaan. Suuntaajat eivät silti halveksi ihmisten egoistisiakaan motiiveja, vaikka ne työskentelevät asettaakseen altruistiset ja universalisoitavissa olevat motiivit hieman henkilökohtaisten intressien edelle.<sup>413</sup>

Ihmiset voivat kokea Ajatuksensuuntaajan läsnäolon moraalisen statuksen, mielellisen motivaation ja hengellisen ymmärryksensä puitteissa, jossa Suuntaajat toimivat edistääkseen jumalatietoisuutta, Jumalan etsintää ja varauksetonta halua täyttää Jumalan tahto. Urantia-kirjassa kuitenkin varoitetaan suhtautumasta Ajatuksensuuntaajan kanssa harjoitettavaan yhteistyöhön ikään kuin se olisi ihmiselle erityisen tietoinen prosessi. Seuraavia ohjeita noudattamalla ihmisen ja Suuntaajan välisen yhteistyön pitäisi kuitenkin muuttua tehokkaammaksi.<sup>414</sup>

You can consciously augment Adjuster harmony by:

1. Choosing to respond to divine leading; sincerely basing the human life on the highest consciousness of truth, beauty, and goodness, and then co-ordinating these qualities of divinity through wisdom, worship, faith, and love.
2. Loving God and desiring to be like him--genuine recognition of the divine fatherhood and loving worship of the heavenly Parent.
3. Loving man and sincerely desiring to serve him--wholehearted recognition of the brotherhood of man coupled with an intelligent and wise affection for each of your fellow mortals.<sup>415</sup>

Ajatuksensuuntaaja herättää ihmisen sisimmässä jumalallistumisen kaipauksen, ja se myös opastaa ihmistä nykyisen aineellisen olemassaolon hallintaan hengellisen tulevaisuuden perspektiivistä käsin. Jos ihminen on hengellisesti motivoitunut, kykenee Suuntaaja hitaasti mutta varmasti luopumaan symbolisista ja epäsuorista vaikuttamisen keinoista paljastaessaan etsivälle ihmismielelle sekä totuutta ikuisesta todellisuudesta että uskon kautta löydettävän vakuuttuneisuuden pelastuksesta.<sup>416</sup>

<sup>413</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1203, 550, 1131, 1129

<sup>414</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 65, 24, 100, 1206

<sup>415</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1206

<sup>416</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1176, 1193, 63, 1107

Ajatuksensuuntaajan työskentely ihmisessä ei vähennä ihmiselämään luontaisesti kuuluvaa ponnistelua edistymisen hyväksi, vaikka Suuntaajan läsnäolo tuokin parhaimmillaan mielenrauhaa ja hengen tyyneyttä inhimillisten ongelmien keskelle. Suuntaajien tuloksellisen työskentelyn edellytyksenä ja päämääränä on se, että inhimillinen päätöksenteko saa virikkeitä ja uusia tilaisuuksia, mikä on selkeästi ristiriidassa liian helpon ihmiselämän kanssa. Ajatuksensuuntaaja on kuitenkin kiinnostunut myös ihmisen ajallisesta hyvinvoinnista, kuten terveydestä, onnellisuudesta ja aidosta menestyksestä, mutta sen näkökulmassa suuremman merkityksen saavat ihmisen tulevaisuuteen kuin ihmisen nykyisyyteen liittyvät asiat.<sup>417</sup>

Ihmiselämän suurena haasteena on ajallisen ihmisyyhteisön elämäntapojen yhteensovittaminen Ajatuksensuuntaajan ajattoman johdatuksen kanssa. Ihmisen tulee opetella osoittamaan hengellistä alamaisuutta vain yhdelle Herralle samalla kun hän joutuu tekemään jatkuvasti uusia sovellutuksia niistä ihanteista, joiden avulla hän suunnistaa kohti Isää. Myös Ajatuksensuuntaaja osallistuu aktiivisesti tähän inhimillisen kasvun prosessiin, ja se pyrkii muuttamaan pelon kahleista vapautuneet voimavarat rakkauden ja luottamuksen ilmentymiksi.<sup>418</sup>

Ajatuksensuuntaajan onnistuminen ihmiskohteensa luotsaamisessa ei perustu niinkään ihmismielen käsityksiin tieteestä, filosofiasta ja uskonnosta, vaan pikemminkin ihmisen päätöksiin, ratkaisuihin ja henkilökohtaiseen uskoon. Ihmiselle on todellakin suuri saavutus kehittää jo maanpäällisen elämänsä aikana ymmärtäväinen ja luottavainen suhde Ajatuksensuuntaajaansa. Tällainen saavutus ei Urantia-kirjan mukaan ole välttämättä edes ristiriidassa loistokkaan ajallisen elämän kanssa.<sup>419</sup>

But a devoted and determined effort to realize eternal destiny is wholly compatible with a light-hearted and joyous life and with a successful and honorable career on earth. Co-operation with the Thought Adjuster does not entail self-torture, mock piety, or hypocritical and ostentatious self-abasement; the ideal life is one of loving service rather than an existence of fearful apprehension.<sup>420</sup>

Ihmisen kokemat ilon ja surun tuntemukset ovat kuitenkin etupäässä psykofyysisiä ilmiöitä, eikä niillä ole juuri mitään tekemistä Suuntaajan kanssa, jonka tehtäviin ei esimerkiksi kuulu tarjota ihmiselle itsekästä lohtua tai lääkityä loukattua ylpeyttä. Suuntaajat suhtautuvat passiivisesti moniin ihmiselämän pikkuasioihin, mutta niitä myös

<sup>417</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1223, 1191, 1204

<sup>418</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1199, 1192

<sup>419</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1205, 1206

<sup>420</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1206

ahdistavat ihmisten peittelemätön itsekkyyks ja alhaisuus, sekä epäkunnioitus kauniita ja jumalallisia asioita kohtaan. Toisinaan myös inhimilliset elämän vaikeudet voivat haitata ihmisen ja Ajatuksensuuntaajan välistä yhteistyötä, mutta ne eivät itsessään vaaranna heidän ”työsuhdettaan”.<sup>421</sup>

Confusion, being puzzled, even sometimes discouraged and distracted, does not necessarily signify resistance to the leadings of the indwelling Adjuster. Such attitudes may sometimes connote lack of active co-operation with the divine Monitor and may, therefore, somewhat delay spiritual progress, but such intellectual emotional difficulties do not in the least interfere with the certain survival of the God-knowing soul. Ignorance alone can never prevent survival; neither can confusional doubts nor fearful uncertainty. Only conscious resistance to the Adjuster's leading can prevent the survival of the evolving immortal soul.<sup>422</sup>

Jotkut ihmisen päänäkökohdat voivat olla Ajatuksensuuntaajan suoria tai epäsuoria aikaansaannoksia, mutta huomattavasti useammin ne ovat alitajuisessa mielessä kehkeytyneitä synteesejä, jotka vain putkahtavat päivätajuntaan. Suuntaaja pitää yhteyttä ihmismieleen lähinnä hengellistyneen ajattelun ja palveluksen kautta, eikä niinkään emootioiden välityksellä, jotka ovat olemukseltaan enimmäkseen psyykkisiä. Jopa silloin kun Ajatuksensuuntaaja todella vaikuttaa ihmismieleen, sen aikaansaamat ”välähdykset” saavat usein puutteellisen inhimillisen tulkinnan, ja ne vääristyvät olemukseltaan liihengellisen tai yliälyllisen mielen käsittelyssä.<sup>423</sup>

On parempi erehtyä luulemaan Ajatuksensuuntaajan ilmoitusta ihmismielen aikaansaannokseksi kuin korottaa inhimillisen järjen tuotos jumalallisiin korkeuksiin. Suuntaajan ääntä ei pidä myöskään sekoittaa omantunnon ääneen, sillä omantunnon ja Ajatuksensuuntaajan välillä ei ole suoraa yhteyttä. Inhimillinen omantunto kehottaa ihmistä toimimaan oikein, mutta Suuntaaja yrittää paljastaa ihmiselle sen mikä todella on oikein. Vain henkilökohtaisen kokemus-ymmärryksen lisääntyminen voi auttaa ihmistä erottamaan Ajatuksensuuntaajan ääntä inhimillisestä taustakohinasta.<sup>424</sup>

Moni uusi uskonto tai kummallinen ”ismi” on saanut alkunsa Ajatuksensuuntaajan viestistä, joka on vääristynyt ihmismielessä, ja aiheuttanut joko arveluttavan älyllisen kumouksen tai fanaattisuutena ilmenevän uskonnollisen mullistuksen. Suuntaajilla ei ole mitään oikotietä, jonka avulla ne voisivat vaikuttaa ihmismieleen sen kontekstista riippumatta, ja tästä syystä niiden efektiivinen yhteistyö ihmismielen kanssa voi olla

<sup>421</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1192, 1206, 1193

<sup>422</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1206

<sup>423</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1207, 1104, 1203, 1209, 1199

<sup>424</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1208, 1207

hyvinkin haasteellista. Esimerkiksi muinaiset jumalatiетоiset profeetat eivät Urantia-kirjan mukaan päässeet osalliseksi jumalallisesta ilmoituksesta mystisten transsiensa tai kummallisten näkyjensä takia, vaan näistä riippumatta.<sup>425</sup>

Urantia-kirjan mukaan niin kutsutut mystiset tilat johtuvat monesti uupumuksesta, paastoamisesta, sekavista mielentiloista, syvällisistä esteettisistä kokemuksista, seksuaalisista impulsseista, pelosta, jännityksestä, raivosta tai villistä tanssimisesta. Mystisissä tiloissa ihminen on ennemminkin yhteydessä alitajuntaansa kuin ylitajunnan kautta Ajatuksensuuntaajaansa, ja tämä pätee ilmeisesti myös kääntymyksen tavoitteluun uskonnonharjoituksen muotona. Kääntymyksen tavoittelun sijasta Urantia-kirjassa korostetaan elävän uskon, vilpittömän palvonnan ja epäitsekkään rukoilun merkitystä tuloksellisena keinona virittäytyä Suuntaajan johdatukselle. Erityisesti aidon rukouksen merkitystä korostetaan yhteydenpidossa Suuntaajan kanssa, vaikka rukoilun todetaan vielä nykyäänkin olevan monelle ihmiselle vain tapa seurustella alitajuntansa kanssa.<sup>426</sup>

Kokeneet Ajatuksensuuntaajat kykenevät vaikuttamaan ihmismieleen myös silloin, kun mieli on avoimessa ja mielikuvitukseksessa mutta tarkkaavaisessa tilassa. Tällaisten mielentilojen aikana Suuntaajan on mahdollista hengellistää ihmisen ylitajuntaa, jotta mieli saattaisi tulevaisuudessa ”resonoida” paremmin Ajatuksensuuntaajan ”jumalallisten sävelmien” tahdissa. Suuntaaja pyrkii vaikuttamaan ihmismieleen tällä tavalla myös unen aikana, mutta aina niitä valintoja ja päätöksiä kunnioittaen, jotka ihminen on tehnyt valveilla ollessaan. Ajatuksensuuntaajat joutuvat ihmisten nukkuessa kuitenkin kilpailemaan tukahdutettujen tunteiden, intohimojen, viettien ja muiden synnynnäisten taipumusten kanssa, jotka usein vääristävät niiden tarkoitusperiä. Monet unet jäävätkin Ajatuksensuuntaajan efektiivisen työpanoksen osalta vähäisiksi inhimillisten halujen noustessa määräävään asemaan.<sup>427</sup>

---

<sup>425</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1207, 1104, 1099

<sup>426</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1100, 1099, 996

<sup>427</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1199, 1208

## 8.5. Ajatuksensuuntaajan tulevaisuus<sup>428</sup>

Ajatuksensuuntaajat odottavat hartaasti hetkeä, jolloin ihmismieli hyväksyy varauksetta ja täydellä ymmärryksellä niiden tarkoitusperät, mutta tavallisesti Suuntaajien odotus palkitaan vasta kuolemanjälkeisessä elämässä. Ihmisen kuollessa Ajatuksensuuntaaja poistuu hänestä, ja saapuu sittemmin ihmisen uuteen puolihengelliseen ruumiiseen mikäli ja kun ihminen herätetään kuolleista. Ruumiin kuoleman ja kuolleistaheräämisen välisenä aikana Ajatuksensuuntaaja ei toimi toisissa ihmisissä, eikä myöskään palaa pitääkseen yhteyttä kuolleen ystäviin tai omaisiin. Suuntaaja voisi myös edellisestä tapahtumakuvauksesta poiketen saavuttaa toiminnallisen ykseyden ihmiskohteensa kanssa jo maanpäällisen elämän aikana. Tällainen epätodennäköinen tapahtuma mahdollistuisi mikäli ihminen sekä saavuttaisi ensimmäisen psyykkisen kehän että vihkiytyisi varauksettomasti täyttämään Isän tahdon.<sup>429</sup>

Ajatuksensuuntaajan avulla ihminen voi saavuttaa ikuisuuden ja ihmisen avulla Suuntaaja voi saavuttaa persoonallisuuden. Tavallisesti ihminen vihkiytyy täyttämään Isän tahdon suhteellisen pian kuolemanjälkeisessä elämässään, jolloin ihminen ja Ajatuksensuuntaaja fuusioituvat yhdeksi olennoksi, ja vahvistavat kestävän ja ikuisen liiton ihmisen ja Jumalan välille. Fuusion toteutuessa ihmispersoona pääsee osalliseksi aiemmin vain Suuntaajalle kuuluneista ominaisuuksista, kuten esimerkiksi mennyttä ikuisuutta koskevasta tiedosta ja kokemuksesta. Fuusioituminen ei kuitenkaan tee ihmisestä välittömästi jumalallista, sillä fuusio lähinnä varmistaa ikuisen päämäärän saavuttamisen tulevaisuudessa sekä pääsyn jumalalliseen tietoaaineistoon. Fuusion jälkeenkin ihmis-Suuntaajan pitää kokemuksen, työn ja opiskelun kautta vähitellen reaalistaa jumalallisuuden potentiaalit aktuaaleiksi.<sup>430</sup>

Subsequent to mortal fusion the Adjusters share your destiny and experience; they are you. After the fusion of the immortal morontia soul and the associated Adjuster, all of the experience and all of the values of the one eventually become the possession of the other, so that the two are actually one entity. In a certain sense, this new being is of the eternal past as well as for the eternal future. All that was once human in the surviving soul and all that is experientially divine in the Adjuster now become the actual possession of the new and ever-ascending universe personality. But on each universe level the Adjuster can endow the new creature only with those attributes which are meaningful and of value on that level. An absolute oneness with the divine Monitor, a complete

<sup>428</sup> Tämän osion tarkoituksena on kertoa erityisesti sellaisten Suuntaajien tulevaisuudesta, jotka asuvat Maapallon normaaleissa ihmismielissä. Tämä kuvaus ei välttämättä sovellu kaikilta osin toisenlaisiin olosuhteisiin.

<sup>429</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1182, 1213, 9, 1230, 568, 1212

<sup>430</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1182, 449, 64, 1176, 1237, 1181

exhaustion of the endowment of an Adjuster, can only be achieved in eternity subsequent to the final attainment of the Universal Father, the Father of spirits, ever the source of these divine gifts.<sup>431</sup>

Urantia-kirjassa korostetaan, että ihmisen ja Suuntaajan fuusioituminen ei ole täysin ihmisen tai Suuntaajan ansioksi luettavissa, sillä molempien omalla osuudella on keskeinen rooli ainutlaatuisen inhimillisen ja jumalallisen fuusio-luomuksen aikaansaamisessa. Koska Jumala on eksistentiaalinen, Hän ei voi tietää kokemuksen kautta sellaista mitä Hän ei ole kokenut. Jumalaan ei sisälly automaattisesti luotujen ihmisten ei-eksistentiaalinen kokemus, ja siksi vasta Ajatuksensuuntaajien läsnäolo ihmismielissä tekee Jumalasta todella ymmärtävän Isän ihmisille, ja mahdollistaa inhimillisen ja jumalallisen mysteerillisen kokemuksellisen yhdistymisen.<sup>432</sup>

Siinä missä fuusio on sekä ihmisen että Suuntaajan yhteistyön tulos, on Isän tahdon hylkääminen ja sitä seuraava iankaikkinen kuolema yksin ihmisen tahtotoiminnan ratifioima. Kun koko sielustaan Isän tahdon hylännyt ihminen lakkaa olemasta (joko maanpäällisessä tai kuolemanjälkeisessä elämässä), orvoksi jäänyt Suuntaaja säilyttää kaikki entisen kohteensa mielen, muistin ja persoonallisuuden henkiainekset yksilöllisenä varustuksenaan. Kun Ajatuksensuuntaaja määrättään uusiin tehtäviin, se ryhtyy näihin haaksirikkoutuneen ihmiselämän säilyttämisen arvoisten kokemusten rikastuttamana. Suuntaaja kykenee nyt toimimaan määrällisessä merkityksessä tehokkaampana luotsina jollekin toiselle ihmiskohteelle, jonka se valitsee lähes aina sellaiselta planeetalta, jossa se ei ole ennen työskennellyt.<sup>433</sup>

---

<sup>431</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1212

<sup>432</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1238, 1185

<sup>433</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1218, 533, 444, 1200, 1199

## 9. IHMISEN SIELU

### 9.1. Sielun syntymä ja kasvuprosessi

The human personality is identified with mind and spirit held together in functional relationship by life in a material body. This functioning relationship of such mind and spirit does not result in some combination of the qualities or attributes of mind and spirit but rather in an entirely new, original, and unique universe value of potentially eternal endurance, the soul.<sup>434</sup>

Ainutkertainen sielu syntyy ihmismielen ja Ajatuksensuuntaajan välisen yhteistyön tuloksena, eikä sielun syntymä ole millään tavalla yhteydessä kenenkään ”menneeseen elämään”. Ihmismielen täytyy olla persoonallinen, moraalisesti tiedostava sekä Jumalan palvontaan kykenevä, jotta luova yhteydenpito sisäisen Ajatuksensuuntaajan kanssa voi onnistua. Kun Ajatuksensuuntaajan hengellinen läsnäolo tulee ensimmäisen kerran kosketuksiin ihmisen etupäässä aineellisen mielen kanssa, nämä kohtaavat puolihengellisellä tasolla ja hedelmöittävät olemukseltaan puolihengellisen sielun, jossa persoonallisen ja tahdollisen ihmismielen sekä Suuntaajan ominaisuudet yhdistyvät ainutlaatuisella tavalla.<sup>435</sup>

Ajatuksensuuntaaja kehittää potentiaalisesti kuolemattoman sielun ihmisen kuolevaisen mielen päälle, kun persoonallinen ihmismieli päättää vapaatahtoisesti käyttää aineellisuuden ylittävää kapasiteettiaan. Sielu on kokemusperäinen olevainen, joka muotoutuu niistä ihmismielen ja Suuntaajan yhteisistä hankkeista, jotka ”kantavat hedelmää” ja tallentuvat symboloimaan Suuntaaja-isän ja ihmis-äidin välistä liittoa. Ihmisen ajallinen identiteetti ja luonne saavat arvoituksellisella tavalla puolihengellisen vastineen sielussa, jossa ne säilyvät ruumiin kuoleman yli ja odottavat sielun varsinaisen tehtävän alkamista kuolleistaheräämisessä.<sup>436</sup>

Ajatuksensuuntaaja takaa sielun ikuisen kasvupotentiaalin ja tekee jatkuvasti yhteistyötä niin mielen kuin sielunkin kanssa, mutta ihminen ei kykene erottamaan tällaisen toiminnan tuloksia oman älynsä aikaansaannoksista. Ihmismielen tietoisilla ja hengellisesti merkittävillä päätöksillä on silti keskeinen osuus siinä prosessissa, jonka puitteissa

<sup>434</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1218

<sup>435</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 70, 1811, 1218, 551, 71

<sup>436</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 333, 8, 71, 147

Ajatuksensuuntaaja kykenee yhä enenevässä määrin toimimaan sielun hyväksi. Sielu on kaikilta osin sekä ihmisen että Suuntaajan yhteisten ponnistusten lapsi, vaikka ihmisosapuoli onkin vain hämärästi tietoinen sielun läsnäolosta. Sielu on aivan syntymästään saakka todellinen ja jossain määrin myös tahdonvoimainen olevainen, joka kasvaa luovasti myös itsessään ja itsestään kohti ikuista päämääräänsä. Sielu ei kuitenkaan tee mitään lopullisia päätöksiä maanpäällisen elämän aikana, ellei persoonallinen ihmismieli täysin vapaaehtoisesti anna sille tällaisia valtuuksia.<sup>437</sup>

Ajatuksensuuntaaja suuntaa sielun erehtymättä kohti Jumalaa, ja herättää sielussa myös syvällisen täydellisyydenkaipuun sekä halun ottaa asioista selvää. Ihmisen suostumuksella Suuntaaja yrittää vähitellen hengellistää mielen luontaisia taipumuksia, jotta kehittyvän sielun tarkoitusperät olisivat paremmin ihmisen tunnistettavissa ja ihmismielen kanssa yhteen sovitettavissa. Ajatuksensuuntaaja ei ole kuitenkaan ainoa sieluun vaikuttava henki-influenssi, sillä sielua ympäröivät esimerkiksi Totuuden Hengen ja Pyhän Hengen innoittavat henkiläläsnäolot, joiden vaikutukset koordinoituvat sielussa mielekkäällä tavalla suojelusenkelin toiminnan ansiosta.<sup>438</sup>

## 9.2. Sielun olemuksesta ja funktiosta

Maanpäällisen elämän aikana ihmispersoona tekee päätöksiä mielensä avulla, mutta ihmisen kypsyessä kuolevainen minuus samastuu yhä enemmän sielun kanssa, joka puolestaan tulee tietoisemmaksi sekä ihmismielestä että Suuntaajasta toisiinsa liittyvinä identiteetteinä. Sielu ei varsinaisesti toimi ihmiskokemuksen aineellisella tasolla, mutta se voi kyllä antaa ihmismielen merkityksellisille päätöksille lisää lujuttua ja edistää sellaista mielen toimintaa, joka on koordinoitavissa hengellisten arvojen kanssa. Puolihengellinen sielu on rajoittunut myös niiden toimintojen osalta, jotka tapahtuvat aidosti hengellisellä tasolla, ellei Ajatuksensuuntaaja johda tällaista sielun hanketta aktiivisella myötävaikutuksellaan.<sup>439</sup>

---

<sup>437</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 69, 139, 1207, 1282, 1219, 1234, 195, 1219

<sup>438</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1176, 1119, 1215, 1191, 1218, 1244, 379

<sup>439</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1219



Ihmismielen on helpompi havaita fyysisiä ilmiöitä kuin hengellisiä toimintoja, sillä hengelliset kokemukset perustuvat pääasiassa sielun hengelliseen ymmärrykseen, vaikka ihminen tiedostaakin nämä kokemukset mielensä avulla. Kokemus oikeasta ja väärästä on moraalisen ihmismielen omaisuutta, mutta valinta oikean ja väärän välillä osoittaa ihmisen saavan lisäksi hengellistä johdatusta. Vaikka mielen, sielun ja hengen toiminnot liittyvätkin läheisesti toisiinsa, voi käytännössä ilmeisesti ajatella, että mieli tiedostaa määrän ja merkityksen, kun sielu puolestaan tuntee laadun ja totuuden.<sup>440</sup>

Ihminen pohdiskelee minuuttaan sielunsa avulla, mutta tajunta sellaisenaan ei ole sama kuin sielu. Ihmisen moraalitaju toimii kuitenkin perustana sekä sielulle että aidolle itsensä tiedostamiselle, sillä henkilökohtaisen moraalin kautta ihmismieltä voidaan ”vietellä” kohti sielun tajuamista ja arvostamista. Sielulla on valtava halu Jumalan tuntemiseen, ja mikäli sielu saa mahdollisuuden kasvaa totuuden, kauneuden ja hyvyyden arvostamisessa, sen kirkastuva olemus pyrkii keskihakuisella tavalla tekemään ikuisen ihmiselämän mahdollisuudesta todellisuutta. Sitä mukaa kun sielusta tulee kypsempi, sen herkkyyks Ajatuksensuuntaajan läsnäolon ja toiminnan havainnoimiselle kasvaa. Sielun kehittyminen parantaa vastaavasti myös ihmismielen mahdollisuuksia tajuta Ajatuksensuuntaajan tarkoitusperiä ainakin moraalisen statuksen, mielen motivaation ja hengellisen kokemuksen kautta ja näiden puitteissa.<sup>441</sup>

Ihmisen henkinen kasvu kumpuaa sielun sisältä, mutta kasvua ei tapahdu ulkoisen painostuksen tuloksena, vaan sisäisten ja luontaisten itsensä todellistamiseen kannustavien tarpeiden kautta, joiden vaikutusta vahvistaa kunnioittava elämänsenne korkeampia arvoja kohtaan. Sielu kehittyy ihmismielen olemuksesta riippumatta, mikäli ihminen orientoituu noudattamaan Isän tahtoa, sillä sielun ikuinen tulevaisuus ei perustu siihen mitä sielu tekee nyt, vaan siihen mitä sielu pyrkii tekemään tulevaisuudessa. Sielu tarvitsee hengellistä ravintoa ja harjoitusta, mutta taide ja musiikki eivät riitä täyttämään sielun tarpeita, vaan ennemminkin tuloksellinen ja henkisluontoinen vuorovaikutus toisten ihmisten kanssa. Puhe sukulaissieluista, eli ihmisistä joilla on samankaltaiset toiveet ja mieltymykset, ei Urantia-kirjan mukaan ole myöskään pelkkä kielikuva.<sup>442</sup>

Monet itseään vähäisinä pitävät sielut ovat todellisuudessa rikkaita, mutta inhimilliset erehdykset ja käyttäytymisessä ilmenevät puutteet todella hidastavat sielun kasvua. Sielun

<sup>440</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 139, 1136, 1142, 1219, 1435

<sup>441</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1478, 1119, 1219, 65

<sup>442</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1095, 1135, 739, 557, 1000, 942, 82

edistystä haittaavat erityisesti perusteeton pelko, viha, kateus, epäily ja suvaitsemattomuus. Ennakkoluuloisuus voi estää sielua tunnistamasta totuutta, ja eristäytyminen toisten ihmisten parista saattaa tyhjentää sielun voimavarat. Ajalliset erehdykset eivät kuitenkaan ole sielulle kohtalokkaita, mikäli ne eivät saa ikuista merkitystä. Ainoastaan ihmisen harkittu ja itsepintainen paatoksellisuus kuolettaa sielua ja saattaa lopulta keskihakuisuuden nojalla tehdä valkeuden torjumisesta ikuisen realiteetin, mikä koituu sielun turmioksi.<sup>443</sup>

Sielu on se ihmisen osatekijä, joka kaipaa Jumalan palvontaa ja alustaa tällaisen tapahtuman Ajatuksensuuntaajan ohjauksessa ja ihmismielen suostumuksella. Vilpitön palvonta on ymmärrettävissä tapahtumana, jossa ihmismieli myöntyy kaikesta sydämestään Suuntaajan yritykselle viestittää Jumalalle sielun sanoinkuvaamattomat kaipaukset. Palvontakokemus auttaa sielua pääsemään paremmin selville siitä mikä on Jumalan tahto, mutta ihmismieli ei sinällään tule kovin tietoiseksi palvonnan todellisesta merkityksestä, eikä varsinaisesti edes sielun hengellisestä kasvusta.<sup>444</sup>

Sielun määrällinen kasvu on yhteydessä seitsemän psyykkisen kehän hallintaan, mutta sielun laadullinen olemus perustuu henkilökohtaiseen ja elävään uskoon. Ihmisällyn tietoisuus on ilmeisesti niin suuressa määrin aineelliseen todellisuuteen pohjautuva, ettei sielun läsnäolo riitä antamaan ihmisjärjelle kovin tarkkaa ”vaistoa” hengellisten merkitysten suhteen. Ihmisen on saatava tuekseen Jumalan ilmoitus, jotta hän kykenee mielekkäällä tavalla havaitsemaan luonnossakin saman Jumalan, jonka hän on jo uskon kautta oppinut tuntemaan sielussaan. Ihmisen usko huolehtii sielusta kaiken hämmentyneisyydenkin keskellä, mikä johtuu monesti siitä, ettei ihminen kykene harmonisoimaan aineellisia ja hengellisiä tarpeitaan. Rukoilun kautta ihminen voi kuitenkin oppia yhdistämään uskon virikkeitä sielun mielikuvituksellisiin innoituksiin.<sup>445</sup>

Uskontokin on uskon teko, jonka kautta tunnustetaan tahto merkityksellisen jumalayhteyden saavuttamiseksi. Aito uskonto ei kuitenkaan perustu teologisille väitteille, vaan sielun luottamukseen ja inhimilliseen hengelliseen ymmärrykseen siitä, että ihmisiä odottaa ikuinen elämä ja kaiken arvokkaan säilyminen tuonpuoleisessa. Uskonto auttaa ihmisiä myös vapautumaan eristyneisyyden tunteesta, sillä se yllyttää heitä kuuntelemaan sielunsa kutsua, jotta he löytäisivät itsensä Jumalan lapsina. Uskonnon tarkoituksena on

<sup>443</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 556, 1218, 1204, 1774, 1776, 760

<sup>444</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 66, 1621

<sup>445</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1211, 1106, 1460

kannustaa ihmisiä omistautumaan kaikesta sielustaan uskolliseen ja rakastavaan Jumalan ja lähimmäisen palveluun. Aito uskonto tekee kaikkensa, jotta se pystyisi edistämään ikuisen päämäärän julkituloa sosiaalisesti tehokkaalla ja hengellisesti avartavalla tavalla tässä ja nyt.<sup>446</sup>

Uskonnon tarkoituksena ei ole tuoda autuasta ja pysähtynyttä mielenrauhaa, joka saavutetaan luopumalla hengellisistä ihanteista ja ylevistä pyrkimyksistä. Uskonnon tuoma rauha on vakuuttuneisuutta siitä, että totuus voittaa erheen ja hyvyys voittaa pahuuden viimeistään ikuisessa elämässä, ellei sitten jo maan päällä. Ihmisen ”sielukkuus” tulee julki uskonnollisen uskon kautta, mutta sielun kypsyys mitataan erityisesti ihmiselämän älyllisesti ja sosiaalisesti haasteellisissa tilanteissa.<sup>447</sup>

Religious desire is the hunger quest for divine reality. Religious experience is the realization of the consciousness of having found God. And when a human being does find God, there is experienced within the soul of that being such an indescribable restlessness of triumph in discovery that he is impelled to seek loving service-contact with his less illuminated fellows, not to disclose that he has found God, but rather to allow the overflow of the welling-up of eternal goodness within his own soul to refresh and ennoble his fellows. Real religion leads to increased social service.<sup>448</sup>

### 9.3. Sielun kuolemanjälkeisestä elämästä

As to the chances of mortal survival, let it be made forever clear: All souls of every possible phase of mortal existence will survive provided they manifest willingness to co-operate with their indwelling Adjusters and exhibit a desire to find God and to attain divine perfection, even though these desires be but the first faint flickers of the primitive comprehension of that "true light which lights every man who comes into the world."<sup>449</sup>

Ihmisen ikuinen elämä voi joko varmistua tai vaarantua ainoastaan ihmismielen päätösten ja sielun valintojen mukaisesti. Sielun eloonjääminen on varmaa, jos mieli uskoo Jumalaan, sielu tuntee Jumalan ja molemmat etsivät Jumalaa Ajatuksensuuntaajan myötävaikutuksella. Sielu voi kuitenkin yhtä hyvin kuolla jopa ennen ruumiin kuolemaa, jos ihminen torjuu lopullisesti eloonjäämisen täydessä ymmärryksessä, ja kärsii näin ollen hengellisen vararikon. Tällainen ”sieluton” ihminen elää hengellisesti pysähtyneen

<sup>446</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1107, 1117, 1096

<sup>447</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1096, 1480, 1108

<sup>448</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 1121

<sup>449</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 447

maapäällisen elämänsä ainoastaan luonnolliseen loppuun saakka, sillä ikuisen tulevaisuuden osalta hän on jo kuollut.<sup>450</sup>

Kuolemanjälkeinen elämä perustuu normaalisti kokonaan siihen, että kuolematon sielu syntyy, kehittyy ja lopulta selviytyy mielen ja ruumiin kuolemasta. Kun Ajatuksensuuntaaja poistuu ihmisestä ruumiin kuoleman yhteydessä, sielu vaipuu tiedottomuuteen ja pysyy tiedottomana suojelusenkelin huostassa, kunnes sielun eloonjäämisestä on päätetty. Kuolleistaheräämisen ajankohdan koittaessa tuomarit ja tarkastajat tutkivat sielun ja ratkaisevat eloonjäämisen aina kohteensa edun mukaisesti, mikäli ovat epävarmoja sielun eloonjäämiskapasiteetin suhteen. Jumalallinen oikeudenmukaisuus on aina armokylläistä, eikä Jumala hylkää ihmistä ellei ihminen ensin täydellisesti hylkää Jumalaa.<sup>451</sup>

Ihmispersoonaa herää normaalisti kuolleista silloin, kun sama Ajatuksensuuntaaja ja eloon jäänyt sielu asettuvat uuteen puolihengelliseen ruumiiseen ja jälleenyhdistävät persoonallisuuden osatekijät. Tällöin maapäällisen elämän aikana sikiöasteella ollut sielu aloittaa toimintansa uuden ihmisruumiin mielenä, joka tosin pitää sisällään myös edesmenneen maapäällisen ihmismielen arvot ja ominaispiirteet. Sielussa säilyvät kuoleman yli ihmispersoonan identiteetin kaaviot ja passiiviset potentiaalit, kun Ajatuksensuuntaaja puolestaan säilyttää kaikki hengellisesti merkittävät maapäällisen elämän aktiiviset muistikuvat.<sup>452</sup>

## **10. LOPPUYHTEENVETO**

### **10.1. Ihmisyyden saavuttaminen ajan suhteen**

Ihmisen ruumis saa alkunsa hedelmöityksessä, ja alkaa vähitellen kehittyä ihmistä muistuttavan muotoon. Mielenkin toiminta saa luultavasti alkunsa jo ennen syntymää, sillä

<sup>450</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 761, 69, 1226, 1229

<sup>451</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 404, 565, 1234, 1236, 1230, 1193, 1233

<sup>452</sup> The Urantia Book CD-ROM Computer version 2.00 English 1997, 341, 1230, 744, 1219, 533

sikiö alkaa reagoida mielekkäällä tavalla ympäristöärsykkeisiin, mikä viittaa alempien mielenauttajahenkien hoivatoimintaan. Ihmisen mielikapasiteetin kehittyessä mieleen liittyvä persoonallisuuden saavuttamisen potentiaali aktualisoituu, mutta tämä tapahtuu vasta syntymän jälkeen.

Urantia-kirjassa ei kerrota persoonallisuuden saamisen ajankohtaa, mutta tulkintani mukaan persoonallisuus lahjoitetaan heti, kun ihmismieli saavuttaa hengenmieltämisen kynnyksen. Oletan, että hengenmieltämisen kynnyksellä oleva ihmislapsi ei ole ainoastaan ehdottoman itsetajuinen, vaan hän pyrkii myös tuomaan minuuttaan julki sinnikkäästi ja vuorovaikutuksessa ympäristönsä kanssa. Sittemmin persoonallisuuden lahjan saaneen ihmislapsen minätietoisuus muuttuu ajallisuuden ylittäväksi, mikä mahdollistaa kahden viimeisen mielenauttajahengen toiminnan alkamisen ja sen jälkeen Ajatuksensuuntaajan lahjoittamisen.

Urantia-kirjan mukaan Ajatuksensuuntaajat saapuvat ihmiskohteisiinsa, kun ihmislapset ovat keskimäärin 6 vuoden ikäisiä. Tuolloin lapset ovat tulkintani mukaan olleet persoonallisia jo jonkin aikaa, sillä kuudennen ja seitsemännen mielenauttajahengen toiminta alkaa ilmeisesti verkkaisesti persoonallisuutta ilmentävän ihmismielen kypsymisen myötä. Sielun syntymä ajoittuu nähtävästi samaan ajankohtaan kuin Ajatuksensuuntaajan saapuminen, sillä Suuntaajan ja ihmismielen välinen yhteydenpito saattaa sielun alulle välittömästi.

## **10.2. Miten ihmisen osatekijät muodostavat holistisen kokonaisuuden**

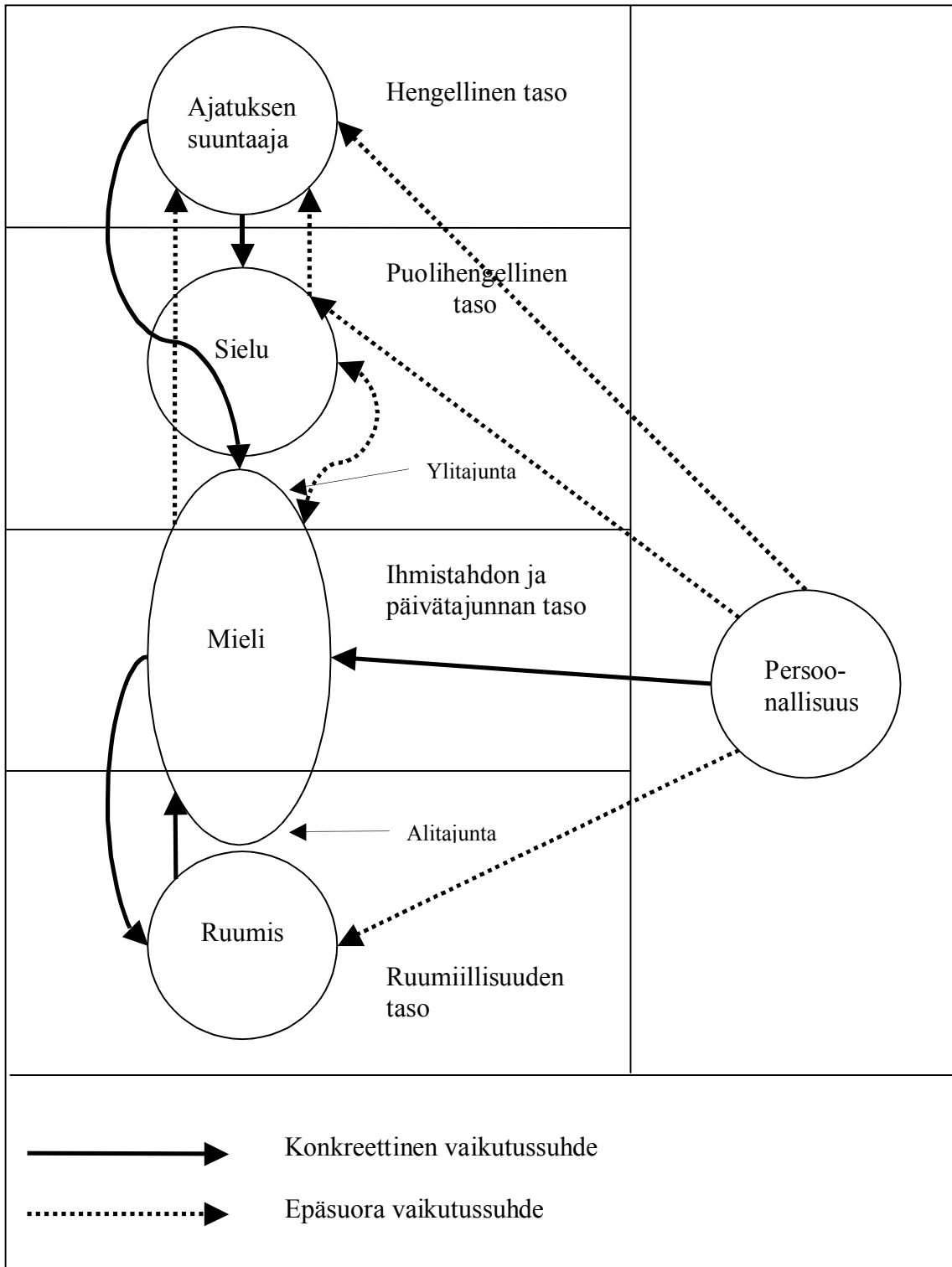
Ihmisolemuksen kaikkien osatekijöiden toiminta ihmisen hyväksi on riippuvaista elävän ihmisruumiin olemassaolosta ja erityisesti ruumiin aivokapasiteetista. Ihmisen mieli on kuin kynttilän liekki, joka lepattaa ruumiin aivokaavioiden muodostaman ”sydämen” päällä. Vaikka eläinperäinen ruumis lyökin vahvan leimansa mielen olemukseen erityisesti alitajunnan kautta, ihmismieli toimii myös hengellisten eikä ainoastaan fyysisten energioiden solmukohtana. Ihmismielen ylitajunta koskettaa aavistuksen verran yllä olevaa henkisen energian järjestelmää, ja osoittaa herkkyyttä sielun ja Ajatuksensuuntaajan

olemusta ja toimintaa kohtaan. Ihmismielen päivätaajunta hallitsee apriorisesti vain sille alisteista ruumista.

Persoonallisuus on ihmisolemuksen muuttumaton osatekijä, joka yhdistää ja koordinoi kaikkien muiden osatekijöiden toiminnan. Yksilöllinen persoonallisuuden hahmo ilmenee epäsuorasti ihmisen ruumiillisen, mielellisen, sielullisen ja hengellisen olemuksen puitteissa, mutta itse persoonallisuus ei ole luokiteltavissa minkään olemustason mukaisesti. Persoonallisuuden läsnäolo tulee esille erityisesti ihmismielen kautta, joka on samalla persoonallisuuden lahjoittamisen ehto. Persoonallisuuden ansiosta ihmisen mieli on suurin piirtein vapaatahtoinen ja moraalinen, mikä luo edellytykset hengellisten vaikutteiden toiminnalle ihmismielen hyväksi.

Persoonallisuuden läsnäolo on käytännön edellytyksenä Ajatuksensuuntaajan saapumiselle, joka sittemmin toimii yhteistyössä sekä ihmismielen että sielun kanssa. Jos olosuhteet ovat otolliset, Ajatuksensuuntaaja kykenee vaikuttamaan erityisesti ihmismielen ylitajuun hengellistääkseen mielen luontaisia taipumuksia, mutta ihmismielen yhteistyö Ajatuksensuuntaajan kanssa on periaatteessa epäsuoraa. Ajatuksensuuntaajan saapuminen mahdollistaa myös puolihengellisen sielun syntymän ihmismielen yläpuolelle. Ihmismielen toiminta vaikuttaa olennaisesti sielun kehittymiseen, mutta lähinnä epäsuoralla tavalla, sillä mieli on vain hämärästi tietoinen sielun olemassaolosta. Myös puolihengellisen sielun yhteistyö lähes aineellisen mielen ja hengellisen Ajatuksensuuntaajan kanssa on etupäässä ehdonvaraista ja epäsuoraa. Kuvan 10.2.1. on tarkoitus havainnollistaa ihmisen osatekijöiden välisiä toiminnallisia suhteita.

10.2.1. Kuva: Ihmisen osatekijöiden väliset toiminnalliset suhteet



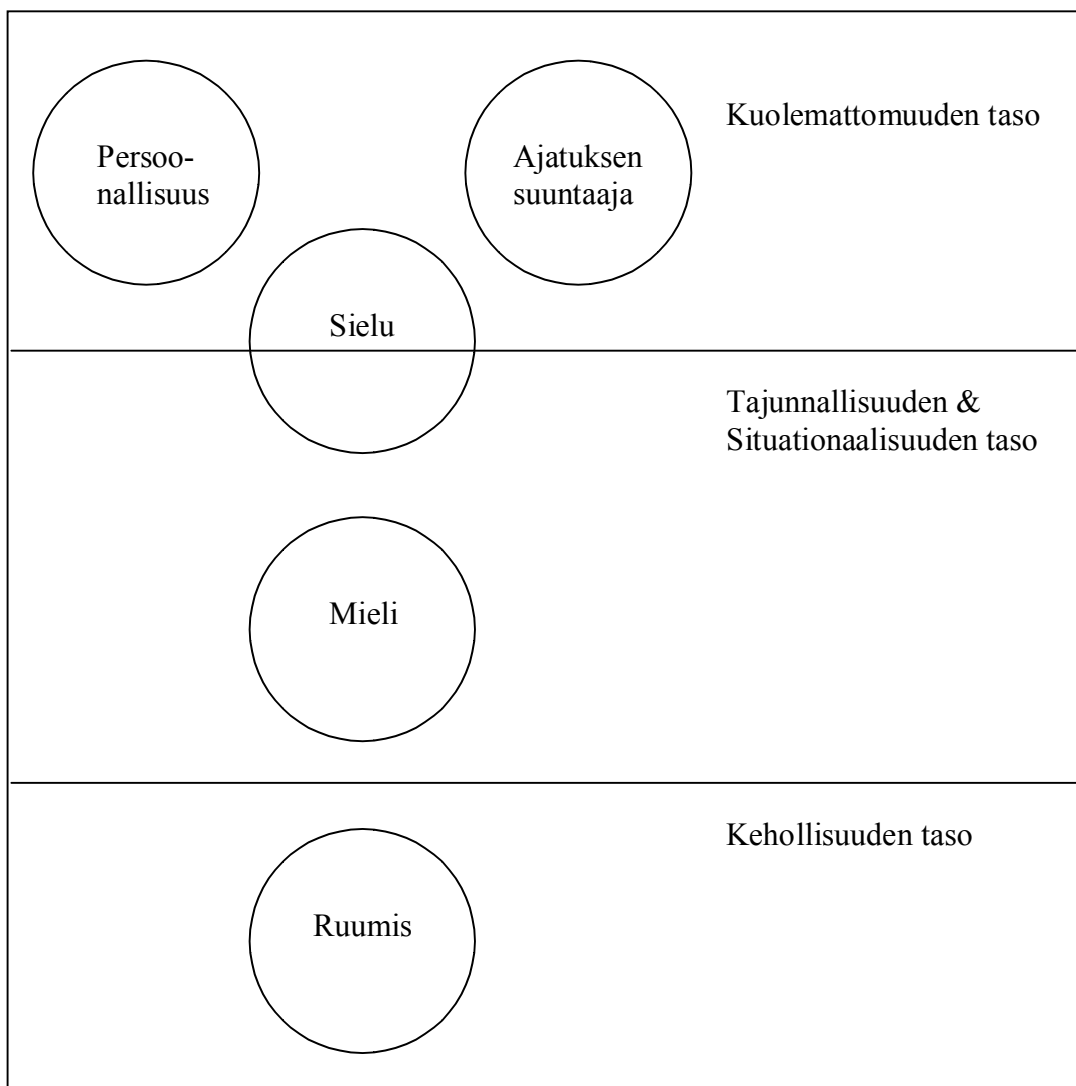
### 10.3. Urantia-kirjan ihmiskäsitys Lauri Rauhalan ihmiskäsityksen teorian valossa

Tämän kappaleen tarkoituksena on hahmottaa Urantia-kirjan ihmiskäsitys Lauri Rauhalan ihmiskäsityksen teoriaan perustuvien ihmisen olemassaolon perusmuotojen (kehollisuuden, tajunnallisuuden, situationaalisuuden ja kuolemattomuuden) kautta. Rauhalan kehollisuuden käsite, jolla hän tarkoittaa mitattavia anatomis-fysiologisia tapahtumia, vastaa erittäin hyvin Urantia-kirjasta välittyvää kuvaa ihmisruumiista. Se mitä Rauhala kutsuu tajunnallisuudeksi eli dynaamiseksi inhimillisen kokemuksen kokonaisuudeksi on taas lähinnä Urantia-kirjan käsitystä ihmismielestä ja sielun laatutietoisuudesta. On kuitenkin syytä muistaa, ettei sielun olemus ole Urantia-kirjan mukaan täysin ihmismielen tajuttavissa, joten sen merkitys ihmisen tajunnallisuudelle on ilmeisesti vain osittainen.

Se mitä Rauhala tarkoittaa situationaalisuudella eli ihmisen kietoutuneisuudella olosuhteiden todellisuuteen saa teknisesti katsoen saman merkityksen kuin tajunnallisuuskin. Ihmisen suhde ulkoiseen maailmaan ja hengelliseen todellisuuteen perustuu Urantia-kirjan mukaan lähinnä ihmismieleen sekä osittaiseen ja intuitiiviseen sielutietoisuuteen. Ihmisen situaatio on kuitenkin merkillepantava asia, sillä ihmismieleen vaikuttaa oleellisella tavalla niin ulkoinen kuin mielensisäinenkin todellisuus. Rauhalan viimeinen määritelmä kuolemattomuuden perusolomuodosta sopii erityisen hyvin persoonallisuuden ja Ajatuksensuuntaajan osatekijöihin, joiden olemassaolo jatkuu ruumiin kuoleman jälkeen täysin riippumatta ihmisen eloonjäämisestä. Sielun kuolemanjälkeinen elämä taas perustuu siihen, että ihminen herää kuolleista, mikä tekee sielun kuolemattomuudesta ehdonvaraisen. Pyrin havainnollistamaan Urantia-kirjan ihmiskäsityksen osatekijöiden suhteutumisen Rauhalan ihmiskäsityksen teoriaan kuvassa 10.3.1.



## 10.3.1. Kuva: Urantia-kirjan ihmiskäsitys Rauhalan ihmiskäsityksen teoriaa mukailten

**10.4. Pohdintaa Urantia-kirjaan perustuvasta jatkotutkimuksesta**

Urantia-kirjaan perustuvia akateemisia tutkielmia on tietääkseni tehty vain kaksi kappaletta ennen omaani, joten koluamattomia aiheita löytyy varmasti niin paljon kuin Urantia-kirjasta kiinnostuneita tutkijoitakin. Hedelmällisenä jatkotutkimuksen aiheena pitäisin esimerkiksi Urantia-kirjan IV osan eli Jeesuksen elämän ja opetusten vertailua kristilliseen perimätietoon Jeesuksen maanpäällisestä missiosta. Uskoakseni Urantia-kirjassa esitelty

Jeesus muistuttaa niin paljon klassisen kristillisen uskomustradition Jeesusta, että mielenkiintoisista yhtymäkohdista ei varmaankaan olisi puutetta.

Toinen kiehtova tutkimusaihe olisi Urantia-liikkeen historian tarkastelu Urantia-kirjan julkaisemisen ajankohdasta aina nykypäiviin saakka. Rajoituin omassa tutkimuksessani tarkastelemaan Urantia-liikkeen historiaa 1900-luvun alusta vuoteen 1955 saakka, jolloin Urantia-kirja julkaistiin. 1950-luvun puolivälin jälkeen Urantia-liike on kokenut paljon mielenkiintoisia ja opettavaisia tapahtumia, jotka symboloivat monella tavalla uuden uskonnollisen liikkeen kaipauksia, riemuja, onnistumisia, pettymyksiä, ristiriitoja ja kasvukipuja.

## LÄHTEET JA KIRJALLISUUS

### Lähteet:

*Urantia Book*, The  
1997 CD-ROM Computer Version 2.00 English. URANTIA Foundation

### Painettu kirjallisuus:

Gardner, Martin  
1995 *Urantia: The Great Cult Mystery*. New York: Prometheus Books

Gothoni, Rene  
2002 ”Oikeaan osuminen” hermeneuttisen totuuden laatutakeena. *Tieteessä tapahtuu* 2, 48-52

Gothoni, Rene  
2001 Ymmärtämisen edellytys uskontotieteessä. *Tieteessä tapahtuu* 6, 26-30

Harju, Helinä  
1993 Seppo Kanerva – Urantia-kirjan suomentaja. *Heijaste* 3 (9), 15-18

Harju, Helinä  
1993 Urantia-liikkeen alkutaival Suomessa. *Heijaste* 2 (9), 2-4

Heino, Harri  
1997 *Mihin Suomi tänään uskoo*. Juva: WS Bookwell Oy

Heinonen, Ilmari  
2001 Systemaattinen analyysi. In: *Teologinen aikakauskirja 2001*. Helsinki: Yliopistopaino. 66-72

- Jussila Juhani & Kaisu Montonen & Kari E. Nurmi  
1993 VI SYSTEMAATTINEN ANALYYSI KASVATUSTIETEIDEN TUTKIMUSMENETELMÄNÄ.  
In: Terttu Gröhn & Juhani Jussila (toim.) *Laadullisia lähestymistapoja koulutuksen tutkimuksessa*. Helsinki: Yliopistopaino. 157-208
- Kanerva, Seppo (haastattelijana Liisa Joensuu)  
1993 Urantia-kirja sai kääntäjän tekemään täyskäännöksen. *Ultra* 12, 4-7
- Kendall, Carolyn  
2000 *The Golden Years...* Chicago: Urantia Foundation.
- Kulieke, Mark  
1992 *ERÄÄN ILMOITUKSEN SYNTY: Kertomus Urantia-luvuista* (suom. Satu Sihvo). Painettu USA:ssa.
- Kuningas, Tapani  
1989 URANTIA-kirja ja Suomen URANTIA-seura (r.y.). *Ultra* 7-8, 4-7
- Kuningas, Tapani  
1999 Voitto Viro. *Ultra* 9, 21
- Mannermaa, Tuomo  
1994 USKONTO OLKOON USKONTOA: Teinosen teologian perusintentioneista. In: *Teologinen aikakauskirja 1994*. Helsinki: Yliopistopaino. 375-376
- Martikainen, Eeva  
1980 *Evankeliumin Keskus: Hans Joachim Iwandin ekumeeninen metodi*. Helsinki: Yliopistopaino
- Mullins, Larry  
2000 *A HISTORY of the URANTIA PAPERS*. Colorado: Penumbra press
- Mundelius, Patricia (Helinä Harjun haastattelemana)  
1993 Patricia S. Mundelius – Urantia-säätiön ensimmäinen naispresidentti. *Heijaste* 3 (9), 5-8
- Niskanen, Seppo  
1994 URANTIA-ORGANISAATIOT. *Heijaste* 4 (10), 4-6
- Peltokoski, Aarno  
1985 Heijaste – saammeko esittäytyä. *Heijaste* 1 (1), 2-3
- Platon (suom. Pentti Saarikoski)*  
*Teokset III: Faidros-dialogi, 265d-e*
- Rauhala, Lauri  
1992 *Humanistinen psykologia*. Helsinki: Yliopistopaino
- Rauhala, Lauri  
1983 *IHMISKÄSITYS IHMISTYÖSSÄ*. Jyväskylä: Gummerus
- Rehnström, Joel  
1985 Kuinka Urantia-kirja tuli Suomeen? *Heijaste* 1 (1), 5-6
- Rehnström, Joel  
2002 URANTIA ja Ultra. *Ultra* 1, 10-11
- Sadler William S.  
1960(?) Urantia-liikkeen historiaa (suom. Seppo Kanerva). *Heijaste* 4 (16). 4-11
- Urantia Book, The*  
1997 CD-ROM Computer Version 2.00 Finnish. Chicago: URANTIA Foundation
- Viro, Voitto  
1990 *URANTIA-kirjan henkisen ilmoituksen reaalisuudesta*. Helsinki: Suomen Henkisen Kehityksen Liitto ry.

## Painamaton kirjallisuus:

Christensen, Emma

1981 Osa Emma ”Christy” Christensenin hämmästyttävästä viestistä J. J. Johnsonille  
([http://www.urantiabook.org/archive/originals/christy\\_jj\\_letter.pdf](http://www.urantiabook.org/archive/originals/christy_jj_letter.pdf) 1.6.2004)

Du Val, Norm

1995 A Review of Martin Gardner’s book, “Urantia”, The Great Cult Mystery” 6/10/95  
(<http://www.geocities.com/~nduval/mgreview.html> , 17.4.2004)

Eskola, Timo

1999(?) *Millenium-luentosarja: Maailmanlopun meininki Uudessa testamentissa ja Urantia-kirjassa*

International Urantia Association website

CONTACT (<http://www.urantia.org/iaa/contacts.html> , 26.4.2004)

Kanerva, Seppo [Seppo.Kanerva@mediakoti.fi]

2004 Tässä teksti Urantia-kirjan muutoksista vuoden 1955 jälkeen. Yksityinen sähköpostiviesti Jyri Härköselä [jharkone@pp.htv.fi]. lähetetty 30.6.2004

Kantor, David

Historic Timeline of Events in the Revelatory Community: 1901-1925  
([http://www.urantiabook.org/archive/history/h\\_timlin\\_2.htm](http://www.urantiabook.org/archive/history/h_timlin_2.htm) , 4.5.2004)

Kantor, David

Historic Timeline of Events in the Revelation Community: 1981-1995  
([http://urantiaabook.org/archive/history/h\\_timlin\\_6.htm](http://urantiaabook.org/archive/history/h_timlin_6.htm) , 13.4.2004)

Kantor, David

Historic Timeline of Events in the Revelation Community: Index to historic documents according to date  
([http://www.urantiabook.org/archive/history/h\\_timlin\\_index.htm](http://www.urantiabook.org/archive/history/h_timlin_index.htm) , 4.5.2004)

Kantor, David [DavidK@CosmicPilgrim.net]

2004 Re: About academical research about The Urantia Book and based on The Urantia Book. Yksityinen sähköpostiviesti Jyri Härköselä [jharkone@pp.htv.fi] lähetetty 29.3.2004.

Kendall, Carolyn

1996 The Plan For The Urantia Book Revelation: Development Of The Urantia Papers  
([http://www.urantiabook.org/archive/history/carolyns\\_revelation\\_plan.htm](http://www.urantiabook.org/archive/history/carolyns_revelation_plan.htm) 5.5.2004)

Kerkelä, Sari

1999 Esitelmä dos. Helena Helven seminaarissa 24.3.1999

Michelson-Dupont, Georges

1998 *HELSINGIN-PUHE* 7.8.1998

Moyer, Ernest

The Birth of a Divine Revelation : Chapter 16 ([http://www.world-destiny.org/16\\_wilfred.html](http://www.world-destiny.org/16_wilfred.html) , 13.4.2004)

Pement, Eric

( ? ) Home page of Eric Pement (<http://www.student.northpark.edu/pemente/index.htm> 27.8.2004)

Pement, Eric

1997 The Urantia Book, (<http://logosresourcepages.org/urantia1.html> 27.8.2004)

Rapaport, Matthew

Gardner, Moyer, and Mullins: Three Histories of the Urantia Book  
([http://www.urantiabook.org/archive/history/Rapaport\\_UHistory.htm](http://www.urantiabook.org/archive/history/Rapaport_UHistory.htm) 13.4.2004)

Rowley, Marian

1960 History of the Urantia movement  
([http://www.urantiabook.org/archive/history/marians\\_history\\_draft.htm](http://www.urantiabook.org/archive/history/marians_history_draft.htm) 24.5.2004)

- Sadler, Bill  
1962 How The Urantia Book Came Into Existence  
(<http://www.urantiabook.org/archive/history/wssjr1.htm> 4.5.2004)
- Sadler, Bill  
1955 Some problems confronting a new religious organization  
(<http://www.urantiabook.org/archive/history/doc332.htm> 26.5.2004)
- Sadler, William S.  
1929 Appendix from the "The Mind at Mischief"  
([http://www.urantiabook.org/archive/history/m\\_at\\_m.htm](http://www.urantiabook.org/archive/history/m_at_m.htm) , 5.5.2004)
- Sadler, William S.  
1959 Consideration of Some Criticisms of The Urantia Book  
(<http://www.urantiabook.org/archive/history/sadcrit.htm> 23.8.2004)
- Sherman, Harold  
1976 Chapter 5 from Harold Sherman's book, "How to Know What to Believe"  
(<http://www.urantiabook.org/archive/history/pipeline.htm> , 4.5.2004)
- Siikala, Kristina [Kristina.Siikala@pp.inet.fi]  
2004 Re: Kysymys? Yksityinen sähköpostiviesti Jyri Härköselle [jharkone@pp.htv.fi]. lähetetty 3.5.2004
- Sprunger, Meredith J.  
1998 Affidavit of Dr. Meredith J. Sprunger  
([http://www.urantiabook.org/mullinshistory/sprunger\\_affidavit.htm](http://www.urantiabook.org/mullinshistory/sprunger_affidavit.htm) 23.8.2004)
- Sprunger, Meredith J.  
( ? ) An Introduction to the Theology of the Urantia Book: Lesson 3: The Urantia Book View of God  
([http://www.urantiabook.org/studies/intro\\_theo/synopsis\\_part3.htm](http://www.urantiabook.org/studies/intro_theo/synopsis_part3.htm) 23.8.2004)
- Sprunger, Meredith J.  
1997 Leavening Our Religious Heritage  
([http://www.urantiabook.org/archive/mjs\\_archive/mjs\\_leavening.htm](http://www.urantiabook.org/archive/mjs_archive/mjs_leavening.htm) 23.8.2004)
- Sprunger, Meredith J.  
1994 Meredith Sprunger's Notes on the Origin of the Urantia Book  
(<http://www.urantiabook.org/archive/sfj/historicity.htm> , 4.5.2004)
- Sprunger, Meredith J.  
1989 Notes on the Life of Dr. William S. Sadler (<http://www.urantiabook.org/archive/history/doc594.html>  
23.8.2004)
- Sprunger, Meredith J.  
1984 Preparing for Scholarly Evaluation of The Urantia Book 7/20/84  
(<http://www.urantiabook.org/archive/readers/doc590.html> , 21.2.2004)
- Sprunger, Meredith J.  
1998 Spiritual Perspectives for a New Age  
([http://www.urantiabook.org/archive/mjs\\_archive/mjs\\_spiritual\\_perspectives.htm](http://www.urantiabook.org/archive/mjs_archive/mjs_spiritual_perspectives.htm) 23.8.2004)
- Sprunger, Meredith J.  
1995 The Purpose of Revelation  
([http://www.urantiabook.org/archive/mjs\\_archive/mjs\\_purpose\\_of\\_revelation.htm](http://www.urantiabook.org/archive/mjs_archive/mjs_purpose_of_revelation.htm) 23.8.2004)
- Sprunger, Meredith J.  
1985 The Urantia Book and Religious Studies  
([http://www.urantiabook.org/archive/mjs\\_archive/mjs\\_religious\\_studies.htm](http://www.urantiabook.org/archive/mjs_archive/mjs_religious_studies.htm) 23.8.2004)
- Sprunger, Meredith J.  
1999 UNDERSTANDING EVIL IN HUMAN EXPERIENCE  
([http://www.urantiabook.org/archive/mjs\\_archive/mjs\\_evil\\_in\\_experience.htm](http://www.urantiabook.org/archive/mjs_archive/mjs_evil_in_experience.htm) 23.8.2004)

SUOMEN EV. LUT. KIRKKO: KIRKON TIEDOSTUSKESKUS  
 .12 – Kirkon tutkimuskeskuksen johtaja, dosentti Harri Heino kuollut  
 (<http://www.evl.fi/kkh/kt/uutiset/jou99/heino2.htm> 26.8.2004)

Ultra verkkosivusto

Ultran aihe-hakemisto: URANTIA-KIRJA: Ufoajassa ja Ultrassa olleet URANTIAA käsittelevät artikkelit, uutiset ja lukijakirjeet, (<http://www.ultra-lehti.com/hakemistot/hak-urantia.html> 2.6.2004)

Urantia Foundation Official Internet Site

A Brief Description of The Urantia Book... (<http://www.urantia.org/about.html#Description> , 26.4.2004)

Urantia Foundation Official Internet Site

Detailed Description of The Urantia Book (<http://www.urantia.org/detail.html> , 21.4.2004)

Urantia Foundation Official Internet Site

Reason For Silence Respecting Details Of The Origin Of The Urantia Book  
 (<http://www.urantia.org/pub/ahotum.html> 21.4.2004)

Urantia-säätiön Suomen toimiston verkkosivusto

Saatavilla olevat käännökset, URANTIAN-NEWS 2/2001  
 ([http://justice.urantia.org/~finland/news\\_2001\\_2.html](http://justice.urantia.org/~finland/news_2001_2.html) , 21.4.2004)

Urantia-säätiön Suomen toimiston verkkosivusto

URANTIA-KIRJA (<http://justice.urantia.org/~finland/esittely.html#urantia-kirja> 21.4.2004)

Urantia-säätiön Suomen toimiston verkkosivusto

URANTIA-SÄÄTIÖ (<http://justice.urantia.org/~finland/esittely.html> 21.4.2004)

Urantia-säätiön Suomen toimiston verkkosivusto

VIIMEISINTÄ IUA:STA – MISSÄ MENNÄÄN?, URANTIAN NEWS 2/2002  
 ([http://justice.urantia.org/~finland/news\\_2002\\_2.html](http://justice.urantia.org/~finland/news_2002_2.html) , 1.5.2004)

## Taustakirjallisuus (Analyysin)

Elliott, Berkeley

1973 Personality (<http://www.urantiabook.org/archive/readers/doc169.htm> 8.9.2004)

Jameson, Gard

1996 Biologisen evoluution vaiheet (suom. Seppo Kanerva). *Heijaste* 4 (12), 85-87

Kanerva, Seppo

2002 Persoonallisuudesta (Esitelmä). IUA:n kansainvälinen konferenssi, Dourdan, Ranska, 4.8.2002

Michelson-Dupont, Georges

2002 Persoonallisuus. *IUA JOURNAL* 3 (9), 17-19

N'Diaye Moussa

2002 Suuntaaja. *IUA JOURNAL* 3 (9), 7-9

Park, George

1980 WHEN DOES PERSONALITY ARRIVE?  
 (<http://www.urantiabook.org/archive/readers/doc906.htm> 8.9.2004)

Royer, Jean

2004 Persoonallisuus: identiteetti, minus ja itseys (suom. Seppo Kanerva). *IUA JOURNAL* 2 (11), 7-12

Sadler, Bill

1960(?) Comments on the Nature of Personality: Transcript of a tape recording of Bill Sadler at a study group (<http://urantiabook.org/archive/readers/doc612.htm> 8.9.2004)

Sadler, Bill

1960(?) Personality, Choice and Mind: Transcript of a tape recording of Bill Sadler at a study group (<http://urantiabook.org/archive/readers/doc704.htm> 8.9.2004)

Stenroos, Hannu

1997 PERSONALLISUUS, IDENTITEETTI JA MINUUS. *Heijaste* 2 (13), 6-10

Talvitie, Tapio

1999 Halu, tahto ja päätös. *Heijaste* 4 (15), 12-15

Tossavainen, Matti

2000 Ajatuksensuuntaajan funktio Universaalisen Isän käsittämässä (Osa 1/2). *Heijaste* 4 (16), 11-15

Tossavainen, Matti

2001 Ajatuksensuuntaajan funktio Universaalisen Isän käsittämässä (Osa 2/2). *Heijaste* 1 (17), 23-28

Tossavainen, Matti

2002 Sielu – Ajatuksensuuntaajan ja persoonallisuuden yhteistyön tulos. *Heijaste* 2 (18), 4-13

Tossavainen, Matti

2003 Sielu ja psyykkiset kehät. *Heijaste* 2 (19), 5-13

Tossavainen, Matti

1998 SIELU JA SUUNTAAJA: Esitelmä Urantia-kirjan pohjalta